Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (UE) NR. 1307/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 decembrie 2013

de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului

(JO L 347, 20.12.2013, p. 608)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) nr. 1310/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013	L 347	865	20.12.2013
►M2	Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014	L 181	1	20.6.2014
►M3	Regulamentul delegat (UE) nr. 994/2014 al Comisiei din 13 mai 2014	L 280	1	24.9.2014
►M4	Regulamentul delegat (UE) nr. 1001/2014 al Comisiei din 18 iulie 2014	L 281	1	25.9.2014
►M5	Regulamentul delegat (UE) nr. 1378/2014 al Comisiei din 17 octombrie 2014	L 367	16	23.12.2014
►M6	Regulamentul delegat (UE) 2015/851 al Comisiei din 27 martie 2015	L 135	8	2.6.2015
►M7	Regulamentul delegat (UE) 2016/142 al Comisiei din 2 decembrie 2015	L 28	8	4.2.2016

rectificat prin:

►C1	Rectificare, JO L 130, 19.5.2016, p. 7 (1307/2013)	

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 1307/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 17 decembrie 2013

de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 42 și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere Actul de aderare din 1979, în special punctul 6 din Protocolul nr. 4 privind bumbacul, anexat la acesta,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi ([1]),

având în vedere avizele Comitetului Economic și Social European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([3]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([4]),

întrucât:

(1) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „PAC în perspectiva anului 2020: Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii” prezintă posibilele provocări, obiectivele și orientările pentru politica agricolă comună („PAC”) după 2013. În lumina dezbaterii pe marginea respectivei comunicări, PAC ar trebui reformată cu începere de la 1 ianuarie 2014. Reforma respectivă ar trebui să includă toate instrumentele principale ale PAC, inclusiv Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului ([5]). Ținând seama de amploarea acestei reforme, este necesar ca Regulamentul (CE) nr. 73/2009 să fie abrogat și înlocuit cu un text nou. De asemenea, reforma ar trebui să raționalizeze și să simplifice dispozițiile relevante.

([1]) Avizul din 8 martie 2012 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial)
([2]) JO C 191, 29.6.2012, p. 116 și JO C 44, 15.2.2013, p. 159.
([3]) JO C 225, 27.7.2012, p. 174.
([4]) Poziția Parlamentului European din 20 noiembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial)
([5]) Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, 31.1.2009, p. 16).

▼B

(2) Unul dintre obiectivele principale și una dintre cerințele-cheie ale reformei PAC este reducerea sarcinii administrative. Acest lucru ar trebui luat în considerare în mod ferm atunci când se conturează dispozițiile relevante privind schemele de sprijin direct.

(3) Toate elementele de bază cu privire la plata sprijinului acordat de Uniune fermierilor ar trebui să fie incluse în prezentul regulament, care ar trebui de asemenea să stabilească condițiile de acces la plăți, care sunt legate inextricabil de respectivele elemente de bază.

(4) Este necesar să se clarifice faptul că Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului [1] și dispozițiile adoptate în temeiul acestuia se aplică în legătură cu măsurile prevăzute în prezentul regulament. Din motive de coerență cu alte instrumente juridice legate de PAC, unele norme prevăzute în prezent în Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sunt în prezent stipulate în Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, în special normele care garantează respectarea obligațiilor prevăzute de dispozițiile privind plățile directe, inclusiv controalele și aplicarea de măsuri și sancțiuni administrative în caz de neconformitate, normele legate de ecocondiționalitate, precum cerințele legale în materie de gestionare, bunele condiții agricole și de mediu, monitorizarea și evaluarea măsurilor relevante, precum și normele legate de plata avansurilor și de recuperarea plăților necuvenite.

(5) În vederea completării sau a modificării anumitor elemente neesențiale ale prezentului regulament, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(6) Prezentul regulament ar trebui să cuprindă o listă a plăților directe acordate prin scheme de sprijin care fac obiectul său. Pentru a ține seama de noua legislație privind schemele de sprijin care poate fi adoptată după intrarea în vigoare a prezentului regulament, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la modificarea listei respective.

(7) Pentru a se asigura securitatea juridică, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea cadrului în care statele membre definesc criteriile care trebuie îndeplinite de fermieri pentru a respecta obligația de menținere a suprafeței agricole într-o stare adecvată pentru

[1] Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (A se vedea pagina 549 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

pășunat sau pentru cultivare și activitățile minime care trebuie desfășurate pe suprafețele păstrate în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, precum și criteriile pentru determinarea predominanței ierbii și a altor plante furajere erbacee și pentru a determina practicile ancorate în obiceiurile locului în ceea ce privește pășunile permanente și fânețele permanente (denumite în continuare „pășunile permanente”).

(8) Pentru a se garanta că sumele destinate finanțării PAC respectă plafoanele anuale menționate la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, ar trebui efectuată o ajustare a nivelului sprijinului direct în orice an calendaristic, astfel cum se prevede la articolul 25 din regulamentul respectiv. Pentru a se garanta că aceasta contribuie la îndeplinirea obiectivului unei distribuiri mai echilibrate a plăților între micii și marii beneficiari, ajustarea plăților directe ar trebui aplicată numai plăților care urmează să fie acordate fermierilor și care depășesc 2 000 EUR în anul calendaristic corespunzător. Având în vedere nivelurile plăților directe destinate fermierilor din Bulgaria, Croația și România în cadrul aplicării mecanismului de introducere progresivă a tuturor plăților directe acordate în statele membre respective, acest instrument de disciplină financiară ar trebui să se aplice în Bulgaria și România numai de la 1 ianuarie 2016, iar în Croația de la 1 ianuarie 2022. Ar trebui stabilite norme specifice în ceea ce privește instrumentul de disciplină financiară respectiv și anumite alte dispoziții în cazul unei persoane juridice sau al unui grup de persoane fizice sau juridice, atunci când dreptul intern prevede pentru membrii individuali drepturi și obligații comparabile cu cele ale fermierilor individuali care au statutul de șefi ai exploatației, pentru a consolida structurile agricole și a promova stabilirea persoanelor sau a grupurilor juridice în cauză.

(9) Pentru a garanta aplicarea corectă a ajustărilor plăților directe în ceea ce privește disciplina financiară, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la normele privind baza de calcul a reducerilor pe care statele membre urmează să le aplice fermierilor ca urmare a aplicării disciplinei financiare.

(10) Experiența dobândită în aplicarea diverselor scheme de sprijin pentru fermieri demonstrează că sprijinul a fost, în unele cazuri, acordat unor persoane fizice sau juridice al căror scop comercial nu era deloc, sau era doar puțin orientat către realizarea unei activități agricole. Pentru a asigura o mai bună direcționare a sprijinului, statele membre nu ar trebui să acorde plăți directe anumitor persoane fizice și juridice, decât dacă acestea pot dovedi că activitatea lor agricolă nu este secundară. De asemenea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a nu acorda plăți directe altor persoane fizice sau juridice a căror activitate agricolă este secundară. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să acorde plăți directe fermierilor mai mici, cu timp parțial, întrucât acești fermieri contribuie direct la asigurarea vitalității zonelor rurale. În același timp, statele membre ar trebui să nu acorde plăți directe persoanelor fizice sau juridice ale căror suprafețe agricole sunt în principal menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare și care nu desfășoară o anumită activitate minimă.

▼B

(11) Pentru a garanta protecția drepturilor fermierilor, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea criteriilor pentru determinarea cazurilor în care suprafața agricolă a unui fermier trebuie considerată ca fiind în principal o suprafață menținută în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, la criteriile pentru stabilirea diferențierii între veniturile rezultate din activități agricole și cele rezultate din activități neagricole, precum și a cuantumului plăților directe relevante pentru aplicarea testului privind marginalitatea, precum și la criteriile care trebuie respectate de fermieri pentru a dovedi că activitatea lor agricolă nu este secundară.

(12) Pentru a se evita sarcina administrativă excesivă cauzată de gestionarea plăților unor sume mici, statele membre nu ar trebui, în general, să acorde plăți directe în cazul în care cuantumul ar fi mai mic de 100 EUR sau în cazul în care suprafața eligibilă a exploatației pentru care se solicită sprijin ar fi mai mică de un hectar. Totuși, deoarece structurile agricole ale statelor membre variază considerabil și pot să fie foarte diferite față de structura agricolă medie din Uniune, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să aplice praguri minime care să reflecte propria lor situație. Datorită structurii foarte specifice a agriculturii din regiunile ultraperiferice și din insulele mici din Marea Egee, statele membre ar trebui să poată decide dacă în regiunile respective ar trebui sau nu să se aplice vreun prag minim. Mai mult, statele membre ar trebui să opteze pentru aplicarea unuia dintre cele două tipuri de prag minim, luând în considerare particularitățile structurilor sectoarelor lor agricole. Întrucât ar fi posibil să se acorde plăți fermierilor deținători ai așa-numitelor exploatații „fără teren”, aplicarea pragului bazat pe suprafață ar fi ineficientă. În consecință, acestor fermieri ar trebui să li se aplice cuantumul minim legat de sprijin. Pentru a se asigura tratamentul egal al fermierilor din Bulgaria, Croația și România ale căror plăți directe fac obiectul introducerii progresive, în statele membre respective pragul minim ar trebui să se bazeze pe cuantumurile finale care urmează să fie acordate la încheierea procesului de introducere progresivă.

(13) Repartizarea sprijinului direct pentru venit între fermieri se caracterizează prin faptul că se alocă sume disproporționate unui număr destul de redus de mari beneficiari. Beneficiarii mai mari, datorită capacității lor de a exploata economii de mari proporții, nu necesită același nivel de sprijin unitar pentru ca obiectivul sprijinului pentru venit să fie atins în mod eficient. În plus, datorită potențialului lor de adaptare, marilor beneficiari le este mai ușor să funcționeze cu niveluri mai reduse de sprijin unitar. Prin urmare, statele membre ar trebui să reducă cu cel puțin 5 % partea din plata de bază care urmează a fi acordată fermierilor care depășește 150 000 EUR. Pentru a se evita efectele disproporționate asupra exploatațiilor mari cu foarte mulți angajați, statele membre pot decide să țină seama de intensitatea muncii remunerate atunci când aplică mecanismul. Pentru ca o astfel de reducere a nivelului sprijinului să devină eficace, nu ar trebui acordat niciun avantaj fermierilor care creează în mod artificial condițiile pentru evitarea efectelor acesteia. Veniturile obținute prin reducerea plăților destinate marilor beneficiari ar trebui să rămână în statele membre în care au fost generate și

▼B

ar trebui să fie puse la dispoziție ca sprijin din partea Uniunii pentru măsurile finanțate din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR).

(14) Ar trebui să se stabilească plafoane nete pentru fiecare stat membru, pentru a se limita plățile care trebuie acordate fermierilor în urma aplicării reducerii de plăți. Pentru a se ține seama de caracteristicile speciale ale sprijinului PAC acordat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) și Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), precum și de faptul că aceste plăți directe nu fac obiectul reducerii plăților, plafonul net pentru statele membre în cauză nu ar trebui să includă plățile directe respective.

(15) Pentru a se ține seama de evoluțiile legate de cuantumurile maxime totale ale plăților directe care pot fi acordate, inclusiv cele care rezultă din deciziile care urmează să fie luate de statele membre cu privire la transferurile dintre primul și al doilea pilon și aplicarea reducerii și, după caz, a plafonării plăților, precum și cele care rezultă din notificările ce urmează să fie făcute de Croația cu privire la terenurile deminate care au fost redate circuitului agricol, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la adaptarea plafoanelor naționale și a celor nete prevăzute în prezentul regulament.

(16) Ar trebui să se specifice că acele dispoziții ale prezentului regulament care ar putea duce la o acțiune din partea statului membru capabilă să reprezinte ajutor de stat sunt excluse de la aplicarea normelor privind ajutoarele de stat, dat fiind că dispozițiile în cauză includ condiții adecvate pentru acordarea sprijinului sau prevăd adoptarea unor astfel de condiții de către Comisie, pentru a preveni o orice denaturare nedorită a concurenței.

(17) În vederea consolidării politicii lor de dezvoltare rurală, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a transfera fonduri din plafonul lor pentru plăți directe către sprijinul destinat dezvoltării rurale. Statele membre ar trebui de asemenea să aibă posibilitatea de a transfera fonduri din sprijinul pe care îl alocă pentru dezvoltarea rurală către plafonul lor pentru plăți directe. Pentru a asigura eficiența acestui instrument, ar trebui să li se acorde statelor membre posibilitatea de a-și revizui o dată decizia inițială, începând cu anul de cerere 2018, cu condiția ca orice decizie întemeiată pe această revizuire să nu genereze nicio reducere a sumelor destinate dezvoltării rurale.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1405/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 41).

▼B

(18) Pentru îndeplinirea obiectivelor PAC, poate fi necesar ca schemele de sprijin să fie adaptate circumstanțelor în schimbare, dacă este cazul în termene scurte. Prin urmare, este necesar să se prevadă o posibilă revizuire a schemelor de sprijin, în special având în vedere evoluția situației economice sau situația bugetară, având ca rezultat faptul că beneficiarii nu pot pleca de la premiza imuabilității condițiilor de acordare a sprijinului.

(19) Fermierii din statele membre care au aderat la Uniune la 1 mai 2004 sau ulterior au primit plăți directe pe baza unui mecanism de introducere progresivă prevăzut în actele de aderare corespunzătoare. În cazul Bulgariei și al României, acest mecanism va rămâne în vigoare în 2015, iar în cazul Croației, va rămâne în vigoare până în 2021. În plus, statele membre respective au fost autorizate să acorde plăți directe naționale complementare. Ar trebui menținută posibilitatea acordării acestor plăți pentru Croația și, pentru a completa schema de plată de bază, pentru Bulgaria și România până la introducerea progresivă integrală a acestora. În ceea ce privește autorizarea Croației de a acorda plăți directe naționale complementare, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte de punere în aplicare, fără a se aplica Regulamentul (UE) Nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(20) Regulamentul (CE) nr. 73/2009, astfel cum a fost modificat prin Actul de aderare din 2011, prevede o rezervă națională specială pentru deminare pentru Croația în vederea finanțării, pentru o perioadă de zece ani după aderarea ei la Uniune, a alocării de drepturi la plată pentru terenuri care sunt deminate și redate circuitului agricol în fiecare an. Este necesar să se stabilească normele pentru determinarea cuantumurilor alocate sprijinului financiar pentru terenurile respective în cadrul schemelor de ajutor prevăzute în prezentul regulament și a normelor pentru gestionarea rezervei respective. Pentru a se ține seama de cuantumurile rezultate din notificările ce urmează să fie făcute de Croația privind terenurile deminate care au fost redate circuitului agricol, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la revizuirea anumitor dispoziții financiare aplicabile Croației.

(21) În vederea asigurării unei mai bune distribuții a sprijinului în rândul terenurilor agricole din Uniune, inclusiv în statele membre care au aplicat schema de plată unică pe suprafață prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 73/2009, o nouă schemă de plată de bază ar trebui să înlocuiască schema de plată unică instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului ([2]) și menținută în Regulamentul (CE) nr. 73/2009, care a combinat

([1]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, 21.10.2003, p. 1).

▼B

mecanismele de sprijin existente anterior într-o schemă unică de plăți directe decuplate. Această măsură ar trebui, în principiu, să aibă ca rezultat expirarea drepturilor la plată obținute în temeiul regulamentelor respective și alocarea de drepturi la plată noi. Alocarea de drepturi la plată noi ar trebui să fie bazată, ca regulă generală, tot pe numărul de hectare eligibile aflate la dispoziția fermierilor în primul an de implementare a schemei. Cu toate acestea, statele membre care aplică în prezent schema de plată unică pe bază regională sau pe bază regională hibridă ar trebui să aibă posibilitatea să își mențină drepturile la plată existente. Pentru a se evita o situație într-un anumit stat membru în care o creștere în suprafața eligibilă să dilueze în mod disproporționat cuantumul plăților directe pe hectar și să afecteze astfel procesul de convergență internă, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să aplice anumite limitări la prima alocare a drepturilor la plată, în vederea stabilirii numărului de drepturi la plată.

(22) Datorită integrării succesive a mai multor sectoare în schema de plată unică și perioadei subsecvente de ajustare acordate fermierilor, a devenit tot mai dificil să se justifice existența unor diferențe individuale semnificative în ceea ce privește nivelul sprijinului pe hectar rezultate din utilizarea referințelor istorice. Prin urmare, sprijinul direct pentru venit ar trebui să fie distribuit mai echitabil între statele membre, prin reducerea legăturii cu referințele istorice și luând în considerare contextul general al bugetului Uniunii. Pentru a se asigura o repartizare mai egală a sprijinului direct, ținându-se totodată seama de diferențele care persistă în ceea ce privește nivelul salariilor și costurile de producție, nivelurile sprijinului direct pe hectar ar trebui să fie ajustate progresiv. Statele membre care acordă plăți directe sub nivelul de 90 % din media Uniunii ar trebui să elimine o treime din decalajul dintre nivelul lor actual și acest nivel, toate statele membre ajungând la un nivel minim înainte de exercițiul financiar 2020. Această convergență ar trebui să fie finanțată în mod proporțional de către toate statele membre care au un nivel de plăți directe peste nivelul mediu al Uniunii.

(23) În plus, ca regulă generală, toate drepturile la plată activate în 2019 într-un stat membru sau într-o regiune ar trebui să aibă o valoare unitară uniformă. Cu toate acestea, pentru a se evita consecințele financiare perturbatoare pentru fermieri, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să țină seama de factori istorici la calcularea valorii drepturilor la plată pe care fermierii ar trebui să le aibă în 2019, cu condiția ca niciun drept la plată în 2019 să nu aibă o valoare mai mică de 60 % din medie. Statele membre ar trebui să finanțeze această convergență prin reducerea, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii care urmează a fi stabilite, a valorii drepturilor la plată care depășește media din 2019. În acest context și pentru a evita pierderile perturbatoare inacceptabile pentru unii fermieri, statele membre pot limita această reducere la 30 % din valoarea inițială a drepturilor la plată respective, chiar dacă o astfel de limitare nu permite ca toate drepturile la plată să ajungă la 60 % din valoarea medie pentru 2019. Cu excepția statelor membre care optează pentru o valoare unitară uniformă începând cu primul an al implementării schemei, convergența ar trebui realizată în etape egale. Convergența drepturilor la plată cu o valoare superioară mediei

▼B

ar trebui să țină seama și de resursele disponibile estimate pentru drepturile la plată. Cu toate acestea, pentru acele state membre care mențin drepturile la plată existente și care au optat deja pentru etapele de convergență în conformitate cu Articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, etapele de convergență respective ar trebui să fie puse în aplicare, acolo unde este cazul, și valoarea tuturor drepturilor la plată ar trebui ajustată pentru a ține cont de estimarea resurselor disponibile pentru drepturile la plată.

(24) Experiența dobândită prin aplicarea schemei de plată unică a arătat că unele dintre principalele elemente ale acesteia ar trebui păstrate, inclusiv stabilirea plafoanelor naționale pentru a se garanta că nivelul total al sprijinului nu depășește actualele constrângeri bugetare. Statele membre ar trebui, de asemenea, să utilizeze în continuare o rezervă națională sau să aibă posibilitatea să creeze rezerve regionale. Astfel de rezerve naționale sau regionale ar trebui să fie folosite, cu prioritate, pentru a facilita participarea la schemă a tinerilor fermieri și a fermierilor care își încep activitatea agricolă, iar folosirea lor ar trebui să fie permisă pentru a lua în considerare anumite situații specifice noi. Normele privind transferul și utilizarea drepturilor la plată ar trebui să fie menținute.

(25) Experiența dobândită prin aplicarea Regulamentului (CE) nr. 73/2009 a arătat că statele membre nu au utilizat întregul cuantum al fondurilor disponibile în cadrul plafoanelor naționale stabilite în respectivul regulament. Deși, față de sistemul prevăzut în respectivul regulament, prezentul regulament reduce riscul de fonduri necheltuite, statele membre ar trebui să aibă totuși posibilitatea de a distribui drepturi la plată pentru o valoare mai mare decât cuantumul disponibil pentru schema de plată de bază a acestora, în vederea facilitării unei utilizări mai eficiente a fondurilor. Prin urmare, statele membre ar trebui să fie autorizate, în anumite limite comune și cu respectarea plafoanelor nete pentru plăți directe, să calculeze cuantumul necesar cu care poate fi majorat plafonul plății lor de bază.

(26) În general, orice suprafață agricolă a exploatației, inclusiv suprafețele care nu se aflau în bune condiții agricole la 30 iunie 2003 în statele membre care au aderat la Uniune la 1 mai 2004 și au ales să aplice schema de plată unică pe suprafață, care este utilizată pentru o activitate agricolă este eligibilă pentru a beneficia de plata de bază. Dat fiind potențialul activităților neagricole de a contribui la diversificarea veniturilor exploatațiilor agricole și la vitalitatea zonelor rurale, o suprafață agricolă a unei exploatații care este utilizată și pentru activități neagricole urmează să fie considerată eligibilă cu condiția să fie utilizată predominant pentru activități agricole. În scopul evaluării acestei predominări, ar trebui stabilite criterii comune pentru toate statele membre. În acest context și pentru a asigura o mai bună direcționare a plăților directe, ar trebui să fie posibil pentru statele membre să întocmească, în vederea clarității și securității juridice, o listă a suprafețelor care sunt utilizate în principal pentru activități neagricole și care sunt, în consecință, neeligibile. De asemenea, pentru a menține eligibilitatea terenului considerat eligibil pentru activarea drepturilor de scoatere a terenurilor din circuitul agricol înainte de eliminarea obligației de scoatere a

▼B

terenurilor din circuitul agricol, ar trebui să se prevadă ca anumite suprafețe împădurite, inclusiv cele împădurite în temeiul schemelor naționale care respectă normele relevante din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului ([1]) sau din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), sau suprafețele care fac obiectul anumitor angajamente de mediu, să fie eligibile pentru a beneficia de schema de plată de bază.

(27) Pentru a se evita o situație în care, într-un anumit stat membru, o creștere în suprafața eligibilă să dilueze în mod disproporționat cuantumul plăților directe pe hectar și să afecteze astfel procesul de convergență internă, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să utilizeze un coeficient de reducere pentru a determina suprafața eligibilă a pășunilor permanente unde suprafețele de pășunat nu sunt, în mod obișnuit, predominant acoperite cu iarbă și alte plante furajere erbacee, ci fac parte din practici ancorate în obiceiurile locului.

(28) În ceea ce privește cânepa, ar trebui menținute măsuri specifice prin care să se evite ascunderea culturilor ilicite printre cele care pot beneficia de plata de bază, afectând astfel piața cânepii. Prin urmare, plățile ar trebui să fie acordate în continuare doar pentru suprafețe cultivate cu soiuri de cânepă care oferă anumite garanții în ceea ce privește conținutul său de substanțe psihotrope.

(29) Pentru a se asigura securitatea juridică și pentru a se clarifica situațiile specifice care pot apărea în cursul aplicării schemei de plată unice pe suprafață, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la normele referitoare la eligibilitatea și accesul fermierilor în ceea ce privește schema de plată unică pe suprafață, în caz de moștenire sau de moștenire anticipată, în caz de moștenire în regim de arendare, în caz de schimbare a formei sau a denumirii juridice, în caz de transfer al drepturilor la plată și în caz de fuziune sau scindare a exploatației, precum și în cazul unei clauze contractuale privind dreptul de a primi drepturi la plată în primul an de alocare a acestora. În plus, respectiva delegare de competențe ar trebui să acopere și normele privind calcularea valorii și a numărului de drepturi la plată sau privind modificarea valorii acestora în ceea ce privește alocarea de drepturi la plată, inclusiv norme privind posibilitatea de a stabili o valoare și un număr provizoriu de drepturi la plată sau o creștere provizorie a valorii drepturilor la plată alocate pe baza cererii fermierului, norme privind condițiile de stabilire a valorii și a numărului provizoriu și definitiv de drepturi la plată și norme privind cazurile în care un contract de vânzare sau de arendare ar putea afecta alocarea de drepturi la plată. Mai mult, respectiva delegare de competențe ar trebui să acopere și normele privind stabilirea și calcularea valorii și a numărului drepturilor la plată primite din rezerva națională sau din rezervele regionale; cu privire la normele privind modificarea valorii unitare a drepturilor la plată în cazul unor părți de drepturi

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (A se vedea pagina 487 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

la plată și transferul drepturilor la plată fără teren. În plus, respectiva delegare de competențe ar trebui să acopere și criteriile pentru alocarea drepturilor la plată pentru fermierii care nu au primit plăți directe în 2013 sau în conformitate cu utilizarea rezervei naționale sau regionale; criteriile pentru aplicarea unor limitări asupra numărului de drepturi la plată care urmează să fie alocate și criteriile pentru stabilirea coeficientului de reducere pentru conversia anumitor pășuni permanente în hectare eligibile.

(30) Pentru a se asigura gestionarea adecvată a drepturilor la plată, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la normele privind conținutul declarației și cerințele pentru activarea drepturilor la plată.

(31) În vederea protejării sănătății publice, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea normelor prin care să se condiționeze acordarea plăților de utilizarea semințelor certificate de anumite soiuri de cânepă și prin care să se stabilească procedura pentru determinarea soiurilor de cânepă și pentru verificarea conținutului lor de tetrahidrocanabinol.

(32) Având în vedere dificultățile administrative, tehnice și logistice considerabile pe care tranziția către schema de plată de bază o reprezintă pentru statele membre care aplică schema de plată unică pe suprafață în temeiul Regulamentului (CE) nr. 73/2009, ar trebui să li se permită acestora să aplice schema de plată unică pe suprafață în scopul acordării plății de bază pentru o nouă perioadă de tranziție care să se încheie cel târziu la sfârșitul anului 2020. Dacă un stat membru decide să introducă schema de plată de bază până în 2018, acesta poate opta pentru diferențierea plăților din cadrul schemei de plată unică pe suprafață, în funcție de nivelul anumitor plăți acordate în 2014 pe baza regimului plăților de sprijin specifice și a plăților separate prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sau, în cazul Ciprului, pe baza pachetelor financiare sectoriale specifice pentru ajutorul național tranzitoriu.

(33) Pentru a se garanta protecția drepturilor beneficiarilor și pentru a se clarifica situațiile specifice care pot apărea în cursul aplicării schemei de plată unică pe suprafață, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea normele referitoare la eligibilitatea și accesul fermierilor în ceea ce privește schema de plată unică pe suprafață.

(34) În statele membre care aplică schema de plată unică pe suprafață și care erau autorizate să acorde un ajutor național tranzitoriu, ajutorul respectiv a jucat un rol important în sprijinirea veniturilor fermierilor în sectoare specifice. Din acest motiv, și pentru a se evita o scădere bruscă și substanțială a sprijinului începând cu 2015 în sectoarele beneficiare, până în 2014, de ajutoarele naționale tranzitorii, este necesar să se ofere, în statele membre respective, posibilitatea de acordare a ajutorului respectiv drept completare a schemei de plată unică pe suprafață. Pentru a asigura continuitatea sprijinului cu ajutorul național tranzitoriu acordat până în prezent, se impune limitarea condițiilor la cele aplicabile în 2013 pentru ajutorul respectiv sau, în cazul

▼B

României și al Bulgariei, pentru plățile directe naționale complementare, autorizate Comisia ca urmare a solicitărilor din partea statelor membre. De asemenea, se impune limitarea cuantumurilor maxime pe sector ale ajutorului față de nivelurile lor din 2013, pentru a se asigura o scădere constantă a nivelurilor ajutoarelor și compatibilitatea lor cu mecanismul de convergență.

(35) Ar trebui prevăzute norme specifice pentru prima alocare și pentru calcularea valorii drepturilor la plată atunci când statele membre care au aplicat schema de plată unică pe suprafață în temeiul prezentului regulament vor introduce schema de plată de bază. Pentru a asigura o tranziție lină între cele două scheme, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la norme suplimentare privind introducerea schemei de plată de bază în statele membre care au aplicat schema de plată unică pe suprafață.

(36) Ținând cont de necesitatea faptului ca sprijinul unitar pentru fermierii cu exploatații mai mici să fie suficient în vederea îndeplinirii în mod eficient a obiectivului ajutorului pentru venit, statelor membre ar trebui să li se dea posibilitatea de a redistribui sprijinul direct între fermieri acordându-le o plată suplimentară pentru primele hectare.

(37) Unul dintre obiectivele noii PAC este sporirea performanței de mediu prin introducerea, în cadrul plăților directe, a unei componente obligatorii de „ecologizare”, care va sprijini practicile agricole benefice pentru climă și mediu aplicabile în întreaga Uniune. În acest scop, statele membre ar trebui să utilizeze o parte din plafoanele lor naționale pentru plăți directe pentru a, pe lângă plata de bază, acorda o plată anuală care poate să țină seama de convergența internă din statul membru sau din regiune, pentru practicile obligatorii care trebuie urmate de fermierii care abordează în mod prioritar obiectivele de politică în domeniul climei și al mediului. Practicile respective ar trebui să ia forma unor acțiuni simple, generalizate, necontractuale și anuale care depășesc cadrul ecocondiționalității și care sunt legate de agricultură, precum diversificarea culturilor, menținerea pășunilor permanente, inclusiv livezile tradiționale în care pomii fructiferi sunt cultivați cu densitate scăzută pe pășuni, și stabilirea zonelor de interes ecologic. Pentru ca obiectivele ecologizării să fie atinse cu mai mult succes, iar administrarea și controlul acesteia să poată fi eficiente, astfel de practici ar trebui să se aplice pe întreaga suprafață eligibilă a exploatației. Caracterul obligatoriu al practicilor respective ar trebui să se aplice și fermierilor ale căror exploatații sunt integral sau parțial situate în zonele „Natura 2000”, care fac obiectul Directivei 92/43/CEE a Consiliului ([1]) și al Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), sau în zonele care fac obiectul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]), câtă vreme practicile respective sunt compatibile cu obiectivele directivelor respective.

([1]) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

([2]) Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

([3]) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

▼B

(38) Având în vedere beneficiile de mediu recunoscute ale sistemelor agricole ecologice, pentru unitățile exploatației lor pentru care îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului ([1]), fermierii ar trebui să beneficieze de componenta de „ecologizare” fără a fi necesar să îndeplinească vreo altă obligație.

(39) Nerespectarea componentei de „ecologizare” ar trebui să conducă la aplicarea de sancțiuni în baza Regulamentului (UE) nr. 1306/2013.

(40) Pentru a se ține seama de diversitatea sistemelor agricole și de diferitele situații care țin de mediu din întreaga Uniune, se justifică să se recunoască, în plus față de cele trei practici de ecologizare stabilite în prezentul regulament, practicile care fac obiectul măsurilor de agromediu și climatice sau schemele de certificare care sunt similare ecologizării și care aduc un beneficiu echivalent sau mai mare pentru climă și mediu. Din motive care țin de claritatea juridică, aceste practici ar trebui stabilite într-o anexă la prezentul regulament. Statele membre ar trebui să decidă dacă oferă fermierilor posibilitatea de a utiliza practici echivalente și practicile de ecologizare stabilite în prezentul regulament, pentru a solicita fermierilor să respecte practicile cele mai adecvate pentru a asigura obiectivele măsurii, iar deciziile lor ar trebui notificate Comisiei. Din motive care țin de securitatea juridică, Comisia ar trebui să evalueze dacă practicile care fac obiectul măsurilor echivalente notificate sunt reglementate prin anexă. Dacă Comisia consideră că nu este cazul, notifică statele membre în consecință prin intermediul unui act de punere în aplicare adoptat fără a se aplica Regulamentul (UE) nr. 182/2011. Pentru a permite o punere în aplicare mai simplă a echivalenței, precum și din motive care țin de capacitatea de control, ar trebui stabilite norme privind sfera de acoperire a măsurilor echivalente, ținându-se seama de caracteristicile specifice ale măsurilor de agromediu și climatice și de schemele de certificare. Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a practicilor echivalente și evitarea dublei finanțări, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte în vederea adăugării unor practici pe lista practicilor echivalente, a stabilirii unor cerințe pentru schemele naționale sau regionale de certificare și, după caz, a stabilirii unor norme detaliate pentru calcularea sumelor aferente.

(41) Obligațiile legate de diversificarea recoltei ar trebui aplicate astfel încât să se țină seama de dificultatea cu care se confruntă fermele mai mici de a efectua diversificarea concomitent cu continuarea progresului către beneficii extinse în materie de mediu și, mai ales, îmbunătățirea calității solului. Ar trebui să se prevadă excepții pentru fermele care îndeplinesc deja obiectivele de diversificare a culturilor ca rezultat a faptului că sunt acoperite în mare măsură de pășuni sau de pârloage, pentru fermele specializate care își rotesc parcelele în fiecare an sau pentru fermele care, din cauza amplasării lor geografice, ar întâmpina dificultăți excesive în introducerea unei a treia culturi. Pentru a se garanta că obligațiile la care face referire în măsura privind diversificarea

([1]) Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p 1).

▼B

culturilor sunt aplicate în mod proporțional și nediscriminatoriu și conduc la îmbunătățirea protecției mediului, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la recunoașterea unor genuri și specii noi și la stabilirea unor norme privind aplicarea calculării precise a ponderii diferitelor culturi.

(42) Din motive care țin de beneficiile de mediu în materie de pășuni permanente, în special, sechestrarea carbonului, ar trebui stabilite dispoziții pentru menținerea pășunilor permanente. Această protecție ar trebui să constea într-o interzicere a aratului și a conversiei celor mai sensibile zone din punctul de vedere al mediului situate în zonele „Natura 2000”, reglementate prin Directivele 92/43/CEE și 2009/147/CE, precum și într-o garanție mai generală, bazată pe raportul dintre pășunile permanente și conversia în alte utilizări. Statele membre ar trebui să fie împuternicite să delimiteze zone suplimentare sensibile din punctul de vedere al mediului care nu fac obiectul directivelor respective. În plus, acestea ar trebui să aleagă nivelul teritorial la care ar trebui să se aplice raportul. Pentru a asigura o protecție eficientă a pășunilor permanente, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte în scopul definirii cadrului pentru desemnarea, de către statele membre, a pășunilor permanente care nu fac obiectul Directivei 92/43/CEE sau al Directivei 2009/147/CE.

(43) Pentru a asigura că raportul dintre pășunile permanente și suprafața agricolă totală este corect determinat și menținut, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea unor metode detaliate pentru determinarea raportului respectiv, a normelor detaliate privind menținerea pășunilor permanente și a calendarului relevant pentru obligația ca fermierii individuali să își reconvertească terenul.

(44) Ar trebui stabilite zone de interes ecologic, în special pentru garantarea și îmbunătățirea biodiversității fermelor. Prin urmare, zonele de interes ecologic ar trebui să constea în zone care afectează în mod direct biodiversitatea, precum terenuri lăsate în pârloagă, elemente de peisaj, terase, zone de protecție, zone împădurite și zone agroforestiere, sau care afectează în mod indirect biodiversitatea printr-o utilizare redusă a materiilor prime la fermă, precum zonele acoperite cu culturi secundare și straturi vegetale de iarnă. Obligațiile prevăzute în ceea ce privește zona de interes ecologic ar trebui aplicate astfel încât să se evite aplicarea unei sarcini disproporționate fermelor mai mici, comparativ cu beneficii de mediu extinse suplimentare. Ar trebui prevăzute excepții pentru fermele care îndeplinesc deja obiectivele zonelor de interes ecologic datorită faptului că sunt acoperite în mare măsură de pășuni sau pârloage. Ar trebui prevăzute excepții, în statele membre predominant forestiere, și pentru fermierii care desfășoară o activitate agricolă în zone care se confruntă cu constrângeri naturale în anumite zone predominant forestiere în care există un risc semnificativ de abandonare a terenurilor. În plus, ar trebui să se prevadă posibilitatea ca

▼B

statele membre și fermele să implementeze obligația la nivel regional sau la nivel colectiv, pentru a se obține zone de interes ecologic adiacente care sunt mai benefice pentru mediu. Din motive care țin de simplificare, statele membre ar trebui să poată opta pentru standardizarea măsurării zonelor de interes ecologic.

(45) Pentru a se asigura că zonele de interes ecologic sunt stabilite în mod eficient și coerent, ținându-se totodată seama de caracteristicile speciale ale statelor membre, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea de noi criterii pentru clasificarea zonelor drept zone de interes ecologic; cu privire la recunoașterea altor tipuri de zone de interes ecologic; cu privire la stabilirea unor factori de conversie și de ponderare pentru anumite tipuri de zone de interes ecologic; cu privire la stabilirea normelor pentru implementarea, de către statele membre, a unei părți din zona de interes ecologic la nivel regional; cu privire la stabilirea normelor pentru implementarea în mod colectiv a obligației privind menținerea unor zone de interes ecologic de către exploatațiile foarte apropiate unele de celelalte, la stabilirea cadrului pentru criteriile de identificare a acestei apropieri, care urmează a fi definite de statele membre și cu privire la stabilirea metodelor de determinare a raportului dintre terenul forestier și cel agricol. Atunci când sunt adăugate alte tipuri de zone de interes ecologic, Comisia ar trebui să se asigure că acestea vizează îmbunătățirea performanței de mediu generale a exploatației, în special în ceea ce privește biodiversitatea, îmbunătățirea calității solului și a apei, conservarea peisajului și îndeplinirea obiectivelor de reducere a efectelor schimbărilor climatice și de adaptare la acestea.

(46) În vederea promovării dezvoltării durabile a agriculturii în zone care se confruntă cu constrângeri naturale specifice, statele membre ar trebui să poată utiliza o parte din plafoanele pentru plăți directe pentru a acorda, pe lângă plata de bază, o plată anuală pe suprafață tuturor fermierilor care își desfășoară activitatea în aceste zone sau în unele dintre aceste zone, conform deciziei statului membru. Plata respectivă nu ar trebui să înlocuiască sprijinul acordat în cadrul programelor de dezvoltare rurală și nu ar trebui acordată fermierilor din zonele care au fost desemnate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1698/2005, dar care nu au fost desemnate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

(47) Crearea și dezvoltarea de către tinerii fermieri a unor noi activități economice în sectorul agricol reprezintă o provocare din punct de vedere financiar și constituie un element de care ar trebui să se țină seama la alocarea și direcționarea plăților directe. Această dezvoltare este esențială pentru competitivitatea sectorului agricol din Uniune și, din acest motiv, ar trebui instituit un ajutor pentru venit destinat tinerilor fermieri care își încep activitățile agricole, pentru a facilita stabilirea inițială a tinerilor fermieri și, ulterior, ajustarea structurală a exploatațiilor acestora. În acest scop, statele membre ar trebui să utilizeze o parte din plafoanele lor naționale pentru plățile directe pentru a acorda tinerilor fermieri, pe lângă plata de bază, o plată anuală.

▼B

Statele membre ar trebui să poată decide cu privire la o metodă de calcul a plății respective și, în cazul în care metoda implică obligația de a fixa o limită asupra plății pentru fiecare fermier, limita se stabilește cu respectarea principiilor generale ale dreptului Uniunii. Întrucât ar trebui să acopere numai perioada inițială a activității economice și nu ar trebui să devină un ajutor de exploatare, plata respectivă ar trebui acordată numai în cursul unei perioade de maximum cinci ani. Aceasta ar trebui să fie disponibilă pentru tinerii fermieri care își încep activitatea agricolă și care nu au mai mult de 40 de ani în anul primei depuneri a cererii în cadrul schemei de plată de bază sau în cadrul schemei de plată unică pe suprafață.

(48) Pentru a garanta protecția drepturilor beneficiarilor și pentru a evita discriminarea între aceștia, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la definirea condițiilor în care o persoană juridică poate fi considerată eligibilă pentru a primi plata destinată tinerilor fermieri.

(49) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să utilizeze o parte din plafoanele lor naționale pentru plățile directe pentru acordarea de sprijin cuplat în anumite sectoare sau regiuni, în cazuri bine definite. Resursele care pot fi utilizate pentru orice sprijin cuplat ar trebui limitate la un nivel corespunzător, permițându-se totodată acordarea acestui sprijin în statele membre în sectoarele sau regiunile lor specifice care se confruntă cu situații speciale, acolo unde anumite tipuri de activități agricole sau anumite sectoare agricole sunt deosebit de importante din motive economice, de mediu și/sau sociale. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să folosească până la 8 % din plafoanele lor naționale pentru acordarea acestui sprijin sau 13 % dacă nivelul sprijinului cuplat al acestora depășește 5 % cel puțin într-unul dintre anii din perioada 2010 - 2014 sau în cazul în care aplică plata unică pe suprafață înainte de 31 decembrie 2014. În plus, pentru a menține autonomia bazată pe proteine a sectorului zootehnic, statele membre care decid să utilizeze cel puțin 2 % din plafoanele lor naționale pentru a sprijini producția de culturi proteice ar trebui să aibă posibilitatea să majoreze procentele respective cu până la două puncte procentuale. În cazuri justificate corespunzător în care se demonstrează că un sector sau o regiune are anumite necesități sensibile și sub rezerva aprobării de către Comisie, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să utilizeze peste 13 % din plafonul lor național. Drept alternativă la procentele respective, statele membre pot alege să utilizeze până la 3 milioane EUR pe an pentru a finanța sprijinul cuplat. Sprijinul cuplat ar trebui acordat numai în măsura în care este necesar pentru crearea unui stimulent în vederea menținerii nivelurilor actuale de producție în sectoarele sau regiunile respective. Sprijinul respectiv ar trebui să fie disponibil, de asemenea, pentru fermierii care, la 31 decembrie 2013, dețin drepturi speciale la plată alocate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și al Regulamentului (CE) nr. 73/2009, și care nu dispun de hectare eligibile pentru activarea drepturilor la plată. În ceea ce privește aprobarea sprijinului cuplat facultativ care depășește 13 % din plafonul național anual stabilit pentru fiecare stat membru, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte de punere în aplicare, fără a se aplica Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

▼B

(50) Pentru a se asigura utilizarea eficientă și direcționată a fondurilor Uniunii și pentru a se evita dubla finanțare în cadrul altor instrumente de sprijin similare, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea condițiilor pentru acordarea sprijinului cuplat facultativ, precum și la norme privind coerența acestuia cu alte măsuri ale Uniunii și privind cumularea sprijinului.

(51) În scopul prevenirii oricărui risc de perturbare a producției în regiunile producătoare de bumbac, o parte din sprijinul acordat sectorului bumbacului în temeiul Regulamentului (CE) nr. 73/2009 a fost în continuare legată de cultivarea bumbacului, printr-o plată pe hectar eligibil specifică acestei culturi, luând în considerare toți factorii care influențează această opțiune. Această opțiune ar trebui menținută în conformitate cu obiectivele stabilite în Protocolul nr. 4 privind bumbacul, anexat la Actul de aderare din 1979.

(52) Pentru a asigura aplicarea și gestionarea eficientă a plății specifice pentru cultura de bumbac, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea normelor și condițiilor de autorizare a terenurilor și a soiurilor în scopul acordării plății specifice pentru cultura de bumbac; cu privire la normele privind condițiile pentru acordarea plății respective, privind cerințele de eligibilitate și practicile agronomice; cu privire la criteriile pentru autorizarea organizațiilor interprofesionale; cu privire la obligațiile pentru producători; precum și cu privire la normele aplicabile în cazul în care organizația interprofesională aprobată nu îndeplinește criteriile respective.

(53) Capitolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 637/2008 al Consiliului [1] impunea că fiecare stat membru producător de bumbac să prezinte Comisiei fie, o dată la patru ani și pentru prima dată până la 1 ianuarie 2009, un proiect de program de restructurare pe patru ani, fie până la 31 decembrie 2009, un proiect unic de program de restructurare pe 8 ani modificat. Experiența a demonstrat că, pentru restructurarea sectorului bumbacului. ar fi mai utile alte măsuri, inclusiv cele din cadrul programelor de dezvoltare rurală finanțate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1305/2013. Astfel de măsuri ar permite, de asemenea, o mai bună coordonare cu măsurile din alte sectoare. Cu toate acestea, ar trebui respectate drepturile dobândite și așteptările legitime ale întreprinderilor deja implicate în programe de restructurare. Prin urmare, programele de patru sau de opt ani aflate în curs ar trebui fie lăsate să-și urmeze cursul, fără nicio posibilitate de prelungire. Fondurile disponibile rămase după încheierea programelor de patru ani ar putea fi integrate ulterior, începând din 2014, în fondurile disponibile ale Uniunii destinate măsurilor de dezvoltare rurală. Având în vedere perioada de programare, fondurile disponibile rămase după încheierea programelor de opt ani nu ar fi utile pentru programele de dezvoltare rurală în 2018 și, prin urmare, ar fi mai util dacă acestea ar fi transferate în contul schemelor de sprijin prevăzute în prezentul regulament, după cum se stipulează deja în Regulamentul (CE) nr. 637/2008. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 637/2008 va deveni caduc

[1] Regulamentul (CE) nr. 637/2008 al Consiliului din 23 iunie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și de stabilire a programelor naționale de restructurare pentru sectorul bumbacului (JO L 178, 5.7.2008, p. 1).

▼B

începând cu 1 ianuarie 2014 sau cu 1 ianuarie 2018 în ceea ce privește statele membre care desfășoară programe de patru sau, respectiv, opt ani și, prin urmare, ar trebui să fie abrogat.

(54) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili o schemă simplă și specifică destinată micilor fermieri, pentru a reduce costurile administrative aferente gestionării și controlării sprijinului direct. În acest scop, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să stabilească fie o plată forfetară care să înlocuiască toate plățile directe, fie o plată bazată pe cuantumul datorat fermierilor în fiecare an. Ar trebui introduse norme de simplificare a formalităților, prin reducerea, printre altele, a obligațiilor impuse micilor fermieri, cum sunt cele legate de depunerea cererilor pentru sprijin, de practicile agricole benefice pentru climă și mediu, de ecocondiționalitate și de controale, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, fără a periclita atingerea obiectivelor generale ale reformei, înțelegându-se că legislația Uniunii, astfel cum este menționată în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, se aplică micilor fermieri. Obiectivul schemei respective ar trebui să fie sprijinirea structurii agricole existente a fermelor mici din Uniune, fără a împiedica dezvoltarea spre structuri mai competitive. Din acest motiv, accesul la schemă ar trebui limitat, în principiu, la exploatațiile existente. Participarea fermierilor la schemă ar trebui să fie opțională. Cu toate acestea, pentru a spori și mai mult impactul schemei în ceea ce privește simplificarea, statele membre ar trebui să fie să aibă posibilitatea să includă în mod automat anumiți fermieri în schemă, sub rezerva posibilității ca aceștia să se retragă.

(55) Pentru a asigura securitatea juridică, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea condițiilor de participare la schema pentru micii fermieri în caz de modificare a situației fermierului participant.

(56) În vederea simplificării și pentru a ține seama de situația specifică a regiunilor ultraperiferice, plățile directe din aceste regiuni ar trebui gestionate în cadrul programelor de sprijin instituite prin Regulamentul (UE) nr. 228/2013. În consecință, dispozițiile prezentului regulament referitoare la plata de bază și la plățile conexe, la sprijinul cuplat și la schema pentru micii fermieri nu ar trebui să se aplice în regiunile respective.

(57) Sunt necesare notificări din partea statelor membre în scopul aplicării prezentului regulament și în scopul monitorizării, analizării și gestionării plăților directe. Pentru a se asigura aplicarea corectă a normelor stabilite în prezentul regulament și pentru ca respectivele notificări să fie rapide, eficiente, precise, rentabile și compatibile cu protecția datelor cu caracter personal, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea măsurilor necesare privind notificările care trebuie făcute de către statele membre Comisiei sau în scopul verificării, al controlării, al monitorizării, al evaluării și al auditării plăților directe și cu privire la respectarea cerințelor prevăzute în acordurile internaționale, inclusiv a cerințelor de notificare prevăzute în acordurile respective, precum și cu privire la noi norme referitoare la natura și tipul informațiilor

▼B

care trebuie notificate, la categoriile de date care trebuie procesate și la perioada maximă de păstrare, la drepturile de acces la informații sau la sistemele de informații și la condițiile de publicare a informațiilor.

(58) Datele cu caracter personal colectate în scopul aplicării plăților directe ar trebui să fie prelucrate într-un mod compatibil cu scopul respectiv. Ar trebui de asemenea să fie anonimizate și agregate când sunt prelucrate în scopuri de monitorizare sau evaluare și să fie protejate în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date, în special Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]). Persoanele vizate ar trebui să fie informate cu privire la aceste prelucrări și la drepturile lor la protecția datelor.

(59) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată și a emis un aviz pe 14 decembrie 2011 ([3]).

(60) Pentru a se asigura o tranziție lină de la măsurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 73/2009 la cele prevăzute în prezentul regulament, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta anumite acte cu privire la stabilirea măsurilor necesare pentru protejarea oricăror drepturi dobândite și a așteptărilor legitime ale fermierilor.

(61) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și pentru a se evita concurența neloială sau discriminarea între fermieri, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare în ceea ce privește: stabilirea sumei care urmează să fie inclusă în rezerva națională specială pentru deminare pentru Croația; stabilirea plafonului național anual pentru schema de plată de bază; adoptarea de norme privind cererile de alocare a drepturilor la plată; adoptarea de măsuri privind restituirea drepturilor la plată nefolosite în rezerva națională; adoptarea modalităților de notificare către autoritățile naționale a transferării drepturilor la plată și a termenelor în care se efectuează aceste notificări; stabilirea plafonului național anual pentru schema de plată unică pe suprafață; adoptarea normelor privind cererile de alocare a drepturilor la plată depuse în anul alocării drepturilor la plată în cazul în care statele membre trec la schema de plată de bază; stabilirea plafoanelor anuale pentru plata redistributivă. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(62) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și pentru a se evita concurența neloială sau discriminarea între fermieri, ar trebui de asemenea conferite

([1]) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

([3]) JO C 35, 9.2.2012, p. 1.

▼B

Comisiei competențe de executare în ceea ce privește: adoptarea normelor privind procedura, inclusiv termenele pentru transmiterea acestora, pentru notificările statelor membre și evaluarea Comisiei referitoare la practicile echivalente; adoptarea anumitor limite în care se consideră că obligația de a menține pășuni permanente este considerată a fi respectată; stabilirea plafonului anual al plății destinate practicilor agricole benefice pentru climă și mediu; stabilirea plafonului anual al plății destinate zonelor cu constrângeri naturale; stabilirea plafonului anual al plății destinate tinerilor fermieri. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(63) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și pentru a se evita concurența neloială sau discriminarea între fermieri, ar trebui de asemenea conferite Comisiei competențe de executare în ceea ce privește: stabilirea plafoanelor anuale pentru sprijinul cuplat facultativ; adoptarea de norme privind procedura de evaluare și de aprobare a deciziilor în cadrul sprijinului cuplat facultativ; adoptarea de norme privind procedura de autorizare și notificările adresate producătorilor cu privire la autorizarea terenurilor și a soiurilor în scopul acordării plății specifice pentru cultura de bumbac; adoptarea de norme privind calcularea reducerii cuantumului plății specifice pentru cultura de bumbac; adoptarea de norme privind cerințele generale și metodele de notificare și adoptarea măsurilor necesare și justificate pentru rezolvarea unor probleme punctuale în cazuri de urgență. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(64) Pentru a soluționa problemele urgente care pot apărea în unul sau mai multe state membre, asigurând totodată continuitatea sistemului de plăți directe, Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate corespunzător, există circumstanțe extraordinare care afectează acordarea sprijinului și pun în pericol punerea în aplicare efectivă a plăților din cadrul schemelor de sprijin enumerate în prezentul regulament.

(65) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere disparitățile dintre diversele zone rurale și resursele financiare limitate ale statelor membre într-o Uniune extinsă, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii prin intermediul garanției multianuale a finanțării acordate de Uniune și prin concentrarea asupra unor priorități clar definite,, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(66) Având în vedere faptul că Regulamentul (CE) nr. 73/2009 urmează să continue să se aplice în 2014, prezentul regulament ar trebui să se aplice, în general, de la 1 ianuarie 2015. Cu toate acestea, prevederile prezentului regulament privind flexibilitatea între piloni oferă statelor membre posibilitatea să ia decizii și să

▼B

le notifice Comisiei până la 31 decembrie 2013. În plus, alte câteva prevederi ale prezentului regulament necesită luarea de măsuri în 2014. Prevederile respective ar trebui, așadar, să se aplice de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(67) Datorită caracterului urgent al pregătirii punerii în aplicare corespunzătoare a măsurilor prevăzute, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește:

(a) norme comune privind plățile acordate direct fermierilor în cadrul schemelor de sprijin enumerate în anexa I (denumite în continuare „plăți directe”);

(b) norme specifice privind:

(i) o plată de bază pentru fermieri (denumită în continuare „schema de plată de bază”) și o schemă simplificată tranzitorie (denumită în continuare „schema de plată unică pe suprafață”);

(ii) un ajutor național tranzitoriu facultativ pentru fermieri;

(iii) o plată redistributivă facultativă;

(iv) o plată pentru fermierii care aplică practici agricole benefice pentru climă și mediu;

(v) o plată facultativă pentru fermierii din zonele care se confruntă cu constrângeri naturale;

(vi) o plată pentru tinerii fermieri care își încep activitatea agricolă;

(vii) o schemă de sprijin cuplat facultativ;

(viii) o plată specifică pentru cultura de bumbac;

(ix) o schemă simplificată facultativă pentru micii fermieri;

(x) un cadru în care Bulgaria, Croația și România pot completa plățile directe.

Articolul 2

Modificarea Anexei I

În vederea asigurării securității juridice, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 pentru modificarea listei schemelor de sprijin prevăzute în anexa I, în măsura necesară pentru a ține seama de eventualele noi acte legislative cu privire la schemele de sprijin care pot fi adoptate după adoptarea prezentului regulament.

▼B

Articolul 3

Aplicarea în regiunile ultraperiferice și în insulele mici din Marea Egee

Articolul 11 nu se aplică în regiunile Uniunii menționate la articolul 349 din TFUE („regiunile ultraperiferice”) și nici plăților directe acordate în insulele mici din Marea Egee în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 229/2013.

Titlurile III, IV și V din prezentul regulament nu se aplică în regiunile ultraperiferice.

Articolul 4

Definiții și dispoziții conexe

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „fermier” înseamnă o persoană fizică sau juridică sau un grup de persoane fizice sau juridice, indiferent de statutul juridic pe care un astfel de grup și membrii săi îl dețin în temeiul legislației naționale, a cărui exploatație se situează în domeniul de aplicare teritorială al tratatelor definit la articolul 52 din TUE, coroborat cu articolele 349 și 355 din TFUE, și care desfășoară o activitate agricolă;

(b) „exploatație” înseamnă ansamblul unităților utilizate pentru activități agricole și gestionate de un fermier, situate pe teritoriul aceluiași stat membru;

(c) „activitate agricolă” înseamnă:

(i) producția, creșterea sau cultivarea de produse agricole, inclusiv recoltarea, mulgerea, reproducerea animalelor și deținerea acestora în scopuri agricole,

(ii) menținerea unei suprafețe agricole într-o stare care o face adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, fără nicio acțiune pregătitoare care depășește cadrul metodelor și al utilajelor agricole uzuale, pe baza criteriilor definite de statele membre în cadrul stabilit de Comisie, sau

(iii) efectuarea unei activități minime definite de către statele membre, pe suprafețele agricole menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare;

(d) „produse agricole” înseamnă produsele, cu excepția produselor pescărești, enumerate în anexa I la tratate, precum și bumbacul;

(e) „suprafață agricolă” înseamnă orice suprafață de teren arabil, de pășune permanentă și de fâneață permanentă sau cultivată cu culturi permanente;

▼B

(f) „terenuri arabile” înseamnă terenuri cultivate în scopul producției de culturi sau suprafețe disponibile pentru producția de culturi dar lăsate pârloagă, inclusiv suprafețele scoase temporar din circuitul agricol în conformitate cu articolele 22, 23 și 24 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999, cu articolul 39 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 și cu articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, indiferent dacă terenul respectiv este sau nu acoperit cu sere sau cu un mijloc de protecție fix sau mobil;

(g) „culturi permanente” înseamnă culturile pentru care nu se practică un sistem de rotație, altele decât pășunile permanente și fânețele permanente, care ocupă terenurile pentru o perioadă de cinci ani sau mai mare și care produc recolte repetate, inclusiv pepinierele și speciile forestiere cu ciclu de producție scurt;

(h) „pășuni permanente și fânețe permanente” (denumite împreună „pășuni permanente”) înseamnă terenuri consacrate producției de iarbă și de alte plante furajere erbacee (cultivate sau spontane) care nu au făcut parte din sistemul de rotație a culturilor din exploatație timp de cel puțin cinci ani sau mai mult; această noțiune poate include și alte specii, precum arbuștii și/sau arborii, bune pentru pășunat, cu condiția ca iarba și alte plante furajere să rămână predominante, precum și, atunci când statele membre decid astfel, terenurile bune pentru pășunat care fac parte din practici ancorate în obiceiurile locului, unde, în mod obișnuit, suprafețele de pășunat nu sunt predominant acoperite cu iarbă și cu alte plante furajere erbacee;

(i) „iarbă sau alte plante furajere erbacee” înseamnă toate plantele erbacee care se găsesc în mod obișnuit pe pășunile naturale sau care, în statul membru în cauză, sunt incluse în mod normal în amestecurile de semințe pentru pășuni sau pajiști, indiferent dacă sunt sau nu utilizate pentru pășunatul animalelor;

(j) „pepiniere” înseamnă următoarele suprafețe plantate cu plante tinere lemnoase cultivate în aer liber, destinate transplantării ulterioare:

— pepiniere viticole și vii-mamă pentru portaltoi;

— pepiniere de pomi fructiferi și de fructe de pădure;

— pepiniere de plante ornamentale;

— pepiniere comerciale de arbori de pădure, cu excepția arborilor pentru nevoile proprii ale exploatației, crescuți în zona împădurită;

— pepiniere de arbori și arbuști pentru plantarea în grădini, parcuri, pe marginea drumurilor, pe rambleuri (de exemplu, plante pentru garduri vii, trandafiri și alți arbuști ornamentali, conifere ornamentale), precum și portaltoii acestora și materialul săditor;

(k) „specii forestiere cu ciclu scurt de producție” înseamnă suprafețe plantate cu specii de arbori încadrate la codul NC 0602 90 41, care urmează să fie stabilite de statele membre și care constau în culturi de plante perene, lemnoase, ale căror rizomi sau tulpini rămân în pământ după recoltare, iar în următorul sezon răsar mlădițe noi, și al căror ciclu maxim de recoltă trebuie determinat de statele membre;

▼B

(l) „vânzare” înseamnă vânzarea sau orice altă formă de transfer definitiv al dreptului de proprietate asupra terenului sau al drepturilor la plată; nu este inclusă vânzarea de terenuri în cazul în care terenurile sunt transferate către autoritățile publice sau în scopul utilizării în interes public și în cazul în care transferul se efectuează în scopuri care nu au legătură cu agricultura;

(m) „arendă” înseamnă un contract de arendare sau o tranzacție temporară similară;

(n) „transfer” înseamnă arendarea, vânzarea, moștenirea sau moștenirea anticipată a terenului, a dreptului la plată sau orice alt transfer definitiv; acesta nu include restituirea drepturilor în momentul expirării unui contract de arendare.

(2) Statele membre:

(a) definesc criteriile care trebuie îndeplinite de către fermieri pentru a respecta obligația de menținere a suprafeței agricole într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, în conformitate cu alineatul (1) litera (c) punctul (ii);

(b) dacă este cazul într-un stat membru, definesc activitatea minimă care trebuie desfășurată pe suprafețele agricole menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, în conformitate cu alineatul (1) litera (c) punctul (iii);

(c) definesc speciile de arbori cu ciclu scurt de producție și determină ciclul maxim de recoltă în privința speciilor de arbori în cauză, în conformitate cu alineatul (1) litera (k).

Statele membre pot decide că terenurile bune pentru pășunat care fac parte din practici ancorate în obiceiurile locului, unde, în mod obișnuit, suprafețele de pășunat nu sunt predominant acoperite cu iarbă și cu alte plante furajere erbacee, trebuie considerate pășuni permanente, în conformitate cu alineatul (1) litera (h).

(3) Pentru a asigura securitatea juridică, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 70, de stabilire:

(a) a cadrului în care statele membre stabilesc criteriile care trebuie îndeplinite de către fermieri pentru a respecta obligația de menținere a suprafeței agricole într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, în conformitate cu alineatul (1) litera (c) punctul (ii);

(b) a cadrului în care statele membre definesc activitățile minime efectuate în zone agricole menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, în conformitate cu alineatul (1) litera (c) punctul (iii);

(c) a criteriilor pentru determinarea predominanței ierbii și a altor plante furajere erbacee și a criteriilor de stabilire a practicilor ancorate în obiceiurile locului, menționate la alineatul (1) litera (h).

▼B

TITLUL II

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND PLĂȚILE DIRECTE

CAPITOLUL 1

Norme comune privind plățile directe

Articolul 5

Dispoziții generale din cadrul politicii agricole comune

Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și dispozițiile adoptate în temeiul acestuia se aplică în legătură cu schemele prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 6

Plafoanele naționale

(1) Pentru fiecare stat membru și pentru fiecare an, plafonul național care cuprinde valoarea totală a tuturor drepturilor la plată alocate, a rezervei naționale sau a rezervelor regionale și a plafoanelor stabilite în conformitate cu articolele 42, 47, 49, 51 și 53 este cel prevăzut în anexa II.

Atunci când un stat membru utilizează opțiunea prevăzută la articolul 22 alineatul (2), plafonul național stabilit la anexa II pentru statul membru respectiv pentru anul respectiv poate fi depășit cu cuantumul calculat în conformitate cu alineatul respectiv.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), pentru fiecare stat membru care aplică schema de plată unică pe suprafață și pentru fiecare an, plafonul național care cuprinde plafoanele stabilite în conformitate cu articolele 36, 42, 47, 49, 51 și 53 este cel prevăzut în anexa II.

▼M1

(3) Pentru a se ține seama de evoluțiile legate de cuantumurile maxime totale ale plăților directe care pot fi acordate, inclusiv de cele care rezultă din deciziile luate de statele membre în conformitate cu articolul 136a din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și cu articolul 14 din prezentul regulament, precum și de cele care rezultă din aplicarea articolului 20 alineatul (2) din prezentul regulament, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 din prezentul regulament prin care adaptează plafoanele naționale stabilite în anexa II la prezentul regulament.

▼B

Articolul 7

Plafoanele naționale

(1) Fără a aduce atingere articolului 8, cuantumul total al plăților directe care poate fi acordat într-un stat membru în temeiul titlurilor III, IV și V pentru un an calendaristic, după aplicarea articolului 11, nu depășește plafonul corespunzător stabilit în anexa III.

▼B

În cazul în care cuantumul total al plăților directe care urmează să fie acordate într-un stat membru ar fi mai mare decât plafonul stabilit în anexa III, statul membru respectiv efectuează o reducere lineară a cuantumurilor tuturor plăților directe, cu excepția plăților directe acordate în temeiul Regulamentul (UE) nr. 228/2013 și Regulamentul (UE) nr. 229/2013.

(2) Pentru fiecare stat membru, pentru fiecare an calendaristic, produsul estimat al reducerii plăților menționat la articolul 11 (care este reflectat de diferența dintre plafonul național prevăzut în anexa II, la care se adaugă cuantumul disponibil în conformitate cu articolul 58, și plafonul net prevăzut în anexa III) este pus la dispoziție ca sprijin din partea Uniunii pentru măsurile din cadrul programelor de dezvoltare rurală finanțate din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

(3) Pentru a ține seama de evoluțiile legate de cuantumurile maxime totale ale plăților directe care pot fi acordate, inclusiv de cele care rezultă din deciziile luate de către statele membre în temeiul articolului 14, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 în ceea ce privește adaptarea plafoanelor prevăzute în anexa III.

Articolul 8

Disciplina financiară

(1) Rata de ajustare determinată în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 se aplică numai plăților directe care depășesc 2 000 de EUR și care urmează să fie acordate fermierilor în anul calendaristic corespunzător.

(2) Ca urmare a introducerii progresive a plăților directe în conformitate cu articolul 16, alineatul (1) din prezentul articol se aplică Bulgariei și României începând cu 1 ianuarie 2016.

Ca urmare a introducerii progresive a plăților directe, în conformitate cu articolul 17, alineatul (1) din prezentul articol se aplică Croației începând cu 1 ianuarie 2022.

(3) Pentru a garanta aplicarea corectă a ajustărilor plăților directe în ceea ce privește disciplina financiară, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 în ceea ce privește stabilirea normelor privind baza de calcul a reducerilor pe care statele membre urmează să le aplice fermierilor în conformitate cu prezentul articol alineatul (1).

(4) În cazul unei persoane juridice sau al unui grup de persoane fizice sau juridice, statele membre pot aplica rata de ajustare menționată la alineatul (1) la nivelul membrilor respectivelor persoane juridice sau grupuri atunci când dreptul național prevede ca fiecare membru să își asume drepturi și obligații comparabile cu cele ale fermierilor individuali care au statutul de șefi ai exploatației, în special în ceea ce privește statutul lor economic, social și fiscal, cu condiția să fi contribuit la consolidarea structurilor agricole ale persoanelor juridice sau ale grupurilor în cauză.

▼B

Articolul 9

Fermierul activ

(1) Nu se acordă plăți directe persoanelor fizice sau juridice sau grupurilor de persoane fizice sau juridice ale căror suprafețe agricole sunt în principal suprafețe menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare și care nu desfășoară pe suprafețele în cauză activitatea minimă definită de statele membre în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (b).

(2) Nu se acordă plăți directe persoanelor fizice sau juridice sau grupurilor de persoane fizice sau juridice care gestionează aeroporturi, servicii de transport feroviar, sisteme de alimentare cu apă, servicii imobiliare, terenuri permanente de sport și celor destinate activităților de recreare.

După caz, statele membre pot decide, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, să adauge la lista de la primul paragraf orice altă întreprindere sau activitate neagricolă similară și ulterior pot decide să retragă oricare din aceste adăugiri.

Cu toate acestea, se consideră că o persoană sau un grup de persoane care intră sub incidența primului sau celui de-al doilea paragraf este considerat fermier activ în cazul în care furnizează dovezi verificabile, în forma solicitată de statele membre, care să demonstreze oricare dintre următoarele:

(a) cuantumul anual al plăților directe este cel puțin 5 % din veniturile totale obținute de acesta din activități neagricole în cel mai recent an fiscal pentru care sunt disponibile astfel de dovezi;

(b) activitățile sale agricole nu sunt nesemnificative;

(c) principalul obiect de activitate îl reprezintă exercitarea de activități agricole.

(3) În plus față de alineatele (1) și (2), statele membre pot decide, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, că nu se acordă plăți directe persoanelor fizice sau juridice, sau grupurilor de persoane fizice sau juridice:

(a) ale căror activități agricole reprezintă numai o parte nesemnificativă a ansamblului activităților lor economice, și/sau

(b) al căror principal obiect de activitate nu constă în exercitarea unei activități agricole.

(4) Alineatele (2) și (3) nu se aplică fermierilor care au primit numai plăți directe care nu depășesc un anumit cuantum în anul anterior. Acest cuantum este stabilit de statele membre pe baza unor criterii obiective, cum ar fi caracteristicile naționale și regionale ale acestora, și nu depășește 5 000 EUR.

▼B

(5) Pentru a garanta protecția drepturilor fermierilor, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 care să stabilească:

(a) criterii pentru determinarea cazurilor în care suprafața agricolă a unui fermier trebuie considerată ca fiind în principal o suprafață menținută în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare;

(b) criterii pentru stabilirea distincției dintre veniturile rezultate din activități agricole și cele rezultate din activități neagricole;

(c) criterii pentru stabilirea cuantumului plăților directe menționate la alineatele (2) și (4), în special în ce privește plățile directe în primul an de alocare a drepturilor la plată, dacă valoarea drepturilor la plată nu este încă stabilită definitiv, precum și în cazul plăților directe pentru noii fermieri;

(d) criterii pe care trebuie să le îndeplinească fermierii pentru a dovedi, în scopul aplicării alineatelor (2) și (3), că activitățile lor agricole nu sunt nesemnificative și că principalul lor obiect de activitate îl reprezintă exercitarea de activități agricole.

(6) Statele membre notifică Comisia până la 1 august 2014 cu privire la deciziile menționate la alineatele (2), (3) sau (4) și, în cazul în care există modificări ale acestora, în termen de două săptămâni de la data luării oricărei decizii de modificare.

Articolul 10

Cerințe minime care trebuie respectate pentru a primi plăți directe

(1) Într-unul din următoarele cazuri, statele membre decid să nu acorde plăți directe unui fermier:

(a) atunci când cuantumul total al plăților directe solicitate sau care trebuie acordate înaintea aplicării articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, într-un anumit an calendaristic, este mai mic de 100 EUR;

(b) atunci când suprafața eligibilă a exploatației pentru care sunt solicitate sau trebuie acordate plăți directe înaintea aplicării articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 este mai mică de un hectar.

(2) Pentru a lua în considerare structura economiilor lor agricole, statele membre pot ajusta pragurile stabilite la alineatul (1) literele (a) și (b) în limitele prevăzute în anexa IV.

▼B

(3) În cazul în care un stat membru a decis să aplice un prag privind suprafața în temeiul alineatului (1) litera (b), acesta aplică, cu toate acestea, litera (a) din respectivul alineat fermierilor care primesc sprijinul cuplat legat de animale menționat la titlul IV și care dețin un număr de hectare inferior pragului respectiv.

(4) Statele membre în cauză pot decide să nu aplice alineatul (1) în regiunile ultraperiferice și în insulele mici din Marea Egee.

(5) În Bulgaria și România, pentru anul 2015, cuantumul solicitat sau care urmează să fie plătit astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) se calculează pe baza sumei corespunzătoare prevăzute în anexa V punctul A.

În Croația, pentru anii 2015-2021, cuantumul solicitat sau care trebuie acordat astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) se calculează pe baza sumei prevăzute în anexa VI punctul A.

Articolul 11

Reducerea plăților

(1) Statele membre reduc cuantumul plăților directe care urmează să fie acordate unui fermier în temeiul titlului III capitolul 1 într-un anumit an calendaristic cu cel puțin 5 % pentru partea din sumă care depășește 150 000 EUR.

(2) Înainte de aplicarea alineatului (1), statele membre pot deduce salariile legate de o activitate agricolă plătite efectiv și declarate de fermier în anul calendaristic precedent, inclusiv impozite și contribuții sociale aferente ocupării forței de muncă, din cuantumul plăților directe care urmează să fie acordate fermierului în temeiul titlului III capitolul 1 într-un anumit an calendaristic. În cazul în care nu există date disponibile privind salariile plătite efectiv și declarate de fermier în anul calendaristic precedent, se utilizează cele mai recente date disponibile.

(3) Atunci când un stat membru decide să acorde fermierilor o plată redistributivă în temeiul titlului III capitolul 2 și să utilizeze peste 5 % din plafonul național anual stabilit în anexa II în acest scop, acesta poate decide să nu aplice prezentul articol.

Atunci când un stat membru decide să acorde fermierilor o plată redistributivă în temeiul titlului III capitolul 2 și aplicarea limitelor maxime stabilite la articolul 41 alineatul (4) îl împiedică să utilizeze peste 5 % din plafonul național anual stabilit în anexa II în acest scop, statul membru în cauză poate decide să nu aplice prezentul articol.

(4) Niciun avantaj obținut prin evitarea reducerilor plății nu este acordat fermierilor în privința cărora s-a stabilit că au creat în mod artificial, după 18 octombrie 2011, condițiile de evitare a efectelor prezentului articol.

▼B

(5) În cazul unei persoane juridice sau al unui grup de persoane fizice sau juridice, statele membre pot aplica reducerea menționată la alineatul (1) la nivelul membrilor respectivelor persoane juridice sau grupuri atunci când dreptul național prevede ca fiecare membru să își asume drepturi și obligații comparabile cu cele ale fermierilor individuali care au statutul de șef al exploatației, în special în ceea ce privește statutul lor economic, social și fiscal, cu condiția să fi contribuit la consolidarea structurilor agricole ale persoanelor juridice sau ale grupurilor în cauză.

(6) Statele membre notifică Comisia până la 1 august 2014 cu privire la deciziile luate în conformitate cu prezentul articol și cu orice produs estimat al reducerilor pentru anii 2015-2019.

Articolul 12

Cereri multiple

Cu excepția cazului în care prezentul regulament conține dispoziții contrare explicite, suprafața corespunzătoare numărului de hectare eligibile pentru care un fermier a depus o cerere de plată de bază în temeiul titlului III capitolul 1 poate face obiectul unei cereri pentru orice altă plată directă, precum și pentru orice alt ajutor care nu este cuprins în prezentul regulament.

Articolul 13

Ajutoare de stat

Prin derogare de la articolul 211 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), articolele 107, 108 și 109 din TFUE nu se aplică plăților efectuate de statele membre în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 14

Flexibilitatea între piloni

(1) Până la 31 decembrie 2013, statele membre pot decide să pună la dispoziție, sub formă de sprijin suplimentar pentru măsurile din cadrul programelor de dezvoltare rurală finanțate din FEADR în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1305/2013, până la 15 % din plafoanele lor naționale anuale pentru anul calendaristic 2014 prevăzute în anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și din plafoanele lor naționale anuale pentru anii calendaristici 2015-2019, prevăzute în anexa II la prezentul regulament. Ca urmare, cuantumul corespunzător nu mai este disponibil pentru acordarea plăților directe.

Decizia la care se face referire la primul paragraf este notificată Comisiei până la 31 decembrie 2013. Decizia respectivă stabilește procentul menționat la paragraful respectiv, care poate varia de la un an calendaristic la altul.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) No 922/72, (CEE) No 234/79, (CE) No 1601/96, (CE) No 1037/2001 și (CE) No 1234/2007 ale Consiliului (A se vedea pagina 671 din prezentul Jurnal Oficial)

▼B

Statele membre care nu iau deciziile menționate la primul paragraf în ce privește anul calendaristic 2014 pot lua decizia respectivă până la 1 august 2014 în ceea ce privește anii calendaristici 2015-2019. Acestea notifică Comisiei orice astfel de decizie până la data respectivă.

Statele membre pot decide să revizuiască deciziile menționate la prezentul alineat cu începere din anul calendaristic 2018. Orice decizie întemeiată pe o astfel de revizuire nu duce la scăderea procentului notificat Comisiei, în conformitate cu primul, al doilea și al treilea paragraf. Statele membre notifică Comisiei orice decizie întemeiată pe o astfel de revizuire până la 1 august 2017.

(2) Până la 31 decembrie 2013, statele membre care nu iau o decizie menționată la alineatul (1) pot decide să pună la dispoziție, sub formă de plăți directe până la 15 % sau, în cazul Bulgariei, Estoniei, Spaniei, Letoniei, Lituaniei, Poloniei, Portugaliei, României, Slovaciei, Finlandei, Suediei și Regatului Unit, până la 25 % din cuantumul alocat pentru sprijinirea măsurilor din cadrul programelor de dezvoltare rurală finanțate din FEADR în perioada 2015-2020, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1305/2013. Ca urmare, cuantumul corespunzător nu mai este disponibil pentru măsuri de sprijin în cadrul programelor de dezvoltare rurală.

Decizia la care se face referire la primul paragraf este notificată Comisiei până la 31 decembrie 2013. Decizia respectivă stabilește procentul, astfel cum este menționat la paragraful respectiv, care poate varia de la un an calendaristic la altul.

Statele membre care nu iau deciziile menționate la primul paragraf în ceea ce privește anul financiar 2015, pot lua decizia respectivă până la 1 august 2014 în ceea ce privește anii financiari 2016-2020. Statele membre notifică orice astfel de decizie Comisiei până la data respectivă.

Statele membre pot decide să revizuiască deciziile menționate la prezentul alineat începând cu exercițiile financiare 2019 și 2020. Orice decizie întemeiată pe o asemenea revizuire nu are ca rezultat creșterea procentului notificat Comisiei, în conformitate cu primul, al doilea și al treilea paragraf. Statele membre notifică Comisiei orice decizie întemeiată pe o astfel de revizuire până la 1 august 2017.

Articolul 15

Revizuire

Schemele de sprijin enumerate în anexa I sunt puse în aplicare fără a aduce atingere reexaminărilor care pot fi realizate în orice moment, în funcție de evoluția economică și de situația bugetară. Revizuirea respectivă poate duce la adoptarea de acte legislative, acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE sau acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE.

▼B

CAPITOLUL 2

Dispoziții aplicabile Bulgariei, Croației și României

Articolul 16

Introducerea progresivă a plăților directe în Bulgaria și România

Pentru Bulgaria și România, plafoanele fixate în conformitate cu articolele 42, 47, 49, 51, 53 și 65 se stabilesc, pentru 2015, pe baza cuantumului prevăzut în anexa V punctul A.

Articolul 17

Introducerea progresivă a plăților directe în Croația

În Croația, plățile directe sunt introduse în conformitate cu următorul calendar de creșteri exprimate ca procentaje din nivelul corespunzător al plăților directe aplicate începând cu 2022:

25 % în 2013;

30 % în 2014;

35 % în 2015;

40 % în 2016;

50 % în 2017;

60 % în 2018;

70 % în 2019;

80 % în 2020;

90 % în 2021;

100 % începând cu 2022.

Articolul 18

Plăți directe naționale complementare și plăți directe în Bulgaria și România

(1) În 2015, Bulgaria și România pot utiliza plățile directe naționale pentru a completa plățile acordate în cadrul schemei de plată de bază menționate la titlul III capitolul 1 secțiunile 1, 2 și 3. Cuantumul total al plăților respective nu depășește cuantumul corespunzător stabilit în anexa V punctul B.

(2) În 2015, Bulgaria poate utiliza plățile directe naționale pentru a completa plățile acordate în cadrul plății specifice pentru cultura de bumbac menționate la titlul IV capitolul 2. Cuantumul total al plăților respective nu depășește cuantumul prevăzut în anexa V punctul C.

▼B

(3) Plățile directe naționale complementare se acordă în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să se asigure un tratament egal al fermierilor și să se evite denaturarea pieței și a concurenței.

Articolul 19

Plăți directe naționale complementare în Croația

(1) Sub rezerva autorizării de către Comisie, Croația poate completa oricare dintre schemele de sprijin enumerate în anexa I, dacă este cazul.

(2) Cuantumul plăților directe naționale complementare care poate fi acordat într-un anumit an și pentru o anumită schemă de sprijin este limitat la un pachet financiar specific. Acest pachet este stabilit ca diferența dintre:

(a) cuantumul ajutorului direct disponibil pentru fiecare schemă de sprijin în cauză după introducerea completă a plăților directe în conformitate cu articolul 17 pentru anul calendaristic 2022, și

(b) cuantumul ajutorului direct disponibil pentru fiecare schemă de ajutor în cauză după aplicarea calendarului de creșteri în conformitate cu articolul 17 pentru anul calendaristic în cauză.

(3) Cuantumul total al plăților directe naționale complementare acordate nu poate depăși plafonul prevăzut în anexa VI punctul B pentru anul calendaristic în cauză.

(4) Croația poate decide, pe baza unor criterii obiective și după autorizarea din partea Comisiei, cuantumurile plăților directe naționale complementare care urmează să fie acordat.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care autorizează plățile în temeiul prezentului articol, specificând schemele de ajutor în cauză și stabilind nivelul până la care pot fi acordate plățile naționale directe complementare.

În ceea ce privește plățile directe naționale complementare destinate să completeze sprijinul cuplat facultativ menționat în titlul IV capitolul 1, actele de punere în aplicare precizează, de asemenea, tipurile specifice de agricultură sau sectoarele agricole specifice menționate la articolul 52 alineatul (3) la care se pot referi plățile directe naționale complementare.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă fără aplicarea procedurii menționate la articolul 71 alineatul (2) sau (3).

(6) Condițiile de eligibilitate pentru plățile directe naționale complementare pentru Croația sunt identice cu cele pentru acordarea de sprijin în cadrul schemelor de sprijin corespunzătoare, astfel cum se prevede în prezentul regulament.

▼B

(7) Plățile directe naționale complementare pentru Croația sunt supuse oricăror modificări considerate necesare în contextul evoluției PAC. Acestea se acordă în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să se asigure un tratament egal al fermierilor și să se evite denaturarea pieței și a concurenței.

(8) Croația prezintă un raport care furnizează informații privind măsurile de punere în aplicare a plăților naționale directe complementare până la 30 iunie a anului care urmează punerii lor în aplicare. Raportul conține cel puțin următoarele elemente:

(a) orice modificare de situație care afectează plățile directe naționale complementare;

(b) pentru fiecare plată directă națională complementară, numărul de beneficiari și cuantumul total al plăților directe naționale complementare acordate, precum și hectarele și numărul de animale sau alte unități pentru care s-a acordat plata directă națională complementară respectivă;

(c) un raport cu privire la măsurile de control aplicate în ceea ce privește plățile directe naționale complementare acordate.

Articolul 20

Rezerva națională specială pentru deminare în Croația

(1) Începând cu anul 2015, Croația notifică Comisiei, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, suprafețele care au fost identificate în conformitate cu articolul 57a alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și care au fost redate circuitului agricol în anul calendaristic precedent.

Croația notifică, de asemenea, Comisia cu privire la numărul drepturilor la plată la dispoziția fermierilor la data de 31 decembrie a anului calendaristic precedent, precum și cuantumul care nu a fost cheltuit din rezerva națională specială pentru deminare la data respectivă.

După caz, notificările menționate la primul și al doilea paragraf sunt făcute pe regiuni, așa cum au fost delimitate în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) din prezentul regulament.

(2) Atunci când revizuiește anexa II în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), Comisia calculează pe o bază anuală suma care urmează să fie adăugată la cuantumurile stabilite pentru Croația în anexa respectivă pentru a finanța sprijinul care urmează să fie acordat prin schemele enumerate în anexa I pentru suprafețele menționate în alineatul (1) din prezentul articol. Această sumă se calculează pe baza informațiilor notificate de Croația în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și a estimărilor privind media plăților directe pe hectar în Croația pentru anul în cauză.

Suma maximă care urmează să fie adăugată în conformitate cu primul paragraf, pentru toate suprafețele notificate de Croația în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, până în 2022, este de 9 600 000 EUR și este supusă calendarului de introducere a plăților directe în conformitate cu articolul 17. Cuantumurile anuale maxime rezultate sunt prevăzute în anexa VII.

▼B

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește partea din suma care urmează să fie adăugată în conformitate cu alineatul (2), pe care Croația o include în rezerva națională specială pentru deminare pentru a aloca drepturi la plată pentru suprafețele menționate la alineatul (1). Respectiva parte se calculează pe baza raportului dintre plafonul pentru schema de plată de bază și plafonul național stabilit în anexa II înainte de majorarea plafonului național în conformitate cu alineatul (2). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

(4) Pentru anii 2015-2022, Croația folosește rezerva națională specială pentru deminare pentru a aloca drepturi la plată fermierilor pe baza terenurilor deminate declarate de fermieri în anul în cauză, atunci când:

(a) terenul în cauză constă în hectare eligibile în înțelesul articolului 32 alineatele (2)-(5);

(b) terenul în cauză a fost redat circuitului agricol în cursul anului calendaristic precedent; și

(c) terenul a fost notificat Comisiei în conformitate cu alineatul(1) din prezentul articol.

(5) Valoarea drepturilor la plată stabilite în conformitate cu prezentul articol este valoarea medie națională sau regională a drepturilor la plată în anul alocării în limitele sumei disponibile în rezerva națională specială pentru deminare.

(6) Pentru a ține cont de consecințele reintrării terenurilor deminate în circuitul agricol, astfel cum sunt notificate de către Croația în conformitate cu prezentul articol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 care să adapteze cuantumurile prevăzute în anexa VI.

TITLUL III

SCHEMA DE PLATĂ DE BAZĂ, SCHEMA DE PLATĂ UNICĂ PE SUPRAFAȚĂ ȘI PLĂȚILE CONEXE

CAPITOLUL 1

Schema de plată de bază și schema de plată unică pe suprafață

Secțiunea 1

Instituirea schemei de plată de bază

Articolul 21

Drepturi la plată

(1) Sprijinul acordat în cadrul schemei de plată de bază se pune la dispoziția fermierilor:

(a) care obțin drepturi la plată în temeiul prezentului regulament prin intermediul alocării în temeiul articolului 20 alineatul (4), prin intermediul primei alocări în temeiul articolului 24 sau al articolului 39, prin intermediul alocării din rezerva națională sau rezervele regionale în temeiul articolului 30 sau prin transfer în temeiul articolului 34; sau

▼B

(b) care respectă articolul 9 și dețin (în proprietate sau în arendă) drepturi la plată într-un stat membru care a decis, în conformitate cu alineatul (3), să își mențină drepturile la plată existente.

(2) Drepturile la plată obținute prin schema de plată unică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009 expiră la 31 decembrie 2014.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre care au stabilit schema de plată unică în conformitate cu titlul III capitolul 5 secțiunea I sau cu titlul III capitolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau cu titlul III capitolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pot decide, până la 1 august 2014, să păstreze drepturile la plată existente. Acestea notifică Comisia în legătură cu orice astfel de decizie până la data respectivă.

(4) În ceea ce privește statele membre care iau decizia menționată la alineatul (3), atunci când numărul de drepturi la plată (în proprietate sau în arendă) stabilit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pe care le deține un fermier la data finală pentru transmiterea cererii care urmează a fi stabilită în conformitate cu articolul 78 primul paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013depășește numărul de hectare eligibile pe care le declară fermierul în cererea sa de ajutor în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013pentru 2015, și de care dispune la data stabilită de statul membru respectiv, care nu poate fi ulterioară datei stabilite în statul membru respectiv pentru modificarea unei astfel de cereri de ajutor, numărul de drepturi la plată care depășește numărul de hectare eligibile expiră la o dată ulterioară.

Articolul 22

Plafonul schemei de plată de bază

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește acte de punere în aplicare prin care stabilește, pentru fiecare stat membru, plafonul național anual pentru schema de plată de bază prin deducerea, din plafonul național anual prevăzut la anexa II, a plafoanelor stabilite în conformitate cu articolele 42, 47, 49, 51 și53. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

(2) Pentru fiecare stat membru, suma calculată în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol poate fi majorată cu maximum 3 % din plafonul anual național corespunzător stabilit în anexa II, după scăderea sumei rezultate din aplicarea articolului 47 alineatul (1) pentru anul relevant. Atunci când un stat membru aplică o astfel de majorare, aceasta este luată în considerare de către Comisie la stabilirea plafonului național anual pentru schema de plată de bază în temeiul alineatului (1) din prezentul articol. În acest scop, statele membre notifică Comisiei, până la 1 august 2014, procentele anuale cu care urmează să se majoreze suma calculată în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Statele membre își pot revizui anual decizia menționată la alineatul (2) și notifică Comisiei orice decizie întemeiată pe o astfel de revizuire, până la data de 1 august a anului anterior aplicării sale.

▼B

(4) Pentru fiecare stat membru și pentru fiecare an, valoarea totală a tuturor drepturilor la plată și a rezervei naționale sau a rezervelor regionale este egală cu plafonul național anual corespunzător stabilit de către Comisie în temeiul alineatului (1).

(5) Dacă plafonul pentru un stat membru stabilit de Comisie în temeiul alineatului (1) diferă de cel din anul precedent ca urmare a unei decizii luate de statul membru respectiv în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, cu articolul 14 alineatul (1) al treilea și al patrulea paragraf, cu articolul 14 alineatul (2) al treilea și al patrulea paragraf, cu articolul 42 alineatul (1), cu articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf, cu articolul 51 alineatul (1) al doilea paragraf sau cu articolul 53, statul membru respectiv reduce sau majorează linear valoarea tuturor drepturilor la plată, pentru a asigura conformitatea cu alineatul (4) din prezentul articol.

Articolul 23

Alocarea regională a plafoanelor naționale

(1) Statele membre pot decide, până la 1 august 2014, să aplice schema de plată de bază la nivel regional. În astfel de cazuri, statele membre delimitează regiunile în conformitate cu criterii obiective și nediscriminatorii, precum caracteristicile agronomice și socioeconomice, potențialul agricol regional sau structura instituțională sau administrativă a acestora.

Statele membre care aplică articolul 36 pot lua decizia menționată la primul paragraf până la data de 1 august din anul care precede primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază.

(2) Statele membre împart între regiuni plafonul național pentru schema de plată de bază menționat la articolul 22 alineatul (1), în conformitate cu criterii obiective și nediscriminatorii.

Statele membre care nu aplică articolul 30 alineatul (2), efectuează împărțirea după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1).

(3) Statele membre pot decide ca plafoanele regionale să facă obiectul unor modificări anuale progresive, în conformitate cu etape anuale prestabilite și cu criterii obiective și nediscriminatorii, precum potențialul agricol și criterii legate de mediu.

(4) În măsura în care este necesar pentru respectarea plafoanelor regionale aplicabile, stabilite în conformitate cu alineatul (2) sau (3), statele membre operează o reducere sau o majorare lineară a valorii drepturilor la plată în fiecare dintre regiunile relevante.

(5) Statele membre care aplică alineatul (1) pot decide să înceteze aplicarea schemei de plată de bază la nivel regional de la o dată care urmează să fie stabilită de acestea.

▼B

(6) Până la 1 august 2014, statele membre care aplică alineatul (1) primul paragraf notifică Comisia cu privire la decizia menționată la paragraful respectiv, precum și cu privire la măsurile luate pentru aplicarea alineatelor (2) și (3).

Statele membre care aplică alineatul (1) al doilea paragraf notifică Comisia, până la data de 1 august din anul relevant, cu privire la decizia menționată la paragraful respectiv, precum și la măsurile luate pentru aplicarea alineatelor (2) și (3).

Statele membre care aplică alineatul (1) notifică Comisia cu privire la decizia menționată la alineatul (5) până la data de 1 august din anul care precede primul an de punere în aplicare a respectivei decizii.

Articolul 24

Prima alocare a drepturilor la plată

(1) Drepturile la plată se alocă fermierilor care au dreptul să primească plăți directe în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament cu condiția ca:

(a) aceștia să solicite alocarea drepturilor la plată prin schema de plată de bază până la data finală pentru transmiterea cererilor din 2015 care urmează să fie stabilită în conformitate cu articolul 78 primul paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, cu excepția cazurilor de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale, și

(b) aceștia să fi avut dreptul să primească plăți, înainte de orice reducere sau excludere prevăzută la titlul II capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în ceea ce privește o cerere de ajutor pentru plăți directe, de ajutor național tranzitoriu sau de plăți directe naționale complementare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009, pentru 2013.

Primul paragraf nu se aplică în statele membre care aplică articolul 21 alineatul (3) din prezentul regulament.

Statele membre pot aloca drepturi la plată fermierilor care au dreptul să primească plăți directe în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament, care îndeplinesc condiția prevăzută la primul paragraf litera (a) și care:

(a) nu au primit plăți în 2013 în temeiul unei cereri de ajutor astfel cum se menționează la primul paragraf din prezentul alineat și care, la data stabilită de statul membru în cauză în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Consiliului [1] pentru anul de cerere 2013:

[1] Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO L 316, 2.12.2009, p. 65).

▼B

(i) în statele membre care aplică schema de plată unică:

— au produs fructe, legume, cartofi pentru consum, cartofi de sămânță sau plante ornamentale, pe o suprafață minimă, exprimată în hectare, dacă statul membru în cauză a decis să adopte o astfel de cerință, sau

— au cultivat viță-de-vie; sau

(ii) în statele membre care aplică schema de plată unică pe suprafață, au dispus numai de teren agricol care nu era în condiții agricole bune la 30 iunie 2003, în conformitate cu articolul 124 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

(b) în 2014 primesc drepturi la plată din rezerva națională prin schema de plată unică în conformitate cu articolul 41 sau 57 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009; sau

(c) nu au deținut niciodată drepturi la plată (în proprietate sau în arendă) stabilite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 73/2009 sau al Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și care furnizează dovezi verificabile potrivit cărora, la data stabilită de statul membru în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 pentru anul de cerere 2013, au produs, au crescut sau au cultivat produse agricole, inclusiv prin recoltare, mulgere, reproducerea animalelor și păstrarea acestora în scopuri agricole. Statele membre pot stabili propriile criterii adiționale, obiective și nediscriminatorii, pentru această categorie de fermieri, referitoare la competențele, experiența sau formarea corespunzătoare.

(2) Cu excepția cazurilor de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale, numărul drepturilor la plată alocate fiecărui fermier în 2015 este egal cu numărul hectarelor eligibile pe care fermierul le declară în cererea sa de ajutor în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 pentru 2015 și care se află la dispoziția sa la o dată stabilită de statul membru. Respectiva dată nu poate fi ulterioară datei stabilite în statul membru respectiv pentru modificarea unei asemenea cereri de ajutor.

(3) Statele membre pot aplica una sau mai multe dintre limitările prevăzute la alineatele (4)-(7), asupra numărului de drepturi la plată care urmează a fi alocate conform alineatului (2).

(4) Statele membre pot decide ca numărul drepturilor la plată ce urmează să fie alocate să fie egal fie cu numărul hectarelor eligibile pe care fermierul le-a declarat în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în 2013, sau cu numărul de hectare eligibile menționat la alineatul (2) din prezentul articol, oricare este mai mic. În cazul Croației, utilizarea acestei opțiuni se aplică fără a se aduce atingere alocării drepturilor la plată pentru hectarele deminate în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din prezentul regulament.

▼B

(5) În cazul în care numărul total de hectare eligibile menționat la alineatul (2) din prezentul articol, declarat într-un stat membru, ar genera o creștere cu peste 35 % din numărul total de hectare eligibile declarat în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în 2009 sau, în cazul Croației, în 2013, statele membre pot limita numărul de drepturi la plată care urmează a fi alocate în 2015 la un număr minim de 135 % sau de 145 % din numărul total de hectare eligibile declarat în 2009 sau, în cazul Croației, din numărul total de hectare eligibile declarat în 2013, în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Atunci când recurg la această opțiune, statele membre alocă fermierilor un număr redus de drepturi la plată. Respectivul număr se calculează prin aplicarea unei reduceri proporționale a numărului suplimentar de hectare eligibile declarat de fiecare fermier în 2015 în comparație cu numărul de hectare eligibile în înțelesul articolului 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, pe care fermierul l-a declarat în cererea sa de ajutor în 2011 sau, în cazul Croației, în 2013, fără a se aduce atingere hectarelor deminate pentru care urmează a fi alocate drepturi la plată în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din prezentul regulament.

(6) Statele membre pot decide să aplice, pentru a stabili numărul drepturilor la plată care urmează a fi alocat unui fermier, un coeficient de reducere pentru hectarele eligibile menționate la alineatul (2) care constau în pășuni permanente situate în zone care prezintă condiții climatice dificile, în special din cauza altitudinii acestora și a altor constrângeri naturale cum ar fi calitatea proastă a solului, pantele abrupte și aprovizionarea cu apă.

(7) Statele membre pot decide ca numărul de drepturi la plată care urmează a fi alocat unui fermier să fie egal cu numărul de hectare eligibile menționat la alineatul (2) din prezentul articol, care nu erau hectare cu viță-de-vie la data stabilită de statul membru în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 pentru anul de cerere 2013 sau hectare de teren arabil acoperit cu sere permanente.

(8) În cazul vânzării sau arendării întregii exploatații sau a unei părți a acesteia, persoanele fizice sau juridice care se conformează dispozițiilor alineatului (1) din prezentul articol pot, printr-un contract semnat înainte de data finală pentru transmiterea cererilor din 2015 care urmează să fie stabilită în conformitate cu articolul 78 primul paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, transfera dreptul de a primi drepturile la plată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol unuia sau mai multor fermieri, cu condiția ca aceștia din urmă să respecte condițiile prevăzute la articolul 9 din prezentul regulament.

(9) Un stat membru poate decide stabilirea unei dimensiuni minime pe exploatație, exprimată în hectare eligibile, în legătură cu care fermierul poate solicita alocarea de drepturi la plată. Dimensiunea minimă a exploatației nu depășește pragurile stabilite la articolul 10 alineatul (1) litera (b), coroborat cu alineatul (2) din articolul respectiv.

(10) Dacă este cazul, statele membre pot notifica Comisiei deciziile menționate în prezentul articol până la 1 august 2014.

▼B

(11) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind cererile de alocare a drepturilor la plată depuse în anul alocării drepturilor la plată, dacă respectivele drepturi la plată nu pot fi încă stabilite definitiv și dacă alocarea respectivă este afectată de circumstanțe specifice. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

Articolul 25

Valoarea drepturilor la plată și convergență

(1) În 2015, statele membre calculează valoarea unitară a drepturilor la plată împărțind un procent fix din plafonul național prevăzut în anexa II pentru fiecare an relevant la numărul de drepturi la plată în 2015 la nivel național sau regional, excluzându-le pe cele alocate din rezerva națională sau din rezervele regionale în 2015.

Procentul fix menționat la primul paragraf se calculează împărțind plafonul național sau regional pentru schema de plată de bază care urmează a se stabili în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) sau respectiv articolul 23 alineatul (2) din prezentul regulament pentru 2015, după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1) sau, după caz, la articolul 30 alineatul (2), la plafonul național pentru 2015 prevăzut în anexa II. Numărul drepturilor de plată este exprimat printr-un număr care corespunde numărului de hectare.

(2) Prin derogare de la metoda de calcul menționată la alineatul (1), statele membre pot decide să diferențieze valoarea drepturilor la plată în 2015, excluzându-le pe cele alocate din rezerva națională sau din rezervele regionale în 2015, pentru fiecare an relevant, pe baza valorii lor unitare inițiale, calculată în conformitate cu articolul 26.

(3) Începând cu anul de cerere 2019 cel târziu, toate drepturile la plată dintr-un stat membru sau, când se aplică articolul 23, dintr-o regiune, au o valoare unitară uniformă.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), un stat membru poate decide că drepturile la plată cu o valoare unitară inițială, calculată în conformitate cu articolul 26, care este mai mică de 90 % din valoarea unitară națională sau regională în 2019 beneficiază, pentru anul de cerere 2019 cel târziu, de o majorare a valorii lor unitare cu cel puțin o treime din diferența între valoarea lor unitară inițială și 90 % din valoarea unitară națională sau regională în 2019.

Statele membre pot decide să stabilească procentul menționat la primul paragraf la un nivel care să depășească 90 %, dar care să se situeze sub 100 %.

În plus, statele membre prevăd ca, cel târziu pentru anul de cerere 2019, niciun drept la plată să nu aibă o valoare unitară sub 60 % din valoarea unitară națională sau regională din 2019, cu excepția situației în care aceasta ar genera o scădere maximă care depășește pragul respectiv în statele membre care aplică pragul menționat în alineatul (7). În astfel de cazuri, valoarea unitară minimă se stabilește la un nivel necesar pentru respectarea pragului respectiv.

▼B

(5) Valoarea unitară națională sau regională în 2019 menționată la alineatul (4) se calculează împărțind un procent fix din plafonul național prevăzut în anexa II sau din plafonul regional, pentru anul calendaristic 2019, la numărul de drepturi la plată în 2015 în statul membru sau regiunea respectivă, excluzându-le pe cele alocate din rezerva națională sau rezervele regionale în 2015. Procentul fix respectiv se calculează împărțind plafonul național sau regional pentru schema de plată de bază care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) sau, respectiv, cu articolul 23 alineatul (2) pentru anul 2015, după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1) sau, după caz, la articolul 30 alineatul (2), la plafonul național stabilit în anexa II, sau la plafonul regional, pentru 2015.

(6) Plafoanele regionale menționate la alineatul (5) se calculează aplicând un procent fix la plafonul național prevăzut în anexa II pentru anul 2019. Respectivul procent fix se calculează împărțind plafonul regional corespunzător stabilit în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) pentru anul 2015 la plafonul național stabilit în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) pentru anul 2015, după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1) în cazul aplicării articolului 23 alineatul (2) al doilea paragraf.

(7) Pentru a finanța creșterile valorii drepturilor la plată menționate la alineatul (4), în cazul în care drepturile la plată au o valoare unitară inițială mai mare decât valoarea unitară națională sau regională în 2019, diferența dintre valoarea unitară a acestora și valoarea unitară națională sau regională în 2019 este redusă pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii care urmează a fi determinate de statele membre. Criteriile respective pot include fixarea unei reduceri maxime a valorii unitare inițiale cu 30 %.

(8) La aplicarea alineatului (2) din prezentul articol, tranziția de la valoarea unitară inițială a drepturilor la plată, calculată în conformitate cu articolul 26, la valoarea unitară finală a acestora în 2019, stabilită în conformitate cu alineatul (3) sau alineatele (4)-(7) din prezentul articol, se realizează în etape egale începând cu 2015.

Pentru a asigura conformitatea cu procentul fix menționat la alineatul (1) din prezentul articol, valoarea drepturilor la plată cu o valoare unitară inițială care este mai mare decât valoarea unitară națională sau regională în 2019 se ajustează.

(9) Prin derogare de la alineatul (8) din prezentul articol, în cazul în care statelor membre care, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), decid să își mențină drepturile la plată existente, aplică alineatul (2) din prezentul articol, tranziția de la valoarea unitară inițială a drepturilor la plată stabilită în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) la valoarea unitară finală a acestora în 2019, stabilită în conformitate cu alineatul (3) sau alineatele (4)-(7) din prezentul articol, se realizează, unde este cazul, prin aplicarea etapelor decise la nivel național în conformitate cu articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

Pentru a asigura conformitatea cu procentul fix menționat la alineatul (1) din prezentul articol pentru fiecare an, valoarea tuturor drepturilor la plată se ajustează linear.

▼B

(10) În 2015, statele membre informează fermierii în legătură cu valoarea drepturilor lor la plată, calculate în conformitate cu prezentul articol şi cu articolele 26 şi 27 pentru fiecare an al perioadei care face obiectul prezentului regulament.

Articolul 26

Calculul valorii unitare iniţiale

(1) Valoarea unitară iniţială a drepturilor la plată menţionate la articolul 25 alineatul (2) în statele membre care aplică schema de plată unică în anul calendaristic 2014 şi care nu au decis să păstreze drepturile la plată existente în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), se stabileşte în conformitate cu oricare dintre metodele stabilite la alineatele (2) sau (3).

(2) Un procent fix din plăţile pe care le-a primit un fermier pentru 2014 prin schema de plată unică, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009, înainte de reducerile şi excluderile prevăzute la titlul II capitolul 4 din regulamentul respectiv, se împarte la numărul drepturilor la plată alocate acestuia în 2015, excluzându-le pe cele alocate din rezerva naţională sau din rezervele regionale în 2015.

Procentul fix respectiv se calculează împărţind plafonul naţional sau regional pentru schema de plată de bază care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) sau, respectiv, cu articolul 23 alineatul (2) din prezentul regulament, pentru anul 2015, după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1) sau, după caz, la articolul 30 alineatul (2) din prezentul regulament, la suma plăţilor pentru 2014 în temeiul schemei de plată unică în statul membru sau regiunea în cauză, înainte de aplicarea reducerilor şi a excluderilor prevăzute în titlul II capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(3) Un procent fix din valoarea drepturilor, inclusiv a drepturilor speciale, pe care le deţinea un fermier la data depunerii cererii sale pentru 2014 în temeiul schemei de plată unică, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009, se împarte la numărul drepturilor la plată alocate acestuia în 2015, excluzându-le pe cele alocate din rezerva naţională sau rezervele regionale în 2015.

Procentul fix respectiv se calculează împărţind plafonul naţional sau regional pentru schema de plată de bază care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) sau, respectiv, cu articolul 23 alineatul (2) din prezentul regulament pentru anul 2015, după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1) sau, după caz, la articolul 30 alineatul (2) din prezentul regulament, la valoarea totală a tuturor drepturilor, inclusiv a drepturilor speciale, în statul membru sau regiunea în cauză pentru 2014, în cadrul schemei de plată unică.

În sensul prezentului alineat, se consideră că un fermier deţine drepturi la plată la data depunerii cererii sale pentru 2014 atunci când drepturile la plată i-au fost alocate sau transferate definitiv până la acea dată.

▼B

(4) Statele membre care aplică schema de plată unică pe suprafață în anul calendaristic 2014 calculează valoarea unitară inițială a drepturilor la plată menționate la articolul 25 alineatul (2) al acestui regulament prin împărțirea unui procent fix din valoarea totală a ajutorului primit de un fermier pentru 2014 în cadrul schemei de plată unică pe suprafață, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și în temeiul articolelor 132 și 133a din regulamentul respectiv, înainte de reducerile și excluderile prevăzute la titlul II capitolul 4 din regulamentul respectiv, la numărul drepturilor la plată care îi sunt alocate în 2015, excluzându-le pe cele alocate din rezerva națională sau rezervele regionale în 2015.

Procentul fix respectiv se calculează împărțind plafonul național sau regional pentru schema de plată de bază care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) sau, respectiv, cu articolul 23 alineatul (2) din prezentul regulament, pentru anul 2015, după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1) sau, după caz, la articolul 30 alineatul (2) din prezentul regulament, valoarea totală a ajutorului acordat în cadrul schemei de plată unică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și în temeiul articolelor 132 și 133a din regulamentul respectiv pentru 2014 în statul membru sau regiunea în cauză, înainte de aplicarea reducerilor și a excluderilor prevăzute în titlul II capitolul 4 din regulamentul respectiv.

(5) Statele membre care aplică schema de plată unică în anul calendaristic 2014 și care decid, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) din prezentul regulament, să își mențină drepturile la plată existente calculează valoarea unitară inițială a drepturilor la plată menționate la articolul 25 alineatul (2) din prezentul regulament multiplicând valoarea unitară a drepturilor cu un procent fix. Procentul fix respectiv se calculează împărțind plafonul național sau regional pentru schema de plată de bază care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) sau, respectiv, cu articolul 23 alineatul (2) din prezentul regulament, pentru anul 2015, după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1) sau, după caz, la articolul 30 alineatul (2) din prezentul regulament, la suma plăților pentru 2014 în temeiul schemei de plată unică în statul membru sau regiunea în cauză, înainte de aplicarea reducerilor și a excluderilor prevăzute în titlul II capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(6) În scopul metodei de calcul prevăzute la prezentul articol, cu condiția ca sectoarele relevante să nu primească un sprijin cuplat facultativ acordat în temeiul titlului IV din prezentul regulament, statele membre pot lua în considerare și sprijinul acordat pentru anul calendaristic 2014 în cadrul uneia sau mai multora dintre schemele care fac obiectul articolului 52, al articolului 53 alineatul (1), al articolului 68 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și, în ceea ce privește statele membre care au aplicat schema de plată unică pe suprafață în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în temeiul articolului 68 alineatul (1) litera (c) și al articolelor 126, 127 și 129 din respectivul regulament.

Statele membre care au decis să aplice sprijinul cuplat facultativ în temeiul titlului IV din prezentul regulament pot lua în calcul diferențele dintre nivelul sprijinului acordat în anul calendaristic 2014 și nivelul sprijinului care urmează a fi acordat în conformitate cu titlul IV din prezentul regulament când aplică metoda de calcul prevăzută la prezentul articol, cu condiția ca:

▼B

(a) sprijinul cuplat facultativ prevăzut la titlul IV din prezentul regulament să fie acordat unui sector pentru care s-a acordat sprijin în anul calendaristic 2014 în temeiul articolului 52, al articolului 53 alineatul (1), al articolului 68 alineatul (1) literele (a) și (b) și, pentru statele membre care au aplicat schema de plată unică pe suprafață, al articolului 68 alineatul (1) litera (c) și al articolelor 126, 127 și 129 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, și

(b) cuantumul pe unitate al sprijinului cuplat facultativ să fie mai mic decât cuantumul pe unitate al sprijinului în 2014.

▼M1

În scopul metodelor de calcul menționate la primul și la al doilea paragraf de la prezentul articol, cu condiția să nu se aplice plata redistributivă în temeiul articolului 41, statele membre iau în considerare pe deplin sprijinul acordat pentru anul calendaristic 2014 în temeiul articolelor 72a și 125a din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

▼B

Articolul 27

Includerea rezervei speciale naționale pentru deminare

În cazul Croației, orice trimitere la articolele 25 și 26 la rezerva națională se interpretează ca incluzând rezerva națională specială pentru deminare menționată la articolul 20.

În plus, valoarea care rezultă din rezerva națională specială pentru deminare se deduce din plafoanele schemei de plată de bază menționate la articolul 25 alineatul (1) al doilea paragraf, la articolul 25 alineatele (5) și (6) și la articolul 26.

Articolul 28

Profit neașteptat

În sensul articolului 25 alineatele (4)-(7) și al articolului 26, un stat membru poate să prevadă, pe baza unor criterii obiective, că, în caz de vânzare, de acordare sau de expirare, în întregime sau parțial, a unui contract de arendare a unor suprafețe agricole după data stabilită în temeiul articolului 35 sau al articolului 124 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și înaintea datei stabilite în temeiul articolului 33 alineatul (1) din prezentul regulament, majorarea sau o parte din majorarea valorii drepturilor la plată care ar urma să fie alocate fermierului în cauză este restituită în rezerva națională sau în rezervele regionale, dacă majorarea ar duce la obținerea unui profit neașteptat pentru fermierul în cauză.

Criteriile obiective respective sunt stabilite astfel încât să se asigure tratamentul egal al fermierilor și să se evite denaturarea pieței și a concurenței și includ cel puțin următoarele:

(a) o durată minimă a arendei; și

(b) proporția din plata primită care este restituită în rezerva națională sau în rezervele regionale.

▼B

Articolul 29

Notificări referitoare la valoarea drepturilor la plată și convergență

Până la 1 august 2014, statele membre notifică Comisia în legătură cu orice decizie menționată la articolele 25, 26 și 28.

Secțiunea 2

Rezerva națională și rezervele regionale

Articolul 30

Crearea și utilizarea rezervei naționale sau rezervelor regionale

(1) Fiecare stat membru creează o rezervă națională. În acest scop, în primul an de aplicare a schemei de plată de bază, statele membre efectuează o reducere procentuală lineară a plafonului schemei de plată de bază la nivel național.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre care aplică opțiunea de la articolul 23 alineatul (1) pot crea rezerve regionale. În acest scop, în primul an de aplicare a schemei de plată de bază, statele membre efectuează o reducere procentuală lineară a plafonului schemei de plată de bază corespunzător la nivel regional menționat la articolul 23 alineatul (2) primul paragraf.

(3) Reducerea menționată la alienatele (1) și (2) nu depășește 3 % decât, dacă este necesar un procentaj mai mare, pentru a acoperi necesitățile de alocare în temeiul alineatului (6) sau alineatului (7) literele (a) și (b) pentru anul 2015 sau, pentru statele membre care aplică articolul 36, pentru primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază.

(4) Statele membre alocă drepturi la plată din rezervele lor naționale sau regionale în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să asigure tratamentul egal al fermierilor și să evite denaturarea pieței și a concurenței.

(5) Drepturile la plată menționate la alineatul (4) sunt alocate numai fermierilor care au dreptul să primească plăți directe în conformitate cu articolul 9.

(6) Statele membre utilizează rezervele lor naționale sau regionale pentru alocarea cu prioritate a drepturilor la plată tinerilor fermieri și fermierilor care își încep activitatea agricolă.

(7) Statele membre pot utiliza rezervele lor naționale sau rezervele lor regionale în scopul:

(a) alocării drepturilor la plată fermierilor pentru a preveni abandonarea terenurilor, inclusiv în zone care fac obiectul programelor de restructurare sau de dezvoltare legate de o formă de intervenție publică;

▼B

(b) alocării drepturilor la plată fermierilor pentru a compensa fermierii pentru dezavantajele specifice;

(c) alocării drepturilor la plată fermierilor cărora nu li s-au putut aloca drepturi la plată în temeiul prezentului capitol ca urmare a unui caz de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale;

(d) în cazul în care aplică articolul 21 alineatul (3) din prezentul regulament, alocării drepturilor la plată fermierilor al căror număr de hectare eligibile pe care le-au declarat în 2015 în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și de care dispun la o dată stabilită de statul membru, care nu poate fi ulterioară datei stabilite în respectivul stat membru pentru modificarea unei asemenea cereri de ajutor, depășește numărul de drepturi la plată (în proprietate sau în arendă) stabilit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pe care le dețin la data finală pentru depunerea cererilor care urmează a fi stabilită în conformitate cu articolul 78 primul paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013;

(e) majorării lineare în mod permanent a valorii tuturor drepturilor la plată alocate în cadrul schemei de plată de bază la nivel național sau regional, dacă rezerva națională sau regională corespunzătoare depășește 0,5 % din plafonul anual național sau din plafonul anual regional pentru schema de plată de bază, cu condiția să rămână disponibile sume suficiente pentru alocări în temeiul alineatului (6), al literelor (a) și (b) din prezentul alineat și al alineatului (9) din prezentul articol;

(f) acoperirii necesităților anuale pentru plățile care urmează să fie acordate în conformitate cu articolul 51 alineatul (2) și cu articolul 65 alineatele (1), (2) și (3) din prezentul regulament.

În scopul aplicării prezentului alineat, statele membre decid ordinea de prioritate a diferitelor utilizări menționate în cadrul acestuia.

(8) Atunci când aplică alineatul (6) și alineatul (7) literele (a), (b) și (d), statele membre stabilesc valoarea drepturilor la plată alocate fermierilor la valoarea medie națională sau regională a drepturilor la plată în anul alocării.

Valoarea mediei naționale sau regionale se calculează împărțind plafonul național sau regional pentru schema de plată de bază stabilit în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) sau, respectiv, articolul 23 alineatul (2) pentru anul alocării, excluzând suma alocată din rezerva națională sau rezervele regionale și, în cazul Croației, rezerva specială pentru deminare, la numărul de drepturi la plată alocate.

Statele membre fixează etapele pentru modificările anuale progresive ale valorii drepturilor la plată alocate din rezerva națională sau rezervele regionale, ținând seama de modificările plafonului național sau regional pentru schema de plată de bază, stabilită în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) și, respectiv, articolul 23 alineatul (2), care rezultă din variațiile nivelului plafoanelor naționale stabilit în anexa II.

▼B

(9) Dacă un fermier are dreptul să primească drepturi la plată sau să majoreze valoarea celor existente în temeiul unei hotărâri definitive a unei instanţe sau în temeiul unui act administrativ definitiv emis de autoritatea competentă a unui stat membru, fermierul respectiv primeşte drepturile la plată în numărul şi la valoarea stabilite în hotărârea sau în actul respectiv, la o dată care urmează să fie stabilită de statul membru. Totuşi, data respectivă nu trebuie să fie ulterioară ultimei zi de depunere a cererilor în cadrul schemei de plată de bază după data la care a fost emisă hotărârea instanţei sau actul administrativ, luându-se în considerare aplicarea articolelor 32 şi 33.

(10) La aplicarea alineatului (6), a alineatului (7) literele (a) şi (b) şi a alineatului (9), statele membre pot fie să aloce drepturi noi, fie să majoreze valoarea unitară a tuturor drepturilor existente ale unui fermier, până la valoarea mediei naţionale sau regionale.

(11) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiţii:

(a) „tineri fermieri” înseamnă fermierii care îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolul 50 alineatul (2) şi, după caz, condiţiile menţionate la articolul 50 alineatul (3) şi (11);

(b) „fermieri care îşi încep activitatea agricolă” înseamnă o persoană fizică sau juridică care, în ultimii cinci ani care au precedat lansarea activităţii agricole, nu au desfăşurat nicio activitate agricolă în nume propriu sau pe cont propriu sau care nu au deţinut controlul unei persoane juridice care desfăşoară o activitate agricolă. În cazul unei persoane juridice, persoana sau persoanele fizice care deţin controlul persoanei juridice trebuie să nu fi desfăşurat nicio activitate agricolă în nume propriu sau pe cont propriu sau să nu fi deţinut controlul unei persoane juridice care desfăşoară o activitate agricolă în ultimii cinci ani care au precedat lansarea activităţii de către persoana juridică; statele membre pot stabili propriile criterii suplimentare de eligibilitate obiective şi nediscriminatorii pentru această categorie de fermieri, referitoare la competenţele, experienţa sau formarea corespunzătoare.

Articolul 31

Alimentarea rezervei naţionale sau a rezervelor regionale

(1) Rezerva naţională sau rezervele regionale se alimentează cu sume provenind din:

(a) drepturi la plată care nu dau dreptul la plăţi timp de doi ani consecutivi ca urmare a aplicării:

(i) articolului 9,

(ii) articolului 10 alineatul (1), sau

(iii) articolului 11 alineatul (4) din prezentul regulament.

▼B

(b) un număr de drepturi la plată echivalent cu numărul total de drepturi la plată care nu au fost activate de un fermier, în conformitate cu articolul 32 din prezentul regulament, pentru o perioadă de doi ani consecutivi, cu excepția cazurilor în care activarea acestora a fost împiedicată de forță majoră sau circumstanțe excepționale; atunci când se stabilesc drepturile la plată(în proprietate sau în arendă deținute de un fermier care să fie restituite în rezerva națională sau rezervele regionale, se acordă prioritate drepturilor cu valoarea cea mai scăzută;

(c) drepturi la plată restituite voluntar de către fermieri;

(d) aplicarea articolului 28 din prezentul regulament;

(e) drepturi la plată alocate în mod necuvenit, în temeiul articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013;

(f) o reducere lineară a valorii drepturilor la plată alocate în cadrul schemei de plată de bază la nivel național sau regional, în cazul în care rezerva națională sau rezervele regionale nu sunt suficiente pentru a acoperi situațiile prevăzute la articolul 30 alineatul (9) din prezentul regulament;

(g) atunci când statele membre consideră necesar, o reducere lineară a valorii drepturilor la plată în temeiul schemei de plată de bază la nivel național sau regional pentru a ține seama de cazurile menționate la articolul 30 alineatul (6) din prezentul regulament.

(h) aplicarea articolului 34 alineatul (4) din prezentul regulament.

(2) Comisia adoptă prin care stabilește măsurile necesare cu privire la restituirea drepturilor la plată neactivate în rezerva națională sau în rezervele regionale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

Secțiunea 3

Implementarea schemei de plată de bază

Articolul 32

Activarea drepturilor la plată

(1) Sprijinul prevăzut în cadrul schemei de plată de bază se acordă fermierilor printr-o declarație în conformitate cu articolul 33 alineatul (1), în momentul activării unui drept la plată pe hectar eligibil, în statul membru în care a fost alocat dreptul respectiv. Drepturile la plată activate dau dreptul la plata anuală a cuantumurilor stabilite în drepturile respective, fără a aduce atingere aplicării disciplinei financiare, a reducerii plăților în conformitate cu articolul 11 și plafonării progresive, reducerilor lineare în conformitate cu articolul 7, articolul 51 alineatul (2) și articolul 65 alineatul (2) litera (c) din prezentul regulament, și aplicării articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

▼B

(2) În sensul prezentului titlu, „hectar eligibil” înseamnă:

(a) orice suprafață agricolă a exploatației, inclusiv suprafețele care nu erau într-o stare adecvată pentru agricultură la 30 iunie 2003 în statele membre aderente la Uniune la 1 mai 2004 care, în momentul aderării, au ales să aplice schema de plată unică pe suprafață, care este utilizată pentru o activitate agricolă sau, în cazul în care suprafața este utilizată și pentru activități neagricole, care este utilizată în principal pentru activități agricole; sau

(b) orice suprafață care a dat dreptul la plăți în 2008 în cadrul schemei de plată unică sau al schemei de plată unică pe suprafață, prevăzute la titlul III și, respectiv, la titlul IVA din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, și care:

(i) nu mai este conformă cu definiția termenului „hectar eligibil” de la litera (a), ca urmare a punerii în aplicare a Directivei 92/43/CEE, a Directivei 2000/60/CE și a Directivei 2009/147/CE;

(ii) pe durata angajamentului relevant al fermierului individual, este împădurită în temeiul articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 sau al articolului 43 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 sau al articolului 22 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 sau în temeiul unei scheme naționale ale cărei condiții respectă dispozițiile articolului 43 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 sau ale articolului 22 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013; sau

(iii) pe durata angajamentului relevant al fermierului individual, este retrasă temporar din circuitul agricol, în conformitate cu articolele 22, 23 și 24 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 sau cu articolul 39 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 sau cu articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

(3) În scopul aplicării alineatului (2) litera (a):

(a) în cazul în care o suprafață agricolă a unei exploatații este utilizată și pentru activități neagricole, suprafața respectivă este considerată ca fiind utilizată în principal pentru activități agricole dacă activitatea agricolă se poate desfășura fără a fi afectată în mod semnificativ de intensitatea, natura, durata și calendarul activităților neagricole;

(b) statele membre pot întocmi o listă a suprafețelor care sunt utilizate în principal pentru activități neagricole.

Statele membre stabilesc criterii pentru aplicarea prezentului alineat pe teritoriul lor.

(4) Suprafețele sunt considerate ca fiind hectare eligibile, numai dacă sunt conforme cu definiția hectarului eligibil pe tot parcursul anului calendaristic, cu excepția cazurilor de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale.

(5) În scopul determinării „hectarelor eligibile”, statele membre care luat decizia menționată la articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf pot aplica un coeficient de reducere pentru a converti hectarele în cauză în „hectare eligibile”.

▼B

(6) Suprafețele utilizate pentru producția de cânepă constituie hectare eligibile numai în cazul în care conținutul de tetrahidrocanabinol din soiurile utilizate nu depășește 0,2 %.

Articolul 33

Declararea hectarelor eligibile

(1) În scopul activării drepturilor la plată prevăzute la articolul 32 alineatul (1), fermierul declară parcelele care corespund hectarelor eligibile aferente oricărui drept la plată. Cu excepția cazurilor de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale, parcelele respective sunt la dispoziția fermierului la o dată stabilită de statul membru, care nu poate fi ulterioară datei stabilite în statul membru respectiv pentru modificarea cererii de ajutor menționate la articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(2) În circumstanțe justificate în mod corespunzător, statele membre pot autoriza fermierul să își modifice declarația, cu condiția ca acesta să mențină cel puțin numărul de hectare corespunzător drepturilor sale la plată și să respecte condițiile prevăzute pentru acordarea plății în temeiul schemei de plată de bază pentru suprafața în cauză.

Articolul 34

Transferul drepturilor la plată

(1) Drepturile la plată nu pot fi transferate decât unui fermier care are dreptul să primească plăți directe în conformitate cu articolul 9 și care este stabilit în același stat membru, cu excepția cazurilor de transfer prin moștenire sau prin moștenire anticipată.

Drepturile la plată, inclusivi în cazul moștenirilor sau al moștenirilor anticipate, pot fi activate numai în statul membru în care au fost alocate.

(2) În cazul în care statele membre aplică opțiunea de la articolul 23 alineatul (1), drepturile la plată pot fi transferate sau activate numai în aceeași regiune, cu excepția cazurilor de moștenire sau de moștenire anticipată.

Drepturile la plată, inclusiv în cazul moștenirilor sau al moștenirilor anticipate, nu pot fi activate decât în regiunea în care au fost alocate.

(3) Statele membre care nu aplică opțiunea de la articolul 23 alineatul (1) pot decide că drepturile la plată nu pot fi transferate sau activate decât aceeași regiune, cu excepția cazurilor de moștenire sau de moștenire anticipată.

Aceste regiuni sunt delimitate la nivelul teritorial corespunzător, pe baza unor criterii obiective și astfel încât să asigure un tratament egal al fermierilor și să evite denaturarea pieței și a concurenței.

▼B

(4) Atunci când drepturile la plată sunt transferate fără teren, statele membre pot decide, acționând în conformitate cu principiile generale ale legislației Uniunii, ca o parte din drepturile la plată transferate să fie restituite în rezerva națională sau rezervele regionale sau ca valoarea unitară a acestora să fie redusă în favoarea rezervei naționale sau rezervelor regionale. Această reducere poate fi aplicată unuia sau mai multor tipuri de transferuri.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme detaliate care reglementează notificarea de către fermieri privind transferul drepturilor la plată pe care fermierii trebuie să o transmită autorităților naționale și termenele în care trebuie efectuată această notificare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

Articolul 35

Competențe delegate

(1) Pentru a garanta securitatea juridică și pentru a clarifica situațiile specifice care pot apărea în aplicarea schemei de plată de bază, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 cu privire la:

(a) norme privind eligibilitatea și accesul fermierilor la schema de plată de bază în caz de moștenire și de moștenire anticipată, în caz de moștenire prin contract de arendare, în caz de schimbare a formei sau a denumirii juridice, a transferului de drepturi la plată, precum și în caz de fuziune sau scindare a exploatației și aplicarea clauzei contractuale menționate la articolul 24 alineatul (8);

(b) norme privind calcularea valorii și a numărului drepturilor la plată sau majorarea ori reducerea valorii acestora în raport cu alocarea drepturilor la plată în temeiul oricăreia dintre dispozițiile prezentului titlu, inclusiv norme cu privire la:

(i) posibilitatea de a stabili o valoare și un număr provizoriu de drepturi la plată sau o majorare provizorie a valorii drepturilor la plată alocate pe baza cererii fermierului;

(ii) condițiile de stabilire a valorii și a numărului provizorii și definitive ale drepturilor la plată;

(iii) cazurile în care un contract de vânzare sau de arendare pot influența alocarea unor drepturi la plată.

(c) norme privind stabilirea și calcularea valorii și a numărului drepturilor la plată primite din rezerva națională sau din rezervele regionale;

(d) norme privind modificarea valorii unitare a drepturilor la plată în cazul unor părți de drepturi la plată și în cazul transferului de drepturi la plată, astfel cum se menționează la articolul 34 alineatul (4);

(e) criterii pentru aplicarea opțiunilor de la articolul 24 alineatul (1) al treilea paragraf literele (a),(b) și (c);

▼B

(f) criterii pentru aplicarea limitărilor asupra numărului drepturilor la plată care urmează să fie alocate, în conformitate cu articolul 24 alineatele (4) - (7);

(g) criterii pentru alocarea drepturilor la plată în temeiul articolului 30 alineatele (6) și (7);

(h) criterii pentru stabilirea coeficientului de reducere menționat la articolul 32 alineatul (5).

(2) Pentru a se asigura gestionarea adecvată a drepturilor la plată, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 70, în ceea ce privește normele privind conținutul declarației și cerințele pentru activarea drepturilor la plată.

(3) În vederea protejării sănătății publice, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 70, prin care să se stabilească norme prin care să se condiționeze acordarea plăților de utilizarea semințelor certificate de anumite soiuri de cânepă și procedura pentru determinarea soiurilor de cânepă și pentru verificarea conținutului lor de tetrahidrocanabinol menționat la articolul 32 alineatul (6).

Secțiunea 4

Schema de plată unică pe suprafață

Articolul 36

Schema de plată unică pe suprafață

(1) Statele membre care aplică în 2014 schema de plată unică pe suprafață stabilită la titlul V capitolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pot, în condițiile prevăzute de prezentul regulament, decid să aplice în continuare respectiva schemă până cel târziu la 31 decembrie 2020. Acestea notifică Comisiei până la 1 august 2014 decizia lor și termenul limită al aplicării.

În perioada de aplicare a schemei de plată unică pe suprafață, secțiunile 1, 2 și 3 din prezentul capitol nu se aplică acestor state membre, cu excepția articolului 23 alineatul (1) al doilea paragraf, a articolului 23 alineatul (6), precum și a articolului 32 alineatele (2)-(6).

(2) Plata unică pe suprafață se acordă anual pentru fiecare hectar eligibil declarat de fermier în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013. Aceasta se calculează în fiecare an prin împărțirea pachetului financiar anual stabilit în conformitate cu alineatul (4) al prezentului articol la numărul total de hectare eligibile declarat în statul membru în cauză, în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, statele membre care decid să aplice articolul 38 din prezentul regulament cel mai târziu începând cu 1 ianuarie 2018 pot utiliza, pentru perioada în care aplică prezentul articol, până la 20 % din pachetul financiar anual menționat la alineatul (2) din prezentul articol, pentru a diferenția plata unică pe suprafață la hectar.

▼B

În acest scop, statele membre iau în considerare sprijinul acordat pentru anul calendaristic 2014 în cadrul uneia sau multora dintre schemele menționate la articolul 68 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și la articolele 126, 127 și 129 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Cipru poate diferenția ajutorul luând în considerare pachetele financiare sectoriale specifice prevăzute în anexa XVIIa la Regulamentul (CE) nr. 73/2009, fiind redus cu eventualele ajutoare acordate aceluiași sector conform articolului 37 din prezentul regulament.

▼M1

Pentru a diferenția schema de plată unică pe suprafață, și cu condiția să nu se aplice plata redistributivă în temeiul articolului 41, statele membre iau în considerare pe deplin sprijinul acordat pentru anul calendaristic 2014 în temeiul articolului 125a din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

▼B

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare, prin care stabilește, pentru fiecare stat membru, plafonul național anual pentru schema de plată unică pe suprafață prin scăderea, din plafonul național anual stabilit în anexa II, a plafoanelor stabilite în conformitate cu articolele 42, 47, 49, 51 și 53. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

(5) Cu excepția cazurilor de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale, hectarele prevăzute la alineatul (2) se află la dispoziția fermierului la o dată stabilită de statul membru, care nu poate fi ulterioară datei stabilite în statul membru respectiv pentru modificarea cererii de ajutor menționate la articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 referitoare la normele privind eligibilitatea și accesul fermierilor la schema de plată unică pe suprafață.

Articolul 37

Ajutoare naționale tranzitorii

(1) Statele membre care aplică schema de plată unică pe suprafață în conformitate cu articolul 36 pot decide să acorde ajutoare naționale tranzitorii în perioada 2015-2020.

(2) Ajutoarele naționale tranzitorii pot fi acordate fermierilor în sectoare care au beneficiat de aceste ajutoare, sau în cazul Bulgariei și României, de plăți naționale directe complementare în 2013.

(3) Condițiile de acordare a ajutoarelor naționale tranzitorii sunt identice cu cele autorizate pentru acordarea plăților aferente anului 2013 în conformitate cu articolul 132 alineatul (7) sau cu articolul 133a din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cu excepția reducerii plăților care rezultă din aplicarea articolului 132 alineatul (2) coroborat cu articolele 7 și 10 din respectivul regulament.

▼B

(4) Cuantumul total al ajutoarelor naționale tranzitorii care pot fi acordate fermierilor în oricare dintre sectoarele menționate la alineatul (2) este limitat la următorul procentaj din pachetele financiare sectoriale specifice, autorizate de Comisie în conformitate cu articolul 132 alineatul (7) sau cu articolul 133a alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în 2013:

— 75 % în 2015,

— 70 % în 2016,

— 65 % în 2017,

— 60 % în 2018,

— 55 % în 2019,

— 50 % în 2020.

Pentru Cipru, procentajul se calculează în funcție de pachetele financiare sectoriale specifice, astfel cum figurează în anexa XVIIa la Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(5) Alineatele (2) și (3) nu se aplică pentru Cipru.

(6) Statul membru notifică Comisiei orice decizie menționată la alineatul (1) până cel târziu la data de 31 martie a fiecărui an. Notificarea include următoarele informații:

(a) pachetul financiar sectorial specific;

(b) rata maximă a ajutoarelor naționale tranzitorii, după caz.

(7) Statele membre pot decide, pe baza unor criterii obiective și în limitele prevăzute la alineatul (4), cuantumurile ajutoarelor naționale tranzitorii care urmează să fie acordate.

Secțiunea 5

Punerea în aplicare a schemei de plată de bază în statele membre care au pus în aplicare schema de plată unică pe suprafață

Articolul 38

Introducerea schemei de plată de bază în statele membre care au pus în aplicare schema de plată unică pe suprafață

În lipsa unor dispoziții contrare în cadrul prezentei secțiuni, prevederile din prezentul titlu se aplică statelor membre care au pus în aplicare schema de plată unică pe suprafață prevăzută în secțiunea 4 din prezentul capitol.

Articolele 24 - 29 nu se aplică statelor membre respective.

Articolul 39

Prima alocare a drepturilor la plată

(1) Drepturile la plată se alocă fermierilor care au dreptul să primească plăți directe în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament, dacă:

▼B

(a) aceştia solicită alocarea drepturilor la plată în cadrul schemei de plată de bază până la o dată finală de transmitere a cererilor care urmează să fie stabilită în conformitate cu articolul 78 primul paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, în primul an al punerii în aplicare a schemei de plată de bază, cu excepţia cazurilor de forţă majoră sau a unor circumstanţe excepţionale; şi

(b) aceştia au dreptul să primească plăţi înainte de orice reducere sau excludere prevăzută la titlul II capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, în ceea ce priveşte o cerere de ajutor pentru plăţi directe, pentru ajutor naţional tranzitoriu sau pentru plăţi directe naţionale complementare conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pentru 2013.

Statele membre pot aloca drepturi la plată fermierilor care au dreptul să primească plăţi directe în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament, care îndeplinesc condiţiile enunţate la primul paragraf litera (a), care nu au primit plăţi pentru 2013 în temeiul unei cereri de ajutor menţionate la primul paragraf litera (b) din prezentul alineat şi care, până la data fixată de statul membru în cauză în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) 1122/2009 pentru anul de cerere 2013, au deţinut doar teren agricol care nu se afla într-o stare agricolă bună la 30 iunie 2003, astfel cum este prevăzut la articolul 124 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(2) Cu excepţia cazurilor de forţă majoră sau a unor circumstanţe excepţionale, numărul drepturilor la plată alocate fiecărui fermier în primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază este egal cu numărul hectarelor eligibile, pe care fermierul le declară în cererea sa de ajutor în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 pentru primul an de aplicare a schemei de plată de bază şi care se află la dispoziţia sa la o dată stabilită de statul membru. Data respectivă nu poate fi ulterioară datei stabilite în statul membru respectiv pentru modificarea unei asemenea cereri de ajutor.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70, prin care stabileşte norme suplimentare privind introducerea schemei de plată de bază în statele membre care au aplicat schema de plată unică pe suprafaţă.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabileşte norme privind cererile de alocare a drepturilor la plată depuse în anul alocării drepturilor la plată, dacă respectivele drepturi la plată nu pot fi încă stabilite definitiv şi dacă alocarea respectivă este afectată de circumstanţe specifice.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 71 alineatul (2).

Articolul 40

Valoarea drepturilor la plată

(1) În primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază, statele membre calculează valoarea unitară a drepturilor la plată prin împărţirea unui procent fix din plafonul naţional stabilit în anexa II pentru fiecare an relevant la numărul drepturilor la plată din primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază, excluzându-le pe cele alocate din rezerva naţională sau rezervele regionale.

▼B

Procentul fix menționat la primul paragraf se calculează prin împărțirea plafonului național sau regional pentru schema de plată de bază care urmează a se stabili în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) sau respectiv articolul 23 alineatul (2) din prezentul regulament pentru primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază, după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1) sau, după caz, la articolul 30 alineatul (2), la plafonul național stabilit în anexa II pentru primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază. Drepturile la plată se exprimă într-un număr care corespunde unui număr de hectare.

(2) Prin derogare de la metoda de calcul menționată la alineatul (1), statele membre pot decide să diferențieze valoarea drepturilor la plată în primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază, excluzându-le pe cele alocate din rezerva națională sau rezervele regionale, pentru fiecare an relevant, pe baza valorii lor unitare inițiale.

(3) Valoarea unitară inițială a drepturilor la plată menționată la alineatul (2) este stabilită prin împărțirea unui procent fix din valoarea totală a ajutorului, cu excepția ajutoarelor prevăzute la articolele 41, 43, 48 și 50 și la titlul IV din prezentul regulament, acordat unui fermier în temeiul prezentului regulament pentru anul calendaristic anterior aplicării schemei de plată de bază înaintea aplicării articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, la numărul drepturilor la plată care îi sunt alocate acelui fermier în primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază, cu excepția celor alocate din rezerva națională sau rezervele regionale.

Procentul fix respectiv se calculează prin împărțirea plafonului național sau regional pentru schema de plată de bază care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) sau, respectiv cu articolul 23 alineatul (2) din prezentul regulament pentru primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază, după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1) sau, după caz, la articolul 30 alineatul (2), la valoarea totală a ajutorului, cu excepția ajutorului acordat în temeiul articolelor 41, 43, 48 și 50 și al titlului IV din prezentul regulament, acordate pentru anul calendaristic anterior aplicării schemei de plată de bază în statul membru sau regiunea în cauză, înainte de aplicarea articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(4) Atunci când aplică alineatul (2), statele membre, acționând în concordanță cu principiile generale ale dreptului Uniunii, urmăresc apropierea valorii drepturilor la plată la nivel național sau regional. În acest scop, statele membre stabilesc măsurile care trebuie luate și metoda de calcul care trebuie utilizată și le notifică Comisiei până la data de 1 august a anului anterior aplicării schemei de plată de bază. Măsurile respective includ modificări progresive anuale ale valorii inițiale a drepturilor la plată, astfel cum se menționează la alineatul (3), în conformitate cu criterii obiective și nediscriminatorii, începând cu primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază.

În primul an de punere în aplicare a schemei de plată de bază, statele membre îi informează pe fermieri cu privire la valoarea drepturilor lor la plată, calculată în conformitate cu prezentul articol pentru fiecare an al perioadei prevăzute de prezentul regulament.

▼B

(5) În scopul aplicării alineatului (3), un stat membru poate să prevadă, pe baza unor criterii obiective, că, în caz de vânzare, de acordare sau de expirare, în întregime sau parțial, a unui contract de arendare a unor suprafețe agricole după data stabilită în temeiul articolului 36 alineatul (5) și înaintea datei stabilite în temeiul articolului 33 alineatul (1), majorarea sau o parte din majorarea valorii drepturilor la plată care ar fi alocate fermierului în cauză este restituită în rezerva națională sau regională dacă majorarea ar duce la obținerea unui profit neașteptat pentru fermierul în cauză.

Criteriile obiective respective sunt stabilite astfel încât să se asigure un tratament egal al fermierilor și să se evite denaturarea pieței și a concurenței și includ cel puțin următoarele:

(a) o durată minimă a arendei;

(b) proporția din plata primită care este restituită în rezerva națională sau rezervele regionale.

CAPITOLUL 2

Plata redistributivă

Articolul 41

Norme generale

(1) Statele membre pot decide, până la data de 1 august a oricărui an dat, să acorde, începând cu anul următor, o plată anuală fermierilor care au dreptul la o plată în temeiul schemei de plată de bază menționate la capitolul 1 secțiunile 1, 2, 3 și 5 sau în cadrul schemei de plată unică pe suprafață menționată la capitolul 1 secțiunea 4 (denumită în continuare „plata redistributivă”).

Statele membre notifică Comisiei orice astfel de decizie până la data menționată la primul paragraf.

(2) Statele membre care au decis să aplice schema de plată de bază la nivel regional în conformitate cu articolul 23 pot aplica plata redistributivă la nivel regional.

(3) Fără a aduce atingere aplicării disciplinei financiare, a reducerii plăților în conformitate cu articolul 11, a reducerilor lineare în conformitate cu articolul 7 din prezentul regulament și a aplicării articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, plata redistributivă se acordă anual, în momentul activării drepturilor la plată de către fermier sau, în statele membre care aplică articolul 36 din prezentul regulament, al declarării hectarelor eligibile de către fermier.

(4) Statele membre calculează în fiecare an cuantumul plății redistributive înmulțind o cifră care urmează a fi stabilită de statul membru și care nu depășește 65 % din valoarea medie a plății naționale sau regionale pe hectar cu numărul drepturilor la plată activate de fermier în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu numărul de hectare eligibile declarate de fermier în conformitate cu articolul 36 alineatul (2). Numărul unor astfel de drepturi la plată sau hectare nu depășește un maxim stabilit de statele membre care nu este mai mare de 30 de hectare sau suprafața medie a exploatațiilor agricole prevăzute în anexa VIII, în cazul în care respectiva suprafață medie depășește 30 de hectare în statul membru în cauză.

▼B

(5) Cu condiția respectării limitelor maxime prevăzute la alineatul (4), statele membre pot stabili, la nivel național, o alocare graduală în funcție de numărul de hectare stabilit în conformitate cu respectivul alineat, care se aplică în mod identic tuturor fermierilor.

(6) Plata medie pe hectar acordată la nivel național, menționată la alineatul (4) de la prezentul articol, se stabilește de către statele membre pe baza plafonului național prevăzut în anexa II pentru anul calendaristic 2019 și a numărului de hectare eligibile declarate în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau articolul 36 alineatul (2) în 2015.

Plata medie regională pe hectar menționată la alineatul (4) din prezentul articol se stabilește de către statele membre pe baza unei cote din plafonul național prevăzut în anexa II pentru anul calendaristic 2019 și a numărului de hectare eligibile declarate pentru regiunea în cauză în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) în 2015. Pentru fiecare regiune, această cotă se calculează prin împărțirea plafonului regional corespunzător, stabilit în conformitate cu articolul 23 alineatul (2), la plafonul național stabilit în conformitate cu articolul 22 alineatul (1), după aplicarea reducerii lineare prevăzute la articolul 30 alineatul (1) în cazul neaplicării articolului 30 alineatul (2).

(7) Statele membre se asigură că nu se acordă niciun avantaj prevăzut în prezentul capitol fermierilor în privința cărora s-a stabilit că, după 18 octombrie 2011, și-au împărțit exploatațiile doar în scopul de a beneficia de plata redistributivă. Această dispoziție se aplică și fermierilor ale căror exploatații sunt rezultatul împărțirii respective.

(8) În cazul unei persoane juridice sau al unui grup de persoane fizice sau juridice, statele membre pot aplica numărul maxim de drepturi la plată sau hectare menționat la alineatul (4) la nivelul membrilor acelor persoane juridice sau grupuri atunci când dreptul național prevede ca fiecare membru să își asume drepturi și obligații comparabile cu cele ale fermierilor individuali care au statutul de șefi ai exploatației, în special în ceea ce privește statutul lor economic, social și fiscal, cu condiția să fi contribuit la consolidarea structurilor agricole ale persoanelor juridice sau ale grupurilor în cauză.

Articolul 42

Dispoziții financiare

(1) În vederea finanțării plății redistributive, statele membre pot decide, până la data menționată la articolul 41 alineatul (1), să utilizeze până la 30 % din plafonul național anual prevăzut în anexa II. Acestea notifică Comisiei orice astfel de decizie până la data respectivă.

(2) Pe baza procentului din plafonul național care urmează să fie utilizat de statele membre în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, Comisia acte de punere în aplicare, prin care stabilește plafoanele corespunzătoare anuale pentru plata în cauză. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

▼B

CAPITOLUL 3

Plata pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu

Articolul 43

Norme generale

(1) Fermierii care au dreptul la o plată în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață aplică pe toate hectarele lor eligibile în înțelesul articolului 32 alineatele (2)-(5) practicile agricole benefice pentru climă și mediu menționate la alineatul (2) din prezentul articol sau practicile echivalente menționate la alineatul (3) din prezentul articol.

(2) Practicile agricole benefice pentru climă și mediu sunt următoarele:

(a) diversificarea culturilor;

(b) menținerea pășunilor permanente existente; și

(c) prezența unei zone de interes ecologic pe suprafața agricolă.

(3) Practicile echivalente sunt cele care includ practici similare care produc un nivel echivalent sau mai mare al beneficiului pentru climă și mediu față de una sau mai multe dintre practicile menționate la alineatul (2). Aceste practici echivalente și practica sau practicile menționate la alineatul (2) cărora le sunt echivalente sunt enumerate în anexa IX și sunt vizate de oricare dintre:

(a) angajamente asumate în conformitate fie cu articolul 39 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005, sau cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013;

(b) scheme de certificare ecologică naționale sau regionale, inclusiv cele pentru certificarea conformității cu legislația internă în materie de mediu, care depășesc standardele obligatorii relevante instituite în conformitate cu titlul VI capitolul I din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, care vizează îndeplinirea unor obiective privind calitatea solului și a apei, biodiversitatea, conservarea peisajului și atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea. Aceste scheme de certificare pot include practicile enumerate în anexa IX la prezentul regulament, practicile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol sau o combinație între aceste practici.

(4) Practicile echivalente menționate la alineatul (3) nu fac obiectul dublei finanțări.

(5) Statele membre pot decide, după caz inclusiv la nivel regional, să limiteze categoriile de fermieri care pot utiliza opțiunile menționate la alineatul (3) literele (a) și (b).

(6) Statele membre pot decide, după caz inclusiv la nivel regional, ca fermierii să își îndeplinească toate obligațiile relevante în temeiul alineatului (1) în conformitate cu schemele de certificare ecologică naționale sau regionale menționate la alineatul (3) litera (b).

▼B

(7) Sub rezerva deciziilor statelor membre, menționate la alineatele (5) și (6), un fermier poate respecta una sau mai multe dintre practicile menționate la alineatul (3) litera (a) numai dacă acestea înlocuiesc în întregime practica sau practicile aferente menționate la alineatul (2). Un fermier poate utiliza schemele de certificare menționate la alineatul (3) litera (b) numai dacă acestea vizează întreaga obligație menționată la alineatul (1).

(8) Statele membre notifică Comisiei deciziile lor menționate la alineatele (5) și (6) și angajamentele specifice sau schemele de certificare pe care intenționează să le aplice ca practici echivalente în înțelesul alineatului (3).

Comisia evaluează dacă practicile incluse în angajamentele specifice sau schemele de certificare sunt vizate de lista din anexa IX, iar dacă consideră că nu acesta este cazul, notifică statele membre în consecință prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate fără aplicarea procedurii menționate la articolul 71 alineatul (2) sau (3). În cazul în care Comisia informează un stat membru că practicile respective nu sunt vizate de lista din anexa IX, statul membru respectiv nu recunoaște angajamentele specifice sau schemele de certificare vizate de notificarea Comisiei ca practici echivalente în înțelesul alineatului (3) din prezentul articol.

(9) Fără a aduce atingere alineatelor (10) și (11) din prezentul articol și nici aplicării disciplinei financiare, a reducerilor lineare în conformitate cu articolul 7 din prezentul regulament și a aplicării articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, statele membre acordă plata menționată în prezentul capitol fermierilor care respectă practicile menționate la alineatul (1) din prezentul articol care sunt relevante pentru ei și în măsura în care fermierii respectivi respectă articolele 44, 45 și 46 din prezentul regulament.

Această plată ia forma unei plăți anuale pe hectar eligibil declarat în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu articolul 36 alineatul (2) al cărei cuantum se calculează anual prin împărțirea sumei rezultate din aplicarea articolului 47 la numărul total de hectare eligibile declarat în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau articolul 36 alineatul (2), în statul membru sau regiunea vizată.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre care decid să aplice articolul 25 alineatul (2) pot decide să acorde plata menționată la prezentul alineat ca procent din valoarea totală a drepturilor de plată activate de fermier în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) pentru fiecare an relevant.

Pentru fiecare an și fiecare stat membru sau regiune, procentul respectiv se calculează împărțind suma rezultată în urma aplicării articolului 47 la valoarea totală a tuturor drepturilor la plată activate în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) în statul membru sau regiunea în cauză.

(10) Fermierii ale căror exploatații se află integral sau parțial în zone care fac obiectul Directivei 92/43/CEE, al Directivei 2000/60/CE sau al Directivei 2009/147/CE au dreptul la plata menționată în prezentul capitol, cu condiția să aplice practicile menționate în prezentul capitol, în măsura în care practicile respective sunt compatibile, în exploatația în cauză, cu obiectivele directivelor menționate.

▼B

(11) Fermierii care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 în ceea ce privește agricultura ecologică au dreptul ipso facto la plata menționată în prezentul capitol.

Primul paragraf se aplică numai unităților unei exploatații care sunt utilizate pentru producția ecologică în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.

(12) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70, pentru:

(a) a adăuga practici echivalente la lista prevăzută în anexa IX;

(b) a stabili cerințe adecvate aplicabile schemelor de certificare naționale sau regionale menționate la alineatul (3) litera (b) din prezentul articol, inclusiv nivelul de asigurare pe care trebuie să-l furnizeze schemele respective;

(c) a stabili norme detaliate pentru calcularea sumei menționate la articolul 28 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 1305/2013 pentru practicile menționate în secțiunea I punctele 3 și 4 și în secțiunea III punctul 7 din anexa IX la prezentul regulament și orice practici echivalente suplimentare adăugate la anexa respectivă în temeiul literei (a) din prezentul alineat, pentru care este necesar un calcul specific pentru a evita dubla finanțare.

(13) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme referitoare la procedura privind notificările, inclusiv termenele pentru transmiterea acestora, și evaluarea Comisiei menționată la alineatul (8). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

Articolul 44

Diversificarea culturilor

(1) Dacă terenul arabil al fermierului cuprinde între 10 și 30 de hectare și nu este cultivat în întregime cu culturi aflate sub apă o mare parte a anului sau o mare parte a ciclului de cultură, există cel puțin două culturi diferite pe terenul arabil respectiv. Cultura principală nu acoperă mai mult de 75 % din terenul arabil respectiv.

Dacă terenul arabil al fermierului cuprinde mai mult de 30 de hectare și nu este cultivat în întregime cu culturi aflate sub apă o mare parte a anului sau o mare parte a ciclului de cultură, există cel puțin trei culturi diferite pe terenul arabil respectiv. Cultura principală acoperă maximum 75 % din terenul arabil, iar principalele două culturi acoperă împreună maximum 95 % din acesta.

(2) Fără a aduce atingere numărului de culturi necesar în temeiul alineatului (1), pragurile maxime stabilite nu se aplică exploatațiilor în care iarba sau alte plante furajere erbacee sau terenurile lăsate în pârloagă acoperă mai mult de 75 % din terenul arabil. În asemenea cazuri, cultura principală pe restul suprafeței arabile nu acoperă mai mult de 75 % din terenul arabil rămas, cu excepția cazului în care această suprafață rămasă este acoperită cu iarbă sau alte furaje erbacee sau este teren lăsat pârloagă.

▼B

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică exploatațiilor:

(a) în cazul cărora peste 75 % din terenul arabil este utilizat pentru producția de iarbă sau alte furaje erbacee, este teren lăsat în pârloagă sau face obiectul unei combinații între aceste utilizări, cu condiția ca suprafața arabilă care nu face obiectul acestor utilizări să nu fie mai mare de 30 de hectare;

(b) în cazul cărora peste 75 % din suprafața agricolă eligibilă este pășune permanentă, este utilizată pentru producția de iarbă sau alte furaje erbacee sau pentru cultivarea unor culturi aflate sub apă fie o mare parte a anului, fie o mare parte a ciclului de cultură sau face obiectul unei combinații între aceste utilizări, cu condiția ca suprafața arabilă care nu face obiectul acestor utilizări să nu fie mai mare de 30 de hectare;

(c) în cazul cărora peste 50 % din suprafețele terenului arabil declarat nu au fost declarate de fermier în cererea sa de ajutor din anul anterior și în cazul cărora, pe baza unei comparații a cererilor de ajutor geospațiale, întregul teren arabil este cultivat cu o cultură diferită față de cea din anul calendaristic anterior;

(d) situate la nord de paralela 62 sau în anumite zone adiacente. Dacă terenul arabil al acestor exploatații este mai mare de 10 de hectare, există cel puțin două culturi pe terenul arabil respectiv și niciuna dintre culturi nu depășește 75 % din terenul arabil, cu excepția cazului în care cultura principală este iarbă sau alte furaje erbacee sau teren lăsat pârloagă.

(4) În sensul prezentului articol, „cultură” înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) o cultură a oricăruia dintre genurile definite în clasificarea botanică a culturilor;

(b) o cultură a oricărei specii în cazul Brassicaceae, Solanaceae, și Cucurbitaceae;

(c) un teren lăsat pârloagă;

(d) iarba sau alte furaje erbacee.

Culturile de iarnă și cele de primăvară sunt considerate culturi distincte, chiar dacă aparțin aceluiași gen.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 pentru:

(a) a recunoaște alte tipuri de genuri și specii decât cele menționate la alineatul (4) din prezentul articol, și

(b) a stabili normele privind aplicarea calculării precise a ponderii diferitelor culturi.

▼B

Articolul 45

Pășuni permanente

(1) Statele membre desemnează pășunile permanente care sunt sensibile din punct de vedere ecologic în zone care fac obiectul Directivei 92/43/CEE sau al Directivei 2009/147/CE, inclusiv zonele cu turbă și zone umede situate în aceste zone și care au nevoie de o protecție strictă în vederea îndeplinirii obiectivelor directivelor respective.

Pentru a asigura protecția unor pășuni permanente valoroase pentru mediu, statele membre pot decide să desemneze și alte zone sensibile situate în afara zonelor care fac obiectul Directivei 92/43/CEE sau al Directivei 2009/147/CE, inclusiv pășuni permanente situate pe soluri bogate în carbon.

Fermierii nu convertesc sau nu ară pășuni permanente situate în zone desemnate de statele membre în conformitate cu primul paragraf și, după caz, cu al doilea paragraf.

(2) Statele membre asigură faptul că proporția zonelor cu pășuni permanente din suprafața totală declarată de fermieri în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 nu scade cu mai mult de 5 % față de proporția de referință care urmează să fie stabilită de statele membre în 2015 prin împărțirea zonelor cu pășuni permanente menționate la al doilea paragraf litera (a) din prezentul alineat, la suprafața agricolă totală menționată la al doilea paragraf litera (b).

În scopul stabilirii proporției de referință menționate la primul paragraf:

(a) „zone cu pășuni permanente” înseamnă terenul cu pășuni permanente declarat în 2012 sau, în cazul Croației, în 2013, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009, de către fermierii care fac obiectul obligațiilor de la prezentul capitol, precum și suprafața cu pășuni permanente declarat în 2015 în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 de către fermierii care fac obiectul obligațiilor de la prezentul capitol care nu a fost declarat ca teren cu pășune permanentă în 2012 sau, în cazul Croației, în 2013;

(b) „suprafața agricolă totală” înseamnă suprafața agricolă declarată în 2015 în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 de către fermieri care fac obiectul obligațiilor de la prezentul capitol.

Proporția de referință pentru pășuni permanente se recalculează în cazurile în care fermierii care fac obiectul obligațiilor de la prezentul capitol au obligația de a reconverti suprafața în pășune permanentă în 2015 sau în 2016 în conformitate cu articolul 93 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013. În asemenea cazuri, aceste suprafețe sunt adăugate la zonele cu pășuni permanente, astfel cum este menționat la al doilea paragraf litera (a) din prezentul alineat.

Proporția de pășuni permanente se stabilește în fiecare an pe baza suprafețelor declarate de fermierii care fac obiectul obligațiilor de la prezentul capitol pentru anul în cauză în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

▼B

Obligația în temeiul prezentului alineat se aplică la nivel național, regional sau la nivelul subregional corespunzător. Statele membre pot decide să aplice o obligație de a menține pășuni permanente la nivelul exploatației pentru a asigura faptul că proporția de pășuni permanente nu scade cu mai mult de 5 %. Statele membre notifică Comisiei orice astfel de decizie până la 1 august 2014.

Statele membre notifică Comisiei proporția de referință și proporția menționată la prezentul alineat.

(3) În cazul în care se stabilește că proporția menționată la alineatul (2) a scăzut cu peste 5 % la nivel regional sau subregional sau, după caz, la nivel național, statul membru în cauză impune obligații la nivel de exploatație de a reconverti terenul în pășune permanentă pentru acei fermieri care au la dispoziție teren care a fost convertit din teren cu pășuni permanente sau din pajiști permanente în teren pentru alte utilizări într-o perioadă din trecut.

Cu toate acestea, în cazul în care zonele cu pășuni permanente în termeni absoluți stabiliți în conformitate cu alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) este menținută în anumite limite, obligația prevăzută la alineatul (2) primul paragraf este considerată a fi respectată.

(4) Alineatul (3) nu se aplică în cazul în care scăderea sub prag provine din împădurire, cu condiția ca împădurirea să fie compatibilă cu mediul și să nu includă plantările de specii forestiere cu ciclu de producție scurt, de brazi de Crăciun sau de arbori cu creștere rapidă pentru producția de energie.

(5) Pentru a asigura menținerea proporției pășunilor permanente, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 în ceea ce privește stabilirea unor norme detaliate privind menținerea pășunilor permanente, inclusiv norme privind reconversia în caz de nerespectare a obligației menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, norme aplicabile statelor membre pentru instituirea de obligații la nivel de exploatație în vederea menținerii pășunilor permanente, astfel cum se menționează la alineatele (2) și (3) și pentru orice ajustare a proporției de referință menționate la alineatul (2) care poate deveni necesară.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 pentru:

(a) a stabili cadrul pentru desemnarea altor zone sensibile menționate la alineatul (1) paragraful al doilea din prezentul articol;

(b) a stabili metode detaliate pentru calculul proporției pășunilor permanente din suprafața agricolă totală care trebuie menținută în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol;

(c) a defini perioada din trecut menționată la alineatul (3) primul paragraf din prezentul articol.

(7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește limitele menționate la alineatul (3) al doilea paragraf din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

▼B

Articolul 46

Zona de interes ecologic

(1) În cazul în care terenul arabil al unei exploatații este mai mare de 15 hectare, fermierii se asigură că, începând cu 1 ianuarie 2015, o suprafață care corespunde unui procent de cel puțin 5 % din terenul arabil al exploatației pe care fermierul l-a declarat în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și, dacă acestea sunt considerate zone de interes ecologic de către statul membru în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, inclusiv suprafețele menționate la alineatul respectiv literele (c), (d), (g) și (h), este zonă de interes ecologic.

Procentajul menționat la primul paragraf din prezentul alineat se majorează de la 5 % la 7 %, în temeiul unui act legislativ al Parlamentului European și al Consiliului, în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) din TFUE.

Până la 31 martie 2017, Comisia prezintă un raport de evaluare privind punerea în aplicare a primului paragraf din prezentul alineat, însoțit, după caz, de o propunere de act legislativ, astfel cum se menționează la al doilea paragraf.

(2) Până la 1 august 2014, statele membre decid,, că una sau mai multe dintre următoarele sunt considerate zone de interes ecologic:

(a) terenurile lăsate pârloagă;

(b) terasele;

(c) elementele de peisaj, inclusiv elementele de acest tip adiacente terenului arabil al exploatației, prin derogare de la articolul 43 alineatul (1) din prezentul regulament, care pot include elemente de peisaj care nu intră în zona eligibilă în conformitate cu articolul 76 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013;

(d) zonele de protecție, inclusiv zone de protecție acoperite cu pășuni permanente, cu condiția ca acestea să fie distincte de suprafața agricolă eligibilă adiacentă;

(e) hectarele de zone agroforestiere care primesc sau au primit sprijin în temeiul articolului 44 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 și/sau al articolului 23 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013;

(f) benzile de hectare eligibile de-a lungul marginilor de pădure;

(g) zonele cu specii forestiere cu ciclu scurt de producție pentru care nu s-au folosit îngrășăminte minerale și/sau produse de protecție a plantelor;

(h) zonele împădurite menționate la articolul 32 alineatul (2) litera (b) punctul (ii) din prezentul regulament;

(i) zonele cu culturi secundare sau strat vegetal create prin plantarea sau germinarea semințelor, care fac obiectul aplicării factorilor de ponderare menționați la alineatul (3) din prezentul articol;

(j) zonele cu culturi fixatoare de azot.

▼B

Cu excepția zonelor de exploatație menționate la primul paragraf literele (g) și (h) din prezentul alineat, zona de interes ecologic se situează pe terenul arabil al exploatației. În cazul zonelor menționate la primul paragraf literele (c) și (d) din prezentul alineat, zona de interes ecologic poate fi adiacentă terenului arabil al exploatației pe care fermierul l-a declarat în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(3) Pentru a simplifica administrarea și pentru a se ține seama de caracteristicile tipurilor de zone de interes ecologic enumerate la alineatul (2) și pentru a facilita măsurarea lor, statele membre pot utiliza, la calculul totalului hectarelor reprezentate de zona de interes ecologic a exploatației, factorii de conversie și/sau de ponderare menționați în anexa X. Dacă un stat membru decide să considere zonă de interes ecologic o zonă de la alineatul (2) primul paragraf litera (i) sau orice altă zonă care face obiectul unei ponderări mai mici decât 1, utilizarea factorilor de ponderare prevăzuți în anexa X este obligatorie.

(4) Alineatul (1) nu se aplică exploatațiilor:

(a) în cazul cărora peste 75 % din terenul arabil este utilizat pentru producția de iarbă sau alte furaje erbacee, este teren lăsat în pârloagă, este cultivat cu culturi de leguminoase sau face obiectul unei combinații între aceste utilizări, cu condiția ca suprafața arabilă care nu face obiectul acestor utilizări să nu fie mai mare de 30 de hectare.

(b) în cazul cărora peste 75 % din suprafața agricolă eligibilă este pășune permanentă, este utilizată pentru producția de iarbă sau alte furaje erbacee sau este cultivată cu culturi aflate sub apă fie o mare parte a anului, fie o mare parte a ciclului de cultură, sau face obiectul unei combinații între aceste utilizări, cu condiția ca suprafața arabilă care nu face obiectul acestor utilizări să nu fie mai mare de 30 de hectare;

(5) Statele membre pot decide să pună în aplicare până la jumătate din punctele procentuale de zone de interes ecologic menționate la alineatul (1) la nivel regional cu scopul de a obține zone de interes ecologic adiacente. Statele membre desemnează zonele și obligațiile care le revin fermierilor sau grupurilor de fermieri care participă. Scopul desemnării zonelor și obligațiilor este de a sprijini punerea în aplicare a politicilor Uniunii în materie de mediu, climă și biodiversitate.

(6) Statele membre pot decide să permită fermierilor ale căror exploatații sunt foarte apropiate unele de celelalte să îndeplinească în mod colectiv obligația menționată la alineatul (1) (denumită în continuare „implementare colectivă), cu condiția ca zonele de interes ecologic să fie adiacente. Pentru a susține punerea în aplicare a politicilor Uniunii în domeniul mediului, climei și biodiversității, statele membre pot desemna zonele pe care este posibilă implementarea colectivă și, de asemenea, pot impune obligații suplimentare fermierilor sau grupurilor de fermieri care participă la această implementare colectivă.

▼B

Fiecare fermier care participă la implementarea colectivă asigură faptul că cel puțin 50 % din suprafața care face obiectul obligației de la alineatul (1) se află pe teren din propria exploatație și este în conformitate cu alineatul (2) al doilea paragraf. Numărul fermierilor care participă la o astfel de implementare colectivă nu poate fi mai mare de zece.

(7) Statele membre cu mai mult de 50 % din suprafața totală a terenului acoperită cu păduri pot decide că alineatul (1) de la prezentul articol nu se aplică exploatațiilor situate în zone desemnate de statele membre respective drept zone care se confruntă cu constrângeri naturale, în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (a) sau (b) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, cu condiția ca mai mult de 50 % din suprafața terenului unității menționată la prezentul alineat al doilea paragraf să fie acoperită cu păduri, iar proporția dintre terenul împădurit și terenul agricol să fie mai mare de 3:1.

Zona acoperită cu păduri și raportul dintre păduri și teren agricol se evaluează la un nivel al suprafeței echivalent cu nivelul LAU2 sau la nivelul altei unități clar delimitate care acoperă o singură zonă geografică, clară, contiguă, care prezintă condiții agricole similare.

(8) Statele membre notifică Comisia cu privire la deciziile menționate la alineatul (2) până la 1 august 2014, iar cu privire la orice decizii menționate la alineatele (3), (5), (6) și (7) până la data de 1 august a anului precedent aplicării sale.

(9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70:

(a) care să stabilească criterii noi pentru ca tipurile de zone menționate la prezentul articol alineatul (1) să poată fi considerate zone de interes ecologic;

(b) care să adauge alte tipuri de zone decât cele menționate la alineatul (2) care pot fi luate în considerare în vederea respectării procentajului menționat la alineatul (1);

(c) care să adapteze anexa X pentru a stabili factorii de conversie și de ponderare menționați la alineatul (3) și pentru a ține seama de criteriile și/sau tipurile de suprafețe care urmează să fie definite de Comisie în conformitate cu prezentul alineat literele (a) și (b);

(d) care să stabilească norme pentru implementarea menționată la alineatele (5) și (6), inclusiv cerințele minime ale unei astfel de implementări;

(e) care să stabilească cadrul în care statele membre definesc criteriile care trebuie îndeplinite de exploatații pentru a fi considerate foarte apropiate unele de celelalte în sensul alineatului (6);

(f) care să stabilească metodele de determinare a procentului dintre terenul împădurit și suprafața totală a terenurilor acoperite de păduri și a proporției dintre terenul împădurit și terenul agricol menționat la alineatul (7).

▼B

Articolul 47

Dispoziții financiare

(1) În vederea finanțării plății menționate în prezentul capitol, statele membre utilizează 30 % din plafonul național anual prevăzut în anexa II.

(2) Statele membre aplică plata menționată în prezentul capitol la nivel național.

Statele membre care aplică articolul 23 pot decide să aplice plata la nivel regional. În acest caz, acestea utilizează în fiecare regiune un procent din plafonul stabilit în temeiul alineatului (3) din prezentul articol. Pentru fiecare regiune, acest procent se calculează prin împărțirea plafonului regional stabilit în conformitate cu articolul 23 alineatul (2), la plafonul național stabilit în conformitate cu articolul 22 alineatul (1), după aplicarea reducerii liniare prevăzută la articolul 30 alineatul (1) în cazul neaplicării articolului 30 alineatul (2).

(3) Comisia adopta acte de punere în aplicare, prin care fixează anual plafoanele corespunzătoare plății menționate în prezentul capitol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

CAPITOLUL 4

Plățile pentru zonele cu constrângeri naturale

Articolul 48

Norme generale

(1) Statele membre pot acorda o plată fermierilor care au dreptul la plată în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață menționate în capitolul 1 și ale căror exploatații se află integral sau parțial în zone cu constrângeri naturale, desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 (denumite în continuare „plăți pentru zonele cu constrângeri naturale”).

(2) Statele membre pot decide să acorde plata pentru zonele cu constrângeri naturale în toate zonele care intră sub incidența alineatului (1) sau, eventual, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, să restricționeze plata la unele dintre zonele respective.

(3) Fără a se aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol și aplicării disciplinei financiare, reducerii plăților în conformitate cu articolul 11, și reducerii lineare în conformitate cu articolul 7 din prezentul regulament și aplicării articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, plata pentru zonele cu constrângeri naturale se acordă anual pe hectar eligibil situat în zonele pentru care un stat membru a decis să acorde o plată în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol și se efectuează pe baza activării drepturilor la plată asupra hectarelor respective deținute de fermierul în cauză sau, în statele membre care aplică articolul 36 din prezentul regulament, pe baza declarării acelor hectare eligibile de către fermierul în cauză.

▼B

(4) Plata pentru zonele cu constrângeri naturale, pe hectar, se calculează prin împărțirea cuantumului rezultat din aplicarea articolului 49 la numărul de hectare eligibile declarate în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau articolul 36 alineatul (2), situate în zonele pentru care un stat membru a decis să acorde o plată în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, statele membre pot stabili, de asemenea, un număr maxim de hectare pe exploatație agricolă pentru care se poate acorda sprijin în temeiul prezentului capitol.

(5) Statele membre pot aplica plata pentru zonele cu constrângeri naturale la nivel regional, în condițiile prevăzute la prezentul alineat, cu condiția să fi identificat regiunile în cauză în conformitate cu criterii obiective și nediscriminatorii și, în special, constrângerile naturale cu care se confruntă, inclusiv severitatea constrângerilor, și condițiile agronomice ale acestora.

Statele membre împart între regiuni plafonul național menționat la articolul 49 alineatul (1), în conformitate cu criterii obiective și nediscriminatorii.

Plata pentru zonele cu constrângeri naturale la nivel regional se calculează prin împărțirea plafonului regional calculat în conformitate cu al doilea paragraf din prezentul alineat la numărul de hectare eligibile declarate în regiunea respectivă în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau articolul 36 alineatul (2), situate în zonele pentru care un stat membru a decis să acorde o plată în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 49

Dispoziții financiare

(1) În vederea finanțării plății pentru zonele cu constrângeri naturale, statele membre pot decide, până la 1 august 2014, să utilizeze până la 5 % din plafonul lor național anual prevăzut în anexa II. Acestea notifică Comisiei orice astfel de decizie până la data respectivă.

Până la 1 august 2016, statele membre pot revizui decizia luată, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2017. Până la 1 august 2016, statele membre notifică Comisiei orice astfel de decizie.

(2) Pe baza procentului din plafonul național care urmează să fie utilizat de statele membre în temeiul alineatului (1), Comisia, adoptă acte de punere în aplicare, prin care stabilește anual plafoanele corespunzătoare pentru plata pentru zonele cu constrângeri naturale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

▼B

CAPITOLUL5

Plată pentru tinerii fermieri

Articolul 50

Norme generale

(1) Statele membre acordă o plată anuală tinerilor fermieri care au dreptul la o plată în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață prevăzute la capitolul 1 (denumită în continuare „plată pentru tinerii fermieri”).

(2) În sensul prezentului capitol, „tineri fermieri” înseamnă persoane fizice:

(a) care se stabilesc pentru prima dată într-o exploatație agricolă ca șef de exploatație sau care s-au stabilit deja în cei cinci ani anteriori primei depuneri a unei cereri în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață, în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și

(b) care nu au mai mult de 40 de ani în anul depunerii cererii menționate la litera (a).

(3) Statele membre pot defini criterii obiective și nediscriminatorii suplimentare pentru tinerii fermieri care solicită plata pentru tinerii fermieri, în ceea ce privește competențele adecvate și/sau cerințele legate de formare.

(4) Fără a aduce atingere aplicării disciplinei financiare, a reducerii plăților în conformitate cu articolul 11, și r, a reducerilor lineare în conformitate cu articolul 7 din prezentul regulament și aplicării articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, plata pentru tinerii fermieri se acordă anual în momentul activării drepturilor la plată de către fermier sau, în statele membre care aplică articolul 36 din prezentul regulament, în momentul declarării hectarelor eligibile de către fermier.

(5) Plata pentru tinerii fermieri se acordă fiecărui fermier pentru o perioadă de maximum cinci ani. Din perioada respectivă se scade numărul de ani care au trecut între instalarea menționată la alineatul (2) litera (a) și prima depunere a cererii de plată pentru tinerii fermieri.

(6) Statele membre care nu aplică articolul 36 calculează în fiecare an cuantumul plății pentru tinerii fermieri înmulțind numărul de drepturi pe care fermierul le-a activat în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) cu o cifră care corespunde:

(a) procentului de 25 % din valoarea medie a drepturilor la plată în proprietate sau în arendă deținute de fermier, sau

(b) procentului de 25 % dintr-o sumă calculată prin împărțirea unui procent fix din plafonul național pentru anul calendaristic 2019, astfel cum se prevede în anexa II, la numărul tuturor hectarelor eligibile declarate în 2015 în conformitate cu articolul 33 alineatul (1). Procentul fix respectiv este egal cu partea din plafonul național rămas pentru schema de plată de bază în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) pentru 2015.

▼B

(7) Statele membre care aplică articolul 36 calculează în fiecare an cuantumul plății pentru tinerii fermieri, înmulțind o cifră care corespunde proporției de 25 % din plata unică pe suprafață, calculată în conformitate cu articolul 36, cu numărul de hectare eligibile pe care fermierul respectiv le-a declarat în conformitate cu articolul 36 alineatul (2).

(8) Prin derogare de la alineatele (6) și (7), statele membre pot calcula în fiecare an cuantumul plății pentru tinerii fermieri înmulțind o cifră care corespunde proporției de 25 % din plata medie pe hectar la nivel național cu numărul de drepturi pe care fermierul respectiv le-a activat în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) sau cu numărul de hectare eligibile pe care fermierul respectiv le-a declarat în conformitate cu articolul 36 alineatul (2).

Plata medie pe hectar se calculează prin împărțirea plafonului național pentru anul calendaristic 2019, astfel cum se prevede în anexa II, la numărul de hectare eligibile declarate în 2015 în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu articolul 36 alineatul (2).

(9) Statele membre stabilesc o limită maximă unică aplicabilă numărului de drepturi la plată activate de fermier sau numărului de hectare eligibile declarate de fermier. Limita respectivă nu se situează sub 25 și peste 90. Statele membre respectă limita respectivă la aplicarea alineatelor (6), (7) și (8).

(10) În locul aplicării alineatelor (6) - (9), statele membre pot aloca o sumă forfetară anuală pe fermier calculată prin înmulțirea unui număr fix de hectare cu un număr care corespunde unui procent de 25 % din plata medie națională pe hectar stabilită în conformitate cu alineatul (8).

Numărul fix de hectare menționat la prezentul alineat primul paragraf se calculează prin împărțirea numărului total de hectare eligibile declarate în temeiul articolului 33 alineatul (1) sau articolul 36 alineatul (2) de către tinerii fermieri care solicită plata pentru tinerii fermieri în 2015 la numărul total de tineri fermieri care solicită plata respectivă în 2015.

Un stat membru poate recalcula numărul de hectare stabilit în orice an după 2015 în cazul unor modificări semnificative ale numărului de tineri fermieri care solicită plata sau ale mărimii exploatațiilor tinerilor fermieri sau ambele.

Suma forfetară anuală care poate fi acordată unui fermier nu depășește suma totală a plății sale de bază înainte de aplicarea articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 în anul respectiv.

(11) Pentru a garanta protecția drepturilor beneficiarilor și pentru ca aceștia să nu facă obiectul discriminării, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 privind condițiile în care o persoană juridică poate fi considerată eligibilă pentru primirea plății pentru tinerii fermieri

▼B

Articolul 51

Dispoziții financiare

(1) În vederea finanțării plății pentru tinerii fermieri, statele membre utilizează un procent care nu poate fi mai mare de 2 % din plafonul național anual prevăzut în anexa II. Statele membre notifică Comisiei, până la 1 august 2014, procentul estimat necesar pentru finanțarea plății respective.

Până la data de 1 august a fiecărui an, statele membre pot revizui procentajul lor estimat, cu efect din anul următor. Până la data de 1 august a anului anterior aplicării, statele membre notifică Comisiei procentajul revizuit.

(2) Fără a aduce atingere procentului maxim de 2 % prevăzut la prezentul articol alineatul (1), dacă valoarea totală a plății pentru tinerii fermieri solicitate într-un stat membru într-un anumit an depășește plafonul stabilit în temeiul prezentului articol alineatul (4) și dacă plafonul respectiv este sub maximul respectiv, statele membre finanțează diferența aplicând articolul 30 alineatul (7) primul paragraf litera (f) în anul relevant, aplicând o reducere lineară tuturor plăților care urmează să fie acordate tuturor fermierilor în conformitate cu articolul 32 sau cu articolul 36 alineatul (2), sau prin ambele mijloace.

(3) Dacă cuantumul total al plății pentru tinerii fermieri solicitate într-un stat membru într-un anumit an depășește plafonul stabilit în temeiul alineatului (4) din prezentul articol și dacă plafonul respectiv se ridică la 2 % din plafonul național anual stabilit în anexa II, statele membre aplică o reducere lineară cuantumurilor care urmează să fie plătite în temeiul articolului 50, pentru a se conforma plafonului respectiv.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare, prin care stabilește anual plafoanele aferente plății pentru tinerii fermieri, pe baza procentului notificat de statele membre în temeiul alineatului (1).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

TITLUL IV

SPRIJINUL CUPLAT

CAPITOLUL 1

Sprijinul cuplat facultativ

Articolul 52

Norme generale

(1) Statele membre pot acorda sprijin cuplat fermierilor în condițiile prevăzute în prezentul capitol (denumit în continuare în prezentul capitol „sprijin cuplat”).

▼B

(2) Sprijinul cuplat poate fi acordat în următoarele sectoare și producții: cereale, plante oleaginoase, culturi proteice, leguminoase pentru boabe, in, cânepă, orez, fructe cu coajă lemnoasă, cartof pentru fecule, lapte și produse lactate, semințe, carne de oaie și de capră, carne de vită și mânzat, ulei de măsline, viermi de mătase, furaje uscate, hamei, sfeclă de zahăr, trestie de zahăr și cicoare, fructe și legume și specii forestiere cu ciclu scurt de producție.

(3) Sprijinul cuplat poate fi acordat numai în acele sectoare sau în acele regiuni dintr-un stat membru în care anumite tipuri de agricultură sau anumite sectoare agricole care sunt deosebit de importante din motive economice, sociale sau de mediu sunt afectate de anumite dificultăți.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), sprijinul cuplat poate fi acordat, de asemenea, fermierilor care:

(a) la 31 decembrie 2014, dețin drepturi la plată acordate în conformitate cu titlul III capitolul 3 secțiunea 2 și cu articolul 71m din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, precum și în conformitate cu articolul 60 și cu articolul 65 al patrulea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009; și

(b) nu au la dispoziție hectare eligibile pentru activarea drepturilor la plată în cadrul schemei de plată de bază menționate în titlul III capitolul 1 din prezentul regulament.

(5) Sprijinul cuplat poate fi acordat numai în măsura în care este necesar pentru crearea unui stimulent în vederea menținerii nivelurilor actuale de producție în sectoarele sau regiunile în cauză.

(6) Sprijinul cuplat se acordă sub forma unei plăți anuale, în limite cantitative definite și se bazează pe suprafețe și producții fixe sau a pe un număr fix de animale.

(7) În cazul unei persoane juridice sau al unui grup de persoane fizice sau juridice, statele membre pot aplica limitele menționate la alineatul (6) la nivelul membrilor respectivelor persoane juridice sau grupuri atunci când dreptul național prevede ca fiecare membru să își asume drepturi și obligații comparabile cu cele ale fermierilor individuali care au statutul de șefi ai exploatației, în special în ceea ce privește statutul lor economic, social și fiscal, cu condiția să fi contribuit la consolidarea structurilor agricole ale persoanelor juridice sau ale grupurilor în cauză.

(8) Sprijinul cuplat acordat în temeiul prezentului articol este coerent cu alte măsuri și politici ale Uniunii.

(9) Pentru a asigura utilizarea eficientă și direcționată a fondurilor Uniunii și pentru a evita dubla finanțare în cadrul altor instrumente de sprijin similare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 prin care stabilește:

(a) condițiile de acordare a sprijinului cuplat;

(b) normele privind coerența cu alte măsuri ale Uniunii și privind cumularea sprijinului.

▼B

Articolul 53

Dispoziții financiare

(1) În vederea finanțării sprijinului cuplat, statele membre pot decide, până la data de 1 august a anului care precede primul an de punere în aplicare a sprijinului respectiv, să utilizeze până la 8 % din plafonul lor național anual stabilit în anexa II.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot decide să utilizeze până la 13 % din plafonul național anual stabilit în anexa II dacă:

(a) până la 31 decembrie 2014:

(i) aplică schema de plată unică pe suprafață prevăzută la titlul V din Regulamentul (CE) nr. 73/2009,

(ii) finanțează măsuri în temeiul articolului 111 din regulamentul respectiv, sau

(iii) sunt vizate de derogarea prevăzută la articolul 69 alineatul (5) sau, în cazul Maltei, la articolul 69 alineatul (1) din regulamentul respectiv; și/sau

(b) alocă, în total, timp de cel puțin un an în perioada 2010-2014, peste 5 % din cuantumul lor disponibil pentru acordarea plăților directe prevăzute la titlul III, titlul IV, cu excepția capitolului 1 secțiunea 6, și titlul V din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, pentru finanțarea

(i) măsurilor prevăzute în titlul III capitolul 2 secțiunea 2 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009,

(ii) sprijinului prevăzut la articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iv) și literele (b) și (e) din regulamentul respectiv, sau

(iii) măsurilor prevăzute la capitolul 1, cu excepția titlului IV secțiunea 6 din regulamentul respectiv.

(3) Procentul din plafonul național anual menționat la alineatele (1) și (2) poate fi majorat cu până la două puncte procentuale în cazul acelor state membre care decid să utilizeze cel puțin 2 % din plafonul lor național anual, astfel cum este prevăzut în anexa II, pentru a sprijini producția de culturi proteice în temeiul prezentului capitol.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) și (2), statele membre care alocă, în total, timp de cel puțin un an în perioada 2010-2014, peste 10 % din cuantumul lor disponibil pentru acordarea plăților directe prevăzute în titlurile III, titlul IV, cu excepția capitolului 1 secțiunea 6, și titlul V din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, pentru finanțarea:

(a) măsurilor prevăzute în titlul III capitolul 2 secțiunea 2 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009,

▼B

(b) sprijinului prevăzut la articolul 68 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iv) și literele (b) și (e) din regulamentul respectiv, sau

(c) măsurilor prevăzute în capitolul 1, cu excepția titlului IV secțiunea 6 din regulamentul respectiv

pot decide să utilizeze mai mult de 13 % din plafonul național anual prevăzut în anexa II la prezentul regulament, după aprobarea de către Comisie în conformitate cu articolul 55 din prezentul regulament.

(5) Prin derogare de la procentele prevăzute la alineatele (1)-(4), statele membre pot alege să utilizeze până la 3 milioane EUR pe an pentru finanțarea sprijinului cuplat.

(6) Până la 1 august 2016, statele membre pot să revizuiască decizia pe care au luat-o în conformitate cu alineatele (1) - (4) și să decidă, cu aplicabilitate din 2017:

(a) să lase neschimbat, să mărească sau să diminueze procentul stabilit la alineatele (1), (2) și (3), în limitele prevăzute la alineatele respective, după caz, ori să lase neschimbat sau să diminueze procentul stabilit la alineatul (4),

(b) să modifice condițiile de acordare a sprijinului;

(c) să înceteze acordarea sprijinului prevăzut în prezentul capitol.

(7) În funcție de decizia luată de fiecare stat membru în temeiul alineatelor (1)-(6) din prezentul articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare, prin care stabilește anual plafoanele corespunzătoare sprijinului cuplat. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

Articolul 54

Notificare

(1) Statele membre notifică Comisiei deciziile menționate la articolul 53 până la datele menționate la articolul respectiv. Cu excepția deciziei menționate la articolul 53 alineatul (6) litera (c), notificarea include informații cu privire la regiunile avute în vedere, la tipurile de agricultură sau sectoarele selectate și la nivelul sprijinului care urmează să fie acordat.

(2) Deciziile menționate la articolul 53 alineatele (2) și (4) sau, dacă este necesar, la articolul 53 alineatul (6) litera (a) includ, de asemenea, o descriere detaliată a situației particulare din regiunea avută în vedere și a caracteristicilor tipurilor de agricultură sau ale sectoarelor agricole specifice, care fac ca procentul menționat la articolul 53 alineatul (1) să fie insuficient pentru soluționarea dificultăților menționate la articolul 52 alineatul (3) și care justifică creșterea nivelului sprijinului.

Articolul 55

Aprobarea de către Comisie

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare fără aplicarea procedurii menționate la articolul 71 alineatul (2) sau (3), prin care aprobă decizia menționată la articolul 53 alineatul (4) sau, după caz, la articolul 53 alineatul (6) litera (a), dacă se demonstrează existența, în sectorul sau în regiunea în cauză, a uneia dintre următoarele necesități:

▼B

(a) necesitatea de a susține producția specifică la un anumit nivel, din cauza lipsei de alternative și de a reduce riscul de abandonare a producției și de apariție a problemelor sociale și/sau de mediu aferente,

(b) necesitatea de a asigura aprovizionarea constantă a industriei locale de prelucrare, pentru a se evita astfel consecințele sociale și economice negative ale unui eventual proces de restructurare aferent,

(c) necesitatea de a compensa dezavantajele care îi afectează pe fermieri într-un anumit sector și care reprezintă consecința perturbărilor prelungite ale pieței aferente,

(d) necesitatea de a interveni acolo unde existența oricărui alt sprijin disponibil în temeiul prezentului regulament, al Regulamentului (UE) nr. 1305/2013 sau al oricărei scheme aprobate de ajutoare de stat este considerată insuficientă pentru satisfacerea necesităților menționate la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind procedura de evaluare și de aprobare a deciziilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

CAPITOLUL 2

Plata specifică pentru cultura de bumbac

Articolul 56

Domeniul de aplicare

Se acordă ajutor fermierilor care produc bumbac încadrat la codul NC 5201 00, în condițiile prevăzute în prezentul capitol (denumită în continuare „plata specifică pentru cultura de bumbac”).

Articolul 57

Eligibilitate

(1) Plata specifică pentru cultura de bumbac se acordă pe hectar de suprafață eligibilă cultivată cu bumbac. Suprafața este eligibilă numai dacă este situată pe un teren agricol autorizat de statul membru în cauză pentru producția de bumbac, semănat cu soiuri autorizate de statul membru, și face efectiv obiectul recoltării în condiții de creștere normale.

Plata specifică pentru cultura de bumbac se efectuează pentru bumbacul de calitate bună, corectă și vandabilă.

(2) Statele membre autorizează terenul și soiurile menționate la alineatul (1) în conformitate cu normele și condițiile care urmează să fie adoptate în temeiul alineatului (3).

▼B

(3) Pentru a asigura o gestionare eficientă a plății specifice pentru cultura de bumbac, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 privind normele și condițiile de autorizare a terenurilor și a soiurilor în scopul acordării plății specifice pentru cultura de bumbac.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind procedura de autorizare a terenurilor și a soiurilor în scopul acordării plății specifice pentru cultura de bumbac și notificările adresate producătorilor cu privire la această autorizare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

Articolul 58

Suprafețe de bază, productivitate fixă și cuantumuri de referință

(1) Se instituie următoarele suprafețe naționale de bază:

— Bulgaria: 3 342 ha,

— Grecia: 250 000 ha,

— Spania: 48 000 ha,

— Portugalia: 360 ha.

(2) Se stabilesc următoarele niveluri de productivitate fixă pentru perioada de referință:

— Bulgaria: 1,2 tone/ha,

— Grecia: 3,2 tone/ha,

— Spania: 3,5 tone/ha,

— Portugalia: 2,2 tone/ha.

(3) Cuantumul plății specifice culturii pe hectar de suprafață eligibilă se calculează prin înmulțirea nivelurilor de productivitate prevăzute la alineatul (2) cu următoarele cuantumuri de referință:

— Bulgaria: 584,88 EUR în 2015 și 649,45 EUR pentru 2016 și ulterior,

— Grecia: 234,18 EUR,

— Spania: 362,15 EUR,

— Portugalia: 228,00 EUR.

(4) Dacă suprafața eligibilă cultivată cu bumbac dintr-un stat membru dat și într-un an dat depășește suprafața de bază stabilită la alineatul (1), cuantumul menționat la alineatul (3) pentru statul membru în cauză se reduce proporțional cu depășirea suprafeței de bază.

▼B

(5) Pentru a face posibilă aplicarea plății specifice pentru cultura de bumbac, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 în ceea ce privește normele privind condițiile de acordare a plății respective, cerințele de eligibilitate și practicile agronomice.

(6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind calcularea reducerii prevăzute la alineatul (4). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

Articolul 59

Organizații interprofesionale aprobate

(1) În sensul aplicării prezentului capitol, „organizație interprofesională aprobată” înseamnă o persoană juridică formată din fermieri producători de bumbac și din cel puțin un egrenor, care desfășoară activități precum:

(a) contribuția la o mai bună coordonare a modului de introducere a bumbacului pe piață, în special prin studii de cercetare și studii de piață;

(b) elaborarea de contracte-tip compatibile cu normele Uniunii;

(c) orientarea producției către produse care sunt mai bine adaptate la nevoile pieței și la cererea consumatorului, în special în ceea ce privește calitatea și protecția consumatorului;

(d) actualizarea metodelor și a mijloacelor de îmbunătățire a calității produsului;

(e) dezvoltarea de strategii de piață pentru promovarea bumbacului prin sisteme de certificare a calității.

(2) Statele membre în care sunt stabilite întreprinderile de egrenat aprobă organizațiile interprofesionale care îndeplinesc criteriile ce urmează să fie stabilite în temeiul alineatului (3).

(3) Pentru a asigura aplicarea eficientă a plății specifice pentru cultura de bumbac,, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 care să prevadă:

(a) criteriile pentru autorizarea organizațiilor interprofesionale;

(b) obligațiile producătorilor;

(c) normele aplicabile în cazul în care organizația interprofesională aprobată nu îndeplinește criteriile menționate la litera (a).

▼B

Articolul 60

Acordarea plății

(1) Fermierilor li se acordă plata specifică pentru cultura de bumbac pe hectar eligibil, în conformitate cu articolul 58.

(2) În cazul fermierilor care sunt membri ai unei organizații interprofesionale autorizate, plata specifică pentru cultura de bumbac pe hectar eligibil de pe suprafața de bază stabilită la articolul 58 alineatul (1) se majorează cu 2 EUR.

TITLUL V

SCHEMA PENTRU MICII FERMIERI

Articolul 61

Norme generale

(1) Statele membre pot institui o schemă pentru micii fermieri în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul titlu (denumită în continuare „schema pentru micii fermieri”).

Fermierii care, în 2015, dețin drepturi la plată (în proprietate sau în arendă) sau, în statele membre care aplică articolul 36, care solicită schema de plată unică pe suprafață, și care îndeplinesc cerințele minime prevăzute la articolul 10 alineatul (1) pot opta pentru participarea la schema pentru micii fermieri.

▼C1

(2) Plățile acordate în cadrul schemei pentru micii fermieri înlocuiesc plățile directe care trebuie acordate în temeiul titlurilor III și IV.

▼B

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care un stat membru optează pentru metoda de plată prevăzută la articolul 63 alineatul (2) primul paragraf litera (a). În acest caz, plata este supusă condițiilor respective prevăzute la titlurile III și IV, fără a aduce atingere alineatului (3) din prezentul articol.

(3) Fermierii care participă la schema pentru micii fermieri sunt scutiți de utilizarea practicilor agricole prevăzute la titlul III capitolul 3.

(4) Niciun avantaj prevăzut în prezentul titlu nu este acordat fermierilor în cazul cărora s-a constatat că, începând cu 18 octombrie 2011, au creat în mod artificial condițiile pentru a beneficia de schema pentru micii fermieri.

Articolul 62

Participare

(1) Fermierii care doresc să participe la schema pentru micii fermieri depun o cerere până la o dată care urmează să fie stabilită de statele membre, dar nu mai târziu de 15 octombrie 2015. Cu toate acestea, data fixată de statele membre nu poate fi anterioară ultimei zi de depunere a unei cereri pentru schema de plată de bază sau schema de plată unică pe suprafață.

▼B

Fermierii care nu au depus cererea de participare la schema pentru micii fermieri până la data stabilită de statul membru sau care hotărăsc să se retragă din schemă după acea dată sau care au fost selecționați pentru a primi sprijinul prevăzut la articolul 19 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 nu mai au dreptul de a participa la schema respectivă.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot prevedea că fermierii al căror cuantum de plăți directe în conformitate cu titlurile III și IV este mai mic decât cuantumul maxim stabilit de statul membru în conformitate cu articolul 63 sunt incluși în mod automat în schema pentru micii fermieri, cu excepția cazului în care se retrag ei înșiși din schemă înainte de data stabilită de statul membru în conformitate cu alineatul (1) sau în oricare dintre următorii ani. Statele membre care recurg la această posibilitate îi informează în timp util pe fermierii în cauză cu privire la dreptul de retragere din schemă.

(3) Fiecare stat membru asigură faptul că, până la data transmiterii cererii sau a retragerii stabilită de statul membru, fermierilor li se aduce la cunoștință în timp util o estimare a cuantumului plății menționate la articolul 63.

Articolul 63

Cuantumul plății

(1) Statele membre stabilesc cuantumul plății anuale pentru fiecare fermier care participă la schema pentru micii fermieri la unul dintre următoarele niveluri,:

(a) un cuantum care să nu depășească 25 % din plata medie pe beneficiar acordată la nivel național, care se stabilește de către statele membre pe baza plafonului național prevăzut în anexa II pentru anul calendaristic 2019 și a numărului de fermieri care au declarat hectare eligibile, în temeiul articolului 33 alineatul (1) sau articolului 36 alineatul (2), în 2015

(b) un cuantum aferent plății medii pe hectar acordate la nivel național, înmulțit cu o cifră care corespunde unui număr de hectare care nu depășește cinci, care urmează să fie stabilit de statele membre. Plata medie pe hectar la nivel național se stabilește de către statele membre pe baza plafonului național prevăzut în anexa II pentru anul calendaristic 2019 și a numărului de hectare eligibile declarate în conformitate cu articolul 33 sau cu articolul 36 alineatul _(2) în 2015.

Cuantumul menționat la primul paragraf litera (a) sau (b) nu este mai mic de 500 EUR și nici mai mare de 1 250 EUR.

În cazul în care aplicarea literelor (a) și (b) din primul paragraf determină stabilirea unui cuantum mai mic de 500 EUR sau mai mare de 1 250 EUR, cuantumul respectiv se rotunjește în sus sau în jos, până la valoarea minimă sau, respectiv, maximă.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), un stat membru poate decide să acorde fermierilor participanți:

►C1 (a) un cuantum egal cu valoarea totală a plăților directe care urmează să fie alocate ◄ fermierului în fiecare an în temeiul titlurilor III și IV; sau

▼B

►C1 (b) un cuantum egal cu valoarea totală a plăților directe care urmează să fie alocate ◄ fermierului în 2015 în temeiul titlurilor III și IV, pe care statele membre îl pot ajusta în anii ulteriori pentru a ține seama în mod proporțional de modificările plafonului național stabilit în anexa II.

Cuantumul menționat la primul paragraf literele (a) sau (b) nu este mai mare decât un cuantum stabilit de statul membru între 500 EUR și 1 250 EUR.

În cazul în care aplicarea primului paragraf literele (a) sau (b) determină stabilirea unui cuantum mai mic de 500 EUR, statele membre în cauză pot decide să rotunjească acest cuantum la 500 EUR.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), în Cipru, Croația, Malta și Slovenia, cuantumul menționat la alineatele respective poate fi stabilit la o valoare mai mică de 500 EUR, dar nu mai mică de 200 EUR sau, în cazul Maltei, nu mai mică de 50 EUR.

Articolul 64

Condiții speciale

(1) Pe durata participării la schema pentru micii fermieri, fermierii:

(a) păstrează cel puțin un număr de hectare eligibile care corespunde numărului de drepturi la plată (în proprietate sau în arendă) deținute sau numărului de hectare eligibile declarate în 2015 în conformitate cu articolul 36 alineatul (2);

(b) îndeplinesc cerința minimă prevăzută la articolul 10 alineatul (1) litera (b).

(2) Drepturile la plată activate în 2015 în temeiul articolelor 32 și 33 de către un fermier care participă la schema pentru micii fermieri sunt considerate a fi drepturi activate pe toată durata participării fermierului respectiv la schemă.

Drepturile la plată în proprietate sau în arendă deținute de fermier pe durata participării la schema respectivă nu se consideră a fi drepturi la plată neutilizate care să fie restituite în rezerva națională sau rezervele regionale în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) litera (b).

În statele membre care aplică articolul 36, hectarele eligibile declarate în 2015 în conformitate cu articolul 36 alineatul (2) de către un fermier care participă la schema pentru micii fermieri sunt considerate ca fiind declarate pe toată durata participării fermierului respectiv la schemă.

(3) Prin derogare de la articolul 34, drepturile la plată deținute de fermierii care participă la schema pentru micii fermieri nu sunt transferabile decât în cazul moștenirii sau al moștenirii anticipate.

Fermierii care, prin moștenire sau moștenire anticipată, primesc drepturi la plată de la un fermier care participă la schema pentru micii fermieri sunt eligibili pentru participarea la schema respectivă dacă îndeplinesc cerințele pentru a beneficia de schema de plată de bază și dacă moștenesc toate drepturile la plată deținute de fermierul de la care primesc drepturile la plată.

▼B

(4) Alineatele (1) și (2), precum și alineatul (3) primul paragraf din prezentul articol nu se aplică în cazul în care un stat membru optează pentru metoda de plată prevăzută la articolul 63 alineatul (2) primul paragraf litera (a), fără aplicarea articolului 63 alineatul (2) al treilea paragraf.

(5) Pentru a asigura securitatea juridică, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 care stabilesc condițiile de participare la schemă în cazul în care situația fermierului participant s-au modificat.

Articolul 65

Dispoziții financiare

(1) Pentru a finanța plata menționată în prezentul titlu, statele membre scad din sumele totale disponibile pentru plățile respective sumele la care ar avea dreptul micii fermieri:

(a) în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață menționate la titlul III capitolul 1;

(b) sub formă de plată redistributivă, astfel cum este menționată la titlul III capitolul 2;

(c) sub formă de plată pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu, astfel cum este menționată la titlul III capitolul 3;

(d) sub formă de plată pentru zonele cu constrângeri naturale, astfel cum este menționată la titlul III capitolul 4;

(e) sub formă de plată pentru tinerii fermieri, astfel cum este menționată la titlul III capitolul 5; și

(f) sub formă de sprijin cuplat, astfel cum este menționat la titlul IV.

În cazul statelor membre care au optat pentru calcularea cuantumului plății în conformitate cu articolul 63 alineatul (2) primul paragraf litera (a), în cazul în care suma acestor cuantumuri pentru un singur fermier depășește cuantumul maxim pe care l-au stabilit, fiecare cuantum este redus în mod proporțional.

(2) Diferența dintre suma tuturor plăților care trebuie efectuate în cadrul schemei pentru micii fermieri și cuantumul total finanțat în conformitate cu alineatul (1) este finanțată în unul sau mai multe dintre următoarele moduri:

(a) prin aplicarea articolului 30 alineatul (7) în anul relevant;

(b) prin utilizarea fondurilor lăsate neutilizate în anul relevant, pentru a finanța plata pentru tinerii fermieri prevăzută în titlul III capitolul 5;

(c) prin aplicarea unei reduceri lineare tuturor plăților care urmează să fie acordate în conformitate cu articolele 32 sau 36.

(3) Cu excepția cazului în care statul membru a optat pentru stabilirea cuantumului plății anuale în conformitate cu articolul 63 alineatul (2) primul paragraf litera (a), elementele pe baza cărora sunt stabilite cuantumurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol rămân aceleași pe toată durata participării fermierului la schema pentru micii fermieri.

▼B

(4) Dacă cuantumul total al plăților care trebuie efectuate în cadrul schemei pentru micii fermieri depășește 10 % din plafonul național anual stabilit în anexa II, statele membre aplică o reducere lineară a cuantumurilor care trebuie plătite în conformitate cu prezentul titlu, pentru a respecta procentul respectiv, cu excepția cazului în care statele membre au stabilit cuantumul plății în conformitate cu articolul 63 alineatul (2) primul paragraf litera (a), fără aplicarea articolului 63 alineatul (2) al treilea paragraf.

Aceeași excepție se aplică statelor membre care au stabilit cuantumul plății în conformitate cu articolul 63 alineatul (2) primul paragraf litera (b) fără să aplice articolul 63 alineatul (2) al treilea paragraf, al căror plafon național prevăzut în anexa II pentru anul 2019 este mai mare decât pentru anul 2015 și care aplică metoda de calcul prevăzută la articolul 25 alineatul (1) sau la articolul 36 alineatul (2).

TITLUL VI

PROGRAME NAȚIONALE DE RESTRUCTURARE PENTRU SECTORUL BUMBACULUI

Articolul 66

Utilizarea bugetului anual pentru programele de restructurare

(1) În cazul statelor membre care au aplicat articolul 4 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 637/2008, bugetul anual relevant, disponibil în temeiul articolului 5 alineatul (1) din regulamentul respectiv, se transferă cu efect de la 1 ianuarie 2014 și constituie fonduri suplimentare ale Uniunii destinate măsurilor din cadrul programelor de dezvoltare rurală finanțate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1305/2013.

(2) În cazul statelor membre care au aplicat articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 637/2008, bugetul anual relevant disponibil în temeiul articolului 5 alineatul (1) din regulamentul respectiv este inclus cu începere de la 1 ianuarie 2017 în plafoanele lor naționale stabilite în anexa II la prezentul regulament.

TITLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

CAPITOLUL 1

Notificări și situații de urgență

Articolul 67

Cerințe de notificare

(1) În vederea asigurării aplicării corecte a normelor stabilite în prezentul regulament, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 referitoare la măsurile necesare privind notificările care trebuie efectuate de statele membre către Comisie în scopul aplicării prezentului regulament sau în scopul verificării, al controlării, al monitorizării, al evaluării și al auditării plăților directe și pentru respectarea cerințelor prevăzute în acordurile internaționale care au fost încheiate printr-o decizie a Consiliului, inclusiv a cerințelor de notificare prevăzute în acordurile respective. În acest scop, Comisia ține seama de necesitățile în materie de date și de sinergiile dintre sursele de date potențiale.

▼B

Dacă este cazul, informațiile obținute pot fi transmise sau puse la dispoziția organizațiilor internaționale și a autorităților competente ale țărilor terțe și pot fi făcute publice, sub rezerva protecției datelor cu caracter personal și a interesului legitim al întreprinderilor în ceea ce privește protecția secretelor lor comerciale.

(2) Pentru ca notificările menționate la alineatul (1) să devină rapide, eficiente, exacte și eficiente din punctul de vedere al costurilor, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 stabilind unele norme suplimentare privind:

(a) natura și tipul informațiilor care trebuie notificate;

(b) categoriile de date care trebuie procesate și perioadele maxime de păstrare;

(c) drepturile de acces la informațiile sau la sistemele de informații puse la dispoziție;

(d) condițiile de publicare a informațiilor.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește:

(a) metodele de notificare;

(b) norme privind furnizarea informațiilor necesare pentru aplicarea prezentului articol;

(c) măsuri privind gestionarea informațiilor care trebuie notificate, precum și norme privind conținutul, forma, calendarul, frecvența și termenele notificărilor;

(d) măsuri privind transmiterea sau punerea informațiilor și a documentelor la dispoziția statelor membre, a organizațiilor internaționale, a autorităților competente ale țărilor terțe sau a publicului, sub rezerva protecției datelor cu caracter personal și a interesului legitim al fermierilor și al întreprinderilor în ceea ce privește protecția secretelor lor comerciale.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

Articolul 68

Prelucrarea și protejarea datelor cu caracter personal

(1) Statele membre și Comisia colectează date cu caracter personal în scopurile stabilite la articolul 67 alineatul (1). Acestea nu prelucrează aceste date într-un mod incompatibil cu aceste scopuri.

(2) În cazul în care datele cu caracter personal sunt prelucrate în scopuri de monitorizare și evaluare astfel cum sunt menționate la articolul 67 alineatul (1), acestea devin anonime și prelucrate doar în formă agregată.

▼B

(3) Datele cu caracter personal sunt procesate în conformitate cu Directiva 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001. În mod special, aceste date nu sunt stocate într-un mod care permite identificarea persoanelor vizate pentru o perioadă mai mare decât cea necesară în scopurile pentru care au fost colectate sau pentru care sunt prelucrate în continuare, ținând seama de perioadele minime de păstrare prevăzute de dreptul aplicabil la nivel național și la nivelul Uniunii.

(4) Statele membre informează persoanele vizate că datele lor cu caracter personal pot fi procesate de către organe naționale sau ale Uniunii în conformitate cu alineatul (1) și că, în acest sens, le revin drepturile prevăzute în Directiva 95/46/CE și, respectiv, Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(5) Prezentul articol face obiectul aplicării articolelor 111-114 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Articolul 69

Măsuri pentru soluționarea unor probleme specifice

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care sunt în același timp necesare și justificabile pentru soluționarea în regim de urgență a unor probleme specifice. Astfel de acte de punere în aplicare pot deroga de la dispozițiile prezentului regulament, în măsura și pentru perioada în care acest lucru este strict necesar. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 71 alineatul (2).

(2) În cazul în care motive imperioase de urgență justificate corespunzător impun astfel și pentru a soluționa astfel de probleme specifice, asigurând totodată continuitatea sistemului de plăți directe în cazul unor circumstanțe extraordinare, Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată în conformitate cu procedura menționată la articolul 71 alineatul (3).

(3) Măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) sau (2) rămân în vigoare pentru o perioadă care nu depășește 12 luni. Dacă, după această perioadă, problemele specifice menționate la alineatele respective persistă, Comisia poate înainta, pentru a găsi o soluție permanentă, propuneri legislative adecvate.

(4) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la orice măsură adoptată în temeiul alineatului (1) sau (2) în termen de două zile lucrătoare de la adoptarea acesteia.

CAPITOLUL 2

Delegarea de competențe și dispoziții de punere în aplicare

Articolul 70

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

▼B

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2, articolul 4 alineatul (3), articolul 6 alineatul (3), articolul 7 alineatul (3), articolul 8 alineatul (3), articolul 9 alineatul (5), articolul 20 alineatul (6), articolul 35, articolul 36 alineatul (6), articolul 39 alineatul (3), articolul 43 alineatul (12), articolul 44 alineatul (5), articolul 45 alineatele (5) și (6), articolul 46 alineatul (9), articolul 50 alineatul (11), articolul 52 alineatul (9), articolul 57 alineatul (3), articolul 58 alineatul (5), articolul 59 alineatul (3), articolul 64 alineatul (5), articolul 67 alineatele (1) și (2) și articolul 73 se conferă Comisiei pentru o perioadă de șapte ani, începând cu 1 ianuarie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel târziu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2, articolul 4 alineatul (3), articolul 6 alineatul (3), articolul 7 alineatul (3), articolul 8 alineatul (3), articolul 9 alineatul (5), articolul 20 alineatul (6), articolul 35, articolul 36 alineatul (6), articolul 39 alineatul (3), articolul 43 alineatul (12), articolul 44 alineatul (5), articolul 45 alineatele (5) și (6), articolul 46 alineatul (9), articolul 50 alineatul (11), articolul 52 alineatul (9), articolul 57 alineatul (3), articolul 58 alineatul (5), articolul 59 alineatul (3), articolul 64 alineatul (5), articolul 67 alineatele (1) și (2) și articolul 73 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2, al articolului 4 alineatul (3), al articolului 6 alineatul (3), al articolului 7 alineatul (3), al articolului 8 alineatul (3), al articolului 9 alineatul (5), al articolului 20 alineatul (6), al articolului 35, al articolului 36 alineatul (6), al articolului 39 alineatul (3), al articolului 43 alineatul (12), al articolului 44 alineatul (5), al articolului 45 alineatele (5) și (6), al articolului 46 alineatul (9), al articolului 50 alineatul (11), al articolului 52 alineatul (9), al articolului 57 alineatul (3), al articolului 58 alineatul (5), al articolului 59 alineatul (3), al articolului 64 alineatul (5), al articolului 67 alineatele (1) și (2) și al articolului 73 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 71

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de un comitet denumit „Comitetul pentru plăți directe”. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

▼B

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul actelor menționate la articolul 24 alineatul (11), articolul 31 alineatul (2) și articolul 67 alineatul (3), atunci când comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din același regulament.

CAPITOLUL 3

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 72

Abrogări

(1) Regulamentul (CE) nr. 637/2008 se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2014.

Totuși, acesta continuă să se aplice până la 31 decembrie 2017 în ceea ce privește statele membre care au făcut uz de opțiunea prevăzută la articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul respectiv.

(2) Regulamentul (CE) nr. 73/2009 se abrogă.

▼M1

Acesta continuă însă să se aplice în cazul cererilor de ajutor referitoare la anii de cerere care încep înainte de 1 ianuarie 2015.

▼B

Fără a se aduce atingere alineatului (3), trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament sau la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XI la prezentul regulament.

(3) Trimiterile din prezentul regulament la Regulamentele (CE) nr. 73/2009 și (CE) nr. 1782/2003 se înțeleg ca trimiteri la regulamentele respective, astfel cum erau în vigoare înaintea abrogării.

Articolul 73

Norme tranzitorii

Pentru a asigura o tranziție fără probleme de la modalitățile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 73/2009 la cele prevăzute în prezentul regulament, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 70 privind măsurile necesare pentru protejarea oricăror drepturi dobândite și a așteptărilor legitime ale fermierilor.

Articolul 74

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼B

Se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Cu toate acestea, articolul 8, articolul 9 alineatul (6), articolul 11 alineatul (6), articolul 14, articolul 16, articolul 21 alineatele (2) și (3), articolul 22 alineatul (2), articolul 23 alineatul (1) primul paragraf, articolul 23 alineatul (6), articolul 24 alineatul (10), articolul 29, articolul 36 alineatul (1) primul paragraf, articolul 41 alineatul (1), articolul 42 alineatul (1), articolul 43 alineatele (8) și (13), articolul 45 alineatul (2) al cincilea paragraf, articolul 46 alineatele (2) și (8), articolul 49 alineatul (1), articolul 51 alineatul (1), articolul 53, articolul 54, articolul 66 alineatul (1), articolele 67 și 70 și articolul 72 alineatul (1) se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Lista schemelor de sprijin

Sectorul	Temeiul juridic	Observații
Schema de plată de bază	Titlul III capitolul 1 secțiunile 1-3 și secțiunea 5 din prezentul regulament	Plată decuplată
Schema de plată unică pe suprafață	Articolul 36 din prezentul regulament	Plată decuplată
Plată redistributivă	Titlul III capitolul 2 din prezentul regulament	Plată decuplată
Plată pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu	Titlul III capitolul 3 din prezentul regulament	Plată decuplată
Plată pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale	Titlul III capitolul 4 din prezentul regulament	Plată decuplată
Plată pentru tinerii fermieri	Titlul III capitolul 5 din prezentul regulament	Plată decuplată
Sprijin cuplat facultativ	Titlul IV capitolul 1 din prezentul regulament	
Plată specifică pentru cultura de bumbac	Titlul IV capitolul 2 din prezentul regulament	Plată pe suprafață
Schema pentru micii fermieri	Titlul V din prezentul regulament	Plată decuplată
Posei	Capitolul IV din Regulamentul (UE) nr. 228/2013	Plăți directe acordate în cadrul măsurilor stabilite în programe
Insulele din Marea Egee	Capitolul IV din Regulamentul (UE) nr. 229/2013	Plăți directe acordate în cadrul măsurilor stabilite în programe

▼M6

ANEXA II

Plafoanele naționale prevăzute la articolul 6

(în mii EUR)

Anul calendaristic	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgia	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bulgaria	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Republica Cehă	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Danemarca	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Germania	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Estonia	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Irlanda	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Grecia	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Spania	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Franța	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Croația (*)	183 735	202 865	241 125	279 385	317 645	306 080
Italia	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Cipru	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Letonia	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Lituania	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Luxemburg	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Ungaria	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Malta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Țările de Jos	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Austria	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Polonia	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugalia	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
România	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Slovenia	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Slovacia	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finlanda	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Suedia	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Regatul Unit	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

(*) Pentru Croația, plafonul național pentru anul calendaristic 2021 este de 344 340 000 EUR și pentru 2022 este de 382 600 000 EUR.

▼M6

ANEXA III

Plafoanele nete menționate la articolul 7

Plafoanele nete menționate la articolul 7

(în milioane EUR)

Anul calendaristic	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgia	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bulgaria	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Republica Cehă	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Danemarca	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Germania	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Estonia	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Irlanda	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Grecia	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Spania	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Franța	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Croația (*)	183,7	202,9	241,1	279,4	317,6	306,1
Italia	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Cipru	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Letonia	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Lituania	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Luxemburg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Ungaria	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Malta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Țările de Jos	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Austria	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Polonia	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugalia	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
România	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Slovenia	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Slovacia	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finlanda	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Suedia	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8
▼M7						
Regatul Unit	3 170,7	3 177,3	3 183,6	3 192,2	3 201,4	3 591,7

▼M6

(*) Pentru Croația, plafonul net pentru anul calendaristic 2021 este de 344 340 000 EUR și pentru 2022 este de 382 600 000 EUR.

▼B

ANEXA IV

Limitele pentru ajustarea pragurilor, menționate la articolul 10 alineatul (2)

Stat membru	Limită pentru pragul de EUR [articolul 10 alineatul (1) litera (a)]	Limită pentru pragul referitor la hectare [articolul 10 alineatul (1) litera (b)]
Belgia	400	2
Bulgaria	200	0,5
Republica Cehă	200	5
Danemarca	300	5
Germania	300	4
Estonia	100	3
Irlanda	200	3
Grecia	400	0,4
Spania	300	2
Franța	300	4
Croația	100	1
Italia	400	0,5
Cipru	300	0,3
Letonia	100	1
Lituania	100	1
Luxemburg	300	4
Ungaria	200	0,3
Malta	500	0,1
Țările de Jos	500	2
Austria	200	2
Polonia	200	0,5
Portugalia	200	0,3
România	200	0,3
Slovenia	300	0,3
Slovacia	200	2
Finlanda	200	3
Suedia	200	4
Regatul Unit	200	5

▼B

ANEXA V

Dispozițiile financiare aplicabile Bulgariei și României, prevăzute la articolele 10, 16 și 18

A. Cuantumurile pentru aplicarea articolului 10 alineatul (1) litera (a) și pentru calcularea plafoanelor naționale pentru plățile menționate la articolul 16 în 2015:

Bulgaria: 790 909 000 EUR

Romania: 1 783 426 000 EUR

B. Cuantumul total al plăților directe naționale complementare schemei de plată de bază, menționat la articolul 18 alineatul (1) în 2015:

Bulgaria: 69 657 000 EUR

Romania: 153 536 000 EUR

C. Cuantumul total al plăților naționale directe complementare plății specifice pentru cultura de bumbac, menționat la articolul 18 alineatul (2) în 2015:

Bulgaria: 258 952 EUR

▼**M6**

ANEXA VI

Dispoziții financiare aplicabile Croației menționate la articolele 10 și 19

A. Cuantumul pentru aplicarea articolului 10 alineatul (1) litera (a):

382 600 000 EUR

B. Cuantumul total al plăților directe naționale complementare menționate la articolul 19 alineatul (3):

(în mii EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
248 690	229 560	191 300	153 040	114 780	76 520	38 260

▼B

ANEXA VII

Suma maximă care urmează să fie adăugată la cuantumurile stabilite în anexa II în conformitate cu articolul 20 alineatul (2)

(în mii EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

▼B

ANEXA VIII

Suprafața medie a exploatației agricole menționată la articolul 41 alineatul (4)

Stat membru	Suprafața medie a exploatației agricole (în hectare)
Belgia	29
Bulgaria	6
Republica Cehă	89
Danemarca	60
Germania	46
Estonia	39
Irlanda	32
Grecia	5
Spania	24
Franța	52
Croația	5,9
Italia	8
Cipru	4
Letonia	16
Lituania	12
Luxemburg	57
Ungaria	7
Malta	1
Țările de Jos	25
Austria	19
Polonia	6
Portugalia	13
România	3
Slovenia	6
Slovacia	28
Finlanda	34
Suedia	43
Regatul Unit	54

▼B

ANEXA IX

Lista practicilor echivalente menționată la articolul 43 alineatul (3)

I. Practici echivalente diversificării culturilor:

(1) Diversificarea culturilor

Cerință: cel puțin trei culturi, cultura principală acoperă maximum 75 % și se aplică unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

— există cel puțin patru culturi,

— se aplică praguri maxime mai reduse,

— există o selecție de culturi mai adecvată, precum, de exemplu, culturi de leguminoase, culturi proteice, culturi care nu au nevoie de irigare sau tratamente cu pesticide, după caz,

— sunt incluse soiuri regionale de tipuri de culturi vechi, tradiționale sau în pericol (pe cel puțin 5 % din suprafața rotită).

(2) Rotația culturilor

Cerință: cel puțin trei culturi, cultura principală acoperă maximum 75 % și se aplică unul dintre următoarele elemente sau ambele:

— se urmărește o secvență multianuală mai benefică pentru mediu a culturilor și/sau pârloagelor,

— există cel puțin patru culturi.

(3) Acoperirea solului în timpul iernii (*)

(4) Culturi secundare (*)

II. Practici echivalente întreținerii pășunilor permanente:

(1) Gestionarea pajiștilor/pășunilor

Cerință: menținerea pășunilor permanente și unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

— regimul de tăiere/cositul adecvat (date, metode, limite),

— menținerea elementelor de peisaj pe pășunile permanente și controlul lăstărișului,

— soiuri de iarbă specificate și/sau regimul de însămânțare pentru reînnoire în funcție de tipul de pășune, fără distrugerea niciunei zone de mare valoare naturală,

— evacuarea furajelor sau fânului,

— gestionare adecvată pentru pantele abrupte,

— regimul îngrășămintelor,

— restricții în materie de pesticide

(*) Practici care fac obiectul calculului menționat la articolul 43 alineatul (12) litera (c)

▼B

2) Sisteme de pășunat extensiv

Cerință: menținerea pășunilor permanente și unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

— pășunat extensiv (calendar, densitatea maximă a efectivelor),

— păstorit sau păstorit montan,

— utilizarea unor rase locale sau tradiționale pentru pășunile permanente.

III. Practici echivalente celor privind zonele de interes ecologic:

Cerință: aplicarea a cel puțin uneia din următoarele practici pe cel puțin procentul din terenul arabil stabilit în temeiul articolului 46 alineatul (1):

(1) scoaterea ecologică din circuitul agricol

(2) crearea unor zone de protecție pentru zonele de mare valoare naturală, Natura 2000 sau alte situri de protecție a biodiversității, inclusiv de-a lungul gardurilor vii și a cursurilor de apă

3) gestionarea zonelor tampon necultivate și a marginilor câmpurilor (regimul de tăiere, soiuri de iarbă locale sau determinate și/sau regimuri de însămânțare, reînsămânțare cu soiuri regionale, neutilizarea de pesticide, nearuncarea îngrășămintelor de origine animală și/sau a îngrășămintelor minerale, neirigarea, neetanșeizarea solurilor)

4) margini, zone din interiorul câmpurilor gestionate pentru fauna și flora sălbatică sau faună specifică (margini cu plante erbacee, protejarea cuiburilor, fâșii cu flori sălbatice, amestec de semințe locale, culturi nerecoltate)

5) gestionarea (tăiere de formare, tăiere de întreținere, date, metode, refacere) elementelor de peisaj [copaci, garduri vii, vegetație lemnoasă riverană, ziduri din piatră (terase), rigole, iazuri]

6) păstrarea solurilor turboase sau umede arabile sub iarbă (fără utilizarea de îngrășăminte și fără utilizarea de produse de protecție a plantelor)

7) producție pe teren arabil fără utilizarea de îngrășăminte (îngrășăminte minerale sau de origine animală) și/sau de produse de protecție a plantelor și neirigate, nesemănate cu aceeași cultură doi ani la rând și pe un loc fix (*)

8) conversia terenului arabil în pășuni permanente utilizate în mod extensiv

▼M2

ANEXA X

Factorii de ponderare și de conversie menționați la articolul 46 alineatul (3) ([1])

Elemente	Factor de conversie (m/arbore pe m^2)	Factor de ponderare	Zona de interes ecologic (dacă se aplică ambii factori)
Terenuri lăsate în pârloagă (pe 1 m^2)	nu se aplică	1	1 m^2
Terase (pe 1 m)	2	1	2 m^2
Elemente de peisaj:			
garduri vii/fâșii împădurite (pe 1 m)	5	2	10 m^2
arbore izolat (per arbore)	20	1,5	30 m^2
arbori în aliniament (pe 1 m)	5	2	10 m^2
grup de arbori/pâlcuri arbustive din zona de câmpie (pe 1 m^2)	nu se aplică	1,5	1,5 m^2
margini de câmp (pe 1m)	6	1,5	9 m^2
Iazuri (pe 1m^2)	nu se aplică	1,5	1,5 m^2
rigole (pe 1 m)	3	2	6 m^2
ziduri din piatră tradiționale (pe	1	1	1 m^2
alte elemente care nu sunt enumerate mai sus, dar care sunt protejate prin GAEC 7, CRMG 2 sau CRMG 3 (pe 1 m^2)	nu se aplică	1	1 m^2
Zone tampon (pe 1 m)	6	1,5	9 m^2
Hectare de teren agroforestier (pe 1 m^2)	nu se aplică	1	1 m^2
Benzi de hectare eligibile de-a lungul marginilor de pădure (pe 1 m)			
Fără producție	6	1,5	9 m^2
Cu producție	6	0,3	1,8 m^2
Zone cu specii forestiere cu ciclu scurt de producție (pe 1 m^2)	nu se aplică	0,3	0,3 m^2
Zonele împădurite menționate la articolul 32 alineatul (2) litera (b) punctul (ii) (pe m^2)	nu se aplică	1	1 m^2
Zone cu culturi secundare sau strat vegetal (pe 1 m^2)	nu se aplică	0,3	0,3 m^2
Zonele cu culturi fixatoare de azot (pe 1 m^2)	nu se aplică	►M4 0,7 ◄	0,3 m^2

([1]) Factorii de conversie și de ponderare se aplică și elementelor incluse în practicile echivalente enumerate în secțiunea III din anexa IX care sunt aceleași cu elementele enumerate în prezenta anexă și cu cele menționate la articolul 45 din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat (JO L 181, 20.6.2014, p. 1), exclusiv în scopul calculării zonei de interes ecologic a exploatației după cum se prevede la articolul 46 alineatul (1) din prezentul regulament.

▼B

ANEXA XI

Tabel de corespondență

menționat la articolul 72 alineatul (2)

Regulamentul (CE) nr. 73/2009	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 1	Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4	—
Articolul 3	Articolul 5	—
Articolul 4 alineatul (1)	—	Articolul 91
Articolul 4 alineatul (2)	—	Articolul 95
Articolul 5	—	Articolul 93
Articolul 6 alineatul (1)	—	Articolul 94
Articolul 6 alineatul (2)	—	—
Articolul 7	—	—
Articolul 8	Articolul 7	—
Articolul 9	—	—
Articolul 10	—	—
Articolul 10a	—	—
Articolul 10b	—	—
Articolul 10c	—	—
Articolul 10d	—	—
Articolul 11	Articolul 8	Articolul 26 alineatele (1) și (2)
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (2)	—
Articolul 11a	Articolul 8 alineatul (3)	—
Articolul 12 alineatele (1) și (2)	—	Articolul 12
Articolul 12 alineatul (3)	—	Articolul 14
Articolul 12 alineatul (4)	—	—
Articolul 13	—	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 14	—	Articolul 67
Articolul 15	—	Articolul 68 alineatele (1) și (2)
Articolul 16	—	Articolul 69
Articolul 17	—	Articolul 70
Articolul 18	—	Articolul 71
Articolul 19	—	Articolul 72

▼B

Regulamentul (CE) nr. 73/2009	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 20	—	Articolul 74 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 21	—	Articolul 74 alineatul (4)
Articolul 22	—	Articolul 96
Articolul 23	—	Articolul 97
Articolul 24	—	Articolul 99
Articolul 25	—	Articolul 100
Articolul 26	—	Articolul 61
Articolul 27 alineatul (1)	—	Articolul 102 alineatul (3)
Articolul 27 alineatul (2)	—	Articolul 47
Articolul 27 alineatul (3)	—	Articolul 68 alineatul (3)
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 10	—
Articolul 28 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (3)	—
Articolul 28 alineatul (3)	Articolul 31 alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii)	—
Articolul 29	—	Articolul 75
Articolul 30	—	Articolul 60
Articolul 31	—	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 32	Articolul 15	—
Articolul 33	—	—
Articolul 34 alineatul (2)	Articolul 32 alineatele (2) și (4)	—
Articolul 35	Articolul 33	—
Articolul 36	—	—
Articolul 37	Articolul 12	—
Articolul 38	—	—
Articolul 39 alineatul (1)	Articolul 32 alineatul (6)	—
Articolul 39 alineatul (2)	Articolul 35 alineatul (3)	—
Articolul 40 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)	—
Articolul 41 alineatul (1)	Articolul 30 alineatul (1)	—
Articolul 41 alineatul (2)	Articolul 30 alineatele (3) și (6)	—
Articolul 41 alineatul (3)	Articolul 30 alineatul (3) și alineatul (7) litera (a)	—
Articolul 41 alineatul (4)	—	—
Articolul 41 alineatul (5)	Articolul 30 alineatul (10)	—
Articolul 41 alineatul (6)	—	—
Articolul 42	Articolul 31 alineatul (1) litera (b)	—
Articolul 43 alineatul (1)	Articolul 34 alineatele (1), (2) și (3)	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 73/2009	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 43 alineatul (2)	—	
Articolul 43 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (4)	—
Articolul 44	—	—
Articolul 45	—	—
Articolul 46	—	—
Articolul 47	—	—
Articolul 48	—	—
Articolul 49	—	—
Articolul 50	—	—
Articolul 51	—	—
Articolul 52	—	—
Articolul 53	—	—
Articolul 54	—	—
Articolul 55	—	—
Articolul 56	—	—
Articolul 57	—	—
Articolul 57a	Articolul 20 și Anexa VII	—
Articolul 58	—	—
Articolul 59	—	—
Articolul 60	—	—
Articolul 61	—	—
Articolul 62	—	—
Articolul 63	—	—
Articolul 64	—	—
Articolul 65	—	—
Articolul 66	—	—
Articolul 67	—	—
Articolul 68	—	—
Articolul 69	—	—
Articolul 70	—	—
Articolul 71	—	—
Articolul 72	—	—
Articolul 73	—	—
Articolul 74	—	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 73/2009	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 75	—	—
Articolul 76	—	—
Articolul 77	—	—
Articolul 78	—	—
Articolul 79	—	—
Articolul 80	—	—
Articolul 81	—	—
Articolul 82	—	—
Articolul 83	—	—
Articolul 84	—	—
Articolul 85	—	—
Articolul 86	—	—
Articolul 87	—	—
Articolul 88	Articolul 56	—
Articolul 89	Articolul 57	—
Articolul 90	Articolul 58	—
Articolul 91	Articolul 59	—
Articolul 92	Articolul 60	—
Articolul 93	—	—
Articolul 94	—	—
Articolul 95	—	—
Articolul 96	—	—
Articolul 97	—	—
Articolul 98	—	—
Articolul 99	—	—
Articolul 100	—	—
Articolul 101	—	—
Articolul 102	—	—
Articolul 103	—	—
Articolul 104	—	—
Articolul 105	—	—
Articolul 106	—	—
Articolul 107	—	—
Articolul 108	—	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 73/2009	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 109	—	—
Articolul 110	—	—
Articolul 111	—	—
Articolul 112	—	—
Articolul 113	—	—
Articolul 114	—	—
Articolul 115	—	—
Articolul 116	—	—
Articolul 117	—	—
Articolul 118	—	—
Articolul 119	—	—
Articolul 120	—	—
Articolul 121	Articolele 16 și 17	—
Articolul 121a	—	Articolul 98 al doilea paragraf
Articolul 122	—	—
Articolul 123	—	—
Articolul 124 alineatele (1)- (5), (7) și (8)	—	—
Articolul 124 alineatul (6)	—	Articolul 98 primul paragraf
Articolul 125	—	—
Articolul 126	—	—
Articolul 127	—	—
Articolul 128	—	—
Articolul 129	—	—
Articolul 130	—	—
Articolul 131	—	—
Articolul 132	Articolele 18 și 19	—
Articolul 133	—	—
Articolul 133a	Articolul 37	—
Articolul 134 (eliminat)	—	—
Articolul 135 (eliminat)	—	—
Articolul 136	—	—
Articolul 137	—	—
Articolul 138	Articolul 3	—
Articolul 139	Articolul 13	—
Articolul 140	Articolul 67	—

▼B

Regulamentul (CE) nr. 73/2009	Prezentul regulament	Regulamentul (UE) nr. 1306/2013
Articolul 141	Articolul 71	—
Articolul 142 literele (a)-(q) și (s)	Articolul 70	—
Articolul 142 litera (r)	Articolul 69	—
Articolul 143	—	—
Articolul 144	—	—
Articolul 145	—	—
Articolul 146	Articolul 72	—
Articolul 146a	—	—
Articolul 147	Articolul 73	—
Articolul 148	—	—
Articolul 149	Articolul 74	—
Anexa I	Anexa I	—
Anexa II	—	Anexa II
Anexa III	—	Anexa II
Anexa IV	Anexa III	—
Anexa V	—	—
Anexa VI	—	—
Anexa VII	Anexa IV	—
Anexa VIII	Anexa II	—
Anexa IX	—	—
Anexa X	—	—
Anexa XI	—	—
Anexa XII	—	—
Anexa XIII	—	—
Anexa XIV	—	—
Anexa XV	—	—
Anexa XVI	—	—
Anexa XVII	—	—
Anexa XVIIa	—	—